

إِنَّ الصَّلَاةَ تَنْهَى عَنِ الْفَحْشَاءِ وَالْمُنْكَرِ

نویژ

پیگه، فلهسهفه، حوكم، خشوع و گهردن كهچی

نوسینى

حسن على بۆسكینى

**پیشکه شه : بههموو نهوانهی نویژ
دهکمن بهرووناکی چاو، نارامی دل،
وه نویژ دووریان دهخاتموه له تاوان.**

پیشە کی

الحمد لله رب العالمين والصلاة والسلام على المبعوث رحمة
للعالمين، وعلى آله وصحبه وأتباعه إلى يوم الدين.

له دینی پیرۆزی ئیسلام دا پەرسشە کان پینگە یە کی گەورە یان هە یە،
بە تاییبەت نوێژ، چونکە لە قورئاندا زۆر ناوی هاتو، لە هەموو کاتە کاندای
ئە نجام دەدری، وە جۆراو جۆریشە، وە ئاشکراو نە هیانی تیدا رە چاو
دە کری، وە کۆلە کە ی دینە، وە یە کە م شتی کە لە گەل بە نده حسابی
لە گەل بکری لە نیوان بە نده کان لە حەقی خوا دوا ی ئیمان، وە نوێژ
کاری گەری راستە و خۆ ی لە سەر بکەرە کە ی، وە چاکترین بابە تیشە لە زاتی
خویدا، وە هەموو دینە کان لە سەری کۆکن، بۆ یە بە پیویستم زانی شتی کی
لە سەر بنوسم بە لام لە سەر ئە حکامە کان و وردە کاریە روالە تیه کان نا،
بە لکو لە سەر پینگە و فەلسەفە و خشوع و حوکمی نە کردنی نوێژ و
کە می کیش باسی شە و نوێژم کردو، بە هیوا ی ئە وە ی کە خوێنەرانی ئازیز
سودی لیوەر بگرن و نزایە کیش بۆ ئیمە بکەن و بابە تە کە دە وڵە مند تر
بکەن بە رە خنە و پیشنیا ر،

وآخر دعوانا أن الحمد لله رب العالمين.

به شی یه کهم

پښتانه و گرنګی نوټر

بسم الله الرحمن الرحيم

مسولمانانی نازیز "نوټر" پښتانه و گرنګیه کی زوری هه یه له شه ریه تی
ئیسلامدا، نه گهر بیت و مهرجه کان و روکنه کان و ئاداب و سونه ته کانی
ره چاوبکه یین، دیاره هه موومان ده زانین نوټر گرنګه، به لام بیر خستنه وه
شتی کی باشه خوی گه وره ده فهرموئ: { وَذَكِّرْ فَإِنَّ الذِّكْرَ تَنْفَعُ

الْمُؤْمِنِينَ }

بویه نه مه هه ولټیکه بو زیاتر ناسین و تیگه یشتن له نوټر.

۱. "نوټر" فهرمانی خوی له ده دیان ئایه تدا فهرمانی پیکراوه و ئیماندارانی
پي وه سف کراوه: { وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ وَارْكَعُوا مَعَ الرَّاكِعِينَ }

(البقرة: ۴۳). واته: نوټر بکهن و زه کات بدهن و له گهل کرنوش به ران

کرنوش بهن.

۲. مه‌دحی ئیمانداران کراوه به نویژکردن : { قَدْ أَفْلَحَ الْمُؤْمِنُونَ }

(المؤمنون: ۱) { الَّذِينَ هُمْ فِي صَلَاتِهِمْ خَاشِعُونَ } (المؤمنون: ۲)

واته: ئه‌و كه سانه‌ی كه له نویژه‌كانیاندا له‌خوا ترسن (گهردن كه‌چن) بو خوا.

۳. "نویژ" به‌ندایه‌تی هه‌موو ئوممه‌ته‌كان بووه. { وَجَعَلْنَاهُمْ أُمَّةً يَهْدُونَ }

بِأَمْرِنَا وَأَوْحَيْنَا إِلَيْهِمْ فِعْلَ الْخَيْرَاتِ وَإِقَامَ الصَّلَاةِ وَإِيتَاءَ الزَّكَاةِ وَكَانُوا لَنَا

عَبِيدِينَ { (الأنبياء: ۷۳)

واته: وه ئه‌وانمان كرد به پیشه‌وا به فه‌رمانی ئیمه‌ رینموونی (خه‌لکیان) ده‌کرد وه نیگامان کرد بۆیان، ئه‌نجامدانی کاری چاک و نویژکردن و زه‌کات دان وه ئه‌وان هه‌ر بو ئیمه‌ عیباده‌تیان ده‌کرد.

۴. خوای گه‌وره به موسا ده‌فه‌رموی سه‌لامی خوای لی‌یی: { وَأَقِمِ الصَّلَاةَ }

لِذِكْرِي { (طه: ۱۴) }، واته: نویژ بکه هه‌رکاتی منت یادکه‌وته‌وه یان له‌به‌ر

ئه‌وه‌ی من باسم کردوووه یان بوئه‌وه‌ی به‌یادی منه‌وه بژی.

۵. عیسا ده فهرموی سه لای خوی له سهر بی: { وَجَعَلَنِي مُبَارَكًا أَيْنَ مَا

كُنْتُ وَأَوْصَانِي بِالصَّلَاةِ وَالزَّكَاةِ مَا دُمْتُ حَيًّا } (مریم: ۳۱) واته: وه

پیروژو فهررداری کردووم له ههر جیگایه کدا بم و فهرمانی پیداووم به نوێژ کردن و به زه کات دان، ههتا له ژیاندام و زیندووم.

۶. ئیبراهیم ده فهرموی سه لای خوی لیئی: { رَبَّنَا إِنِّي أَسْكَنْتُ مِنْ ذُرِّيَّتِي

بَوَادٍ غَيْرِ ذِي زَرْعٍ عِنْدَ بَيْتِكَ الْمُحَرَّمِ رَبَّنَا لِيُقِيمُوا الصَّلَاةَ فَاجْعَلْ أَفْئِدَةً مِّنَ

النَّاسِ تَهْوِي إِلَيْهِمْ وَارْزُقْهُمْ مِّنَ الثَّمَرَاتِ لَعَلَّهُمْ يَشْكُرُونَ } (إبراهیم: ۳۷)

واته: ئه ی پهروهردگارمان من ههندی له پۆله کانم نیشه جی کرد له شوینیکی بی کشتوکالدا لای ماله پیروژ و ریزگیراوه کهت ئه ی پهروهردگارمان تا به چاک نوێژ به جی بین به لکو دلی خه لکانی و لیبکهیت سۆزیان بی بۆ لایان و له هه موو بهر و میوهیه کیش پۆزیان بده به لکو شوکرانه بژیربن.

کهواته ئامانجی سه ره کی بردنی هاجه ره و ئیسماعیل به رپا کردنی "نوێژ" بووه.

۷. وهدهفهرموی و نزا دهکا: { رَبِّ اجْعَلْنِي مُقِيمَ الصَّلَاةِ وَمِنْ ذُرِّيَّتِي رَبَّنَا

وَتَقَبَّلْ دُعَاءِ } (إبراهيم: ۴۰)

واته: ئه‌ی په‌روه‌ردگارم من و پۆله‌کانم وایبکه‌ی به‌ چاکی نوێزه‌کان به‌جی بینین، ئه‌ی په‌روه‌ردگارمان پارانه‌وه و نزا که‌م وه‌رگه‌.

۸. خوای گه‌وره‌ ده‌رباره‌ی ئیسماعیل ده‌فه‌رموی: { وَكَانَ يَأْمُرُ أَهْلَهُ

بِالصَّلَاةِ وَالزَّكَاةِ وَكَانَ عِنْدَ رَبِّهِ مَرْضِيًّا } (مریم: ۵۵)

واته: وه‌ هه‌میشه‌ فه‌رمانی ده‌دا به‌ خیزان و که‌س کاری به‌ نوێژکردن و زه‌کات دان وه‌ هه‌میشه‌ لای په‌روه‌ردگاری جیگه‌ی په‌زامه‌ندی بوو.

۱۰. ده‌رباره‌ی پیغه‌مبه‌ری خاته‌م ده‌فه‌رموی علیه‌الصلاة والسلام:

{وَأْمُرْ أَهْلَكَ بِالصَّلَاةِ وَاصْطَبِرْ عَلَيْهَا لَا نَسْأَلُكَ رِزْقًا نَحْنُ نَرْزُقُكَ وَالْعَاقِبَةُ

لِلتَّقَوَى } (طه: ۱۳۲)

واته: فه‌رمان به‌ که‌س و کارو مال و منالت بکه‌ با "نوێژ" بکه‌ن وه‌ ئارامیان له‌سه‌ر بگه‌.

۱. یہ کیجئے کہ آپ کا بیٹا، ہر وہ شخص جو ہر روز صوم و نماز پڑھے، اور اللہ کے رسول کے ساتھ شہادت دے کہ لا الہ الا اللہ، وأن محمدًا رسول اللہ، وإقام الصلوة، وإيتاء الزكاة، والحج، وصوم رمضان "رواہ البخاری { قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ : " بُنِيَ الْإِسْلَامُ عَلَى خَمْسٍ : شَهَادَةِ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَأَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ، وَإِقَامِ الصَّلَاةِ، وَإِيتَاءِ الزَّكَاةِ، وَالْحَجِّ، وَصَوْمِ رَمَضَانَ " . رواه البخاری }

۱۱. "نوڙ" ھو ڪاريڪه ٻو ٽه وهی ٽيماندار سهر فراز پي و ميراتگري
فیرده وس پي: { قَدْ أَفْلَحَ الْمُؤْمِنُونَ } (المؤمنون: ۱). { الَّذِينَ هُمْ فِي صَلَاتِهِمْ
خَاشِعُونَ } (المؤمنون: ۲) { وَالَّذِينَ هُمْ عَلَى صَلَاتِهِمْ يُحَافِظُونَ } (المؤمنون:
۹) { أُولَٰئِكَ هُمُ الْوَارِثُونَ } (المؤمنون: ۱۰) { الَّذِينَ يَرِثُونَ الْفِرْدَوْسَ هُمْ فِيهَا
خَالِدُونَ } (المؤمنون: ۱۱).

کهواته : سه‌ربه‌رزی، بونه میرات به‌ری فیرده‌وس یه‌کیک له‌هۆکاره‌کانی نویژ کردن به‌گه‌ردن که‌چی و پارێزگاری کردنه له‌روح و کات و شوپن و ئامانج و ئادابه‌کانی.

۱۲. نوڙ " مروف مسولمان دهپارڙي له (هلوع) كه برتي يه له خو
 رانه گري له خوشي و ناخوشيدا: {إِنَّ الْإِنْسَانَ خُلِقَ هَلُوعًا} (المعارج: ۱۹)
 واته: بيگومان ناده مي دروست كراوه به چاو چنوكيكي ته ننگه تيلكه.

{ إِذَا مَسَّهُ الشَّرُّ جَزُوعًا } (المعارج: ۲۰) واته: که ناخوشتی یه کی تووش

بی هاوارو ناله دهست پی ده کا .

{ إِلَّا الْمُصَلِّينَ } (المعارج: ۲۲) واته: مه گهر نوپژکه ران .

{ وَإِذَا مَسَّهُ الْخَيْرُ مَنُوعًا } (المعارج: ۲۱)

واته: که سامانیش پرووی تی بکات ئه ی گریته وه له خه لکی.

{ الَّذِينَ هُمْ عَلَى صَلَاتِهِمْ دَائِمُونَ } (المعارج: ۲۳)

واته: ئه وانه که بهرده وامن له سهر نوپژه کانیا.

که واته بهرده وامی له سهر نوپژ مروف لهو خه سله ته ناشیرنه
ده پاریزی، که خو پانه گریه، له خوشتی و ناخوشتیدا، له هه بون و نه بوندا،
له نه خوشتی ساغیدا.

۱۳. یه کهم ئه رکی ئیمانداران له عیبادته کاند کاتیک دهسه لاتدار بون

گرنگی دان به "نوپژه" : { الَّذِينَ إِنْ مَكَّنَّهُمْ فِي الْأَرْضِ أَقَامُوا الصَّلَاةَ وَآتَوْا

الزَّكَاةَ وَآمَرُوا بِالْمَعْرُوفِ وَنَهَوْا عَنِ الْمُنْكَرِ وَلِلَّهِ عَاقِبَةُ الْأُمُورِ } (الحج: ۴۱)

واته: ئهوانه ی ئه گهر دهسه لاتمان پیدان له زهوی دا به چاکی نوێژ به جی دین، وه زه کات دهدهن و فه رمان دهدهن به چاکه و بهرگری ده کهن له خراپه و سه ره ئه نجامی هه موو کاره کان ته نها به ده ست خوايه.

۱۴. گرنگی دان به شوینی "نوێژ" که مزگه وته کان، وه ئاوه دان کردنه وه یان، به نوێژ خوینانی راسته قینه ده کری {إِنَّمَا يَعْمُرُ مَسْجِدَ اللَّهِ مَنْ ءَامَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَأَقَامَ الصَّلَاةَ وَءَاتَى الزَّكَاةَ وَلَمْ يَخْشَ إِلَّا اللَّهَ فَعَسَىٰ أُولَٰئِكَ أَنْ يَكُونُوا مِنَ الْمُتَهْتِدِينَ} (التوبة: ۱۸).

واته: به راستی مزگه وته کانی خوا ئاوه دان ده کاته وه که سیک که بر وای هینابیت به خوا و به پوژی د وای و نوێژه کانی به جی هینابی و زه کاتی دابی و له کهس نه تر سابی بیجگه له خوا، جا به لکو ئه وانه له و که سانه بن که رینموونی کراون.

۱۵. "نوێژ" به ته مبه لی کردن، پیشه ی دوو پرووه کانه، ئه دی ئه وه ی که ههر نایکا: {إِنَّ الْمُنَافِقِينَ يُخَدِّعُونَ اللَّهَ وَهُوَ خَدِيعُهُمْ وَإِذَا قَامُوا إِلَى الصَّلَاةِ قَامُوا كُسَالَىٰ يُرَاءُونَ النَّاسَ وَلَا يَذْكُرُونَ اللَّهَ إِلَّا قَلِيلًا} (النساء:

(۱۴۲)

واته: به راستی دوورووه کان ده یانه ویت خوا بخه له تینن که چی خوا خه له تینه ری ئه وانه ههر کاتیکیش ههستن بۆ نوێژ به ته مه لی و سستی هه لدهستن، روپامای بۆ خه لکی ئه کهن، وه یادی خوا ناکه ن که میك نه بیئت.

۱۶. له زه قترین سیفه تی بۆ باوه ران نوێژ نه کردنه: {أَرَأَيْتَ الَّذِي يُكَذِّبُ

بِالدِّينِ} (الماعون: ۱) واته: ئاخۆ دیت ئه وکه سه ی که بروای به ئایین نی یه؟

{..... فَوَيْلٌ لِلْمُصَلِّينَ} ، (الماعون: ۴) واته: ئینجا وای بۆ نوێژ که ران.

{..... الَّذِينَ هُمْ عَنْ صَلَاتِهِمْ سَاهُونَ} (الماعون: ۵). واته: ئه وانه ی که له نوێژه که یان بۆ ئاگان.

۱۷. له نوێژ دا خوای گه وره مزگینی یه حیای به زه که ریا دا سه لامی خوایان

له سه ربی: {فَنَادَتْهُ الْمَلِكَةُ وَهُوَ قَائِمٌ يُصَلِّي فِي الْمِحْرَابِ أَنَّ اللَّهَ يُبَشِّرُكَ

بِإِحْسَنِ مُصَدِّقًا بِكَلِمَةٍ مِّنَ اللَّهِ وَسَيِّدًا وَحَصُورًا وَنَبِيًّا مِّنَ الصَّالِحِينَ} (آل

عمران: ۳۹)

واته: جا فریشته بانگی لیکرد له کاتیکدا که زه کهریا له میحرابه کهدا وه ستابوو، نوژی ده کرد، به راستی خوا مژدهت ده داتی به (کوریک ناوی) یه حیایه که پرواهینه ره به عیسای وتهی خوا و پیشه وایه وه جله وگری نه فسی خویهتی، وه یه کیکه له پیغه مبه رانی چاک کردار.

۱۸. نوژ کۆله کهی دین و دینداریه، پیغه مبه ری خوا ده فهرمویت، علیه الصلاة والسلام: {رَأْسُ الْأَمْرِ الْإِسْلَامُ، وَعَمُودُهُ الصَّلَاةُ، وَذِرْوَةُ سَنَامِهِ الْجِهَادُ} رواه الترمذی.

۱۹. یه کهم شتیک که له دوا رۆژدا خوی گه وره بهنده کانی له سهر مو حاسه به بکا له مافی خوی له دوا ئیمان "نوژ که کانی": {إِنَّ أَوَّلَ مَا يُحَاسِبُ النَّاسُ بِهِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ مِنْ أَعْمَالِهِمُ الصَّلَاةُ} رواه أبو داود. حکم الحديث: صحیح.

۲۰. خوی گه وره به ئینی داوه به وانهی که "نوژ" به زایا ده دهن، و شوین ئاره زوه کان ده کهون، بیانخاته دۆزه خ: {فَخَلَفَ مِنْ بَعْدِهِمْ خَلْفٌ أَضَاعُوا الصَّلَاةَ وَاتَّبَعُوا الشَّهْوَاتِ فَسُوفَ يَلْقَوْنَ غِيًّا} (مریم: ۵۹).

واته : ئینجا له پاش ئهوان كهسانێك (له نهوهكانیان) بوونه
جینشینیان كه نوێژیان دهفهوتاند و شوین ههواو ئارهزوو كهوتن جا
ئهوانه له داهاتوودا تووشی (سزای) گومراییان دهبن.

۲۱. خوای گهوره ناوی له "نوێژ" ناوه ئیمان: { وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُضِيعَ

إِيمَانَكُمْ إِنَّ اللَّهَ بِالنَّاسِ لَرَّءُوفٌ رَحِيمٌ } (البقرة: ۱۴۳)

مه بهست له ئیمان ئه و نوێژانهیه كه روویان له بیت المقدس
کردبوو پیش ئه وهی روو له كه عبه بکهن وهفاتیان کرد، جا مو نافیق و
جوه کان دهیان وت نوێژه کانتان بهزایا چوه خوای گهوره وهلامی داناوه و
بیدهنگی کردنو بیانوی برین.

۲۲. "نوێژ" ئه و کارهیه که بهس بو خوا ئه نجام دهدری، وه پیش هه موو

کارێکی باش ده خری: { قُلْ إِنَّ صَلَاتِي وَنُسُكِي وَمَحْيَايَ وَمَمَاتِي لِلَّهِ رَبِّ

الْعَالَمِينَ } (الأنعام: ۱۶۲). واته: ئه ی موحه ممه د(صلی الله علیه وسلم)،

بلی بیگومان نوێژ، و (به ندایه تی)، و قوربانی، و ژیان، و مردنم، هه ر بو
خوای پهروه ردگاری هه موو جیهانیانه.

۲۳. خوی گه‌وره له ناشیرنترین سیفه‌تی بی باوهره‌کان که‌باسی ده‌کا "نوئیز" نه‌کردنه، که‌له‌کاتی سه‌ره مه‌رگا قاچه‌کانیان لیک باهه‌لده‌درین و پروویان ره‌ش ده‌بی:

{ فَلَا صَدَقَ وَلَا صَلَّى } (القیامة: ۳۱) واته: جا (کافر) نه‌بروای هی‌ناو نه‌نوئیزی کرد.

{ وَلَكِنْ كَذَّبَ وَتَوَلَّى } (القیامة: ۳۲) واته: به‌لکو ئایینی به‌درو ده‌زانی و پستی تی ده‌کرد.

۲۴. "نوئیز" یه‌کیکه له‌و‌خه‌سله‌ته جوانانه‌ی که‌ مروف پیی ده‌بیته برای دینی مسولمانان: { فَإِنْ تَابُوا وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَعَآتُوا الزَّكَاةَ فَإِخْوَانُكُمْ فِي الدِّينِ وَنُفَصِّلُ الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ } (التوبة: ۱۱)

واته: ئینجا ئه‌گه‌ر په‌شیمان بوونه‌وه و نوئیژیان به‌جی هی‌نا، و‌زه‌کاتیان دا ئه‌وه براتان له‌ ئاییندا وه ئی‌مه به‌لگه‌کان پروون ده‌که‌ینه‌وه بو‌گه‌لیک که‌ ده‌یزانن.

۲۵. یه کێکه لهو خهسلهته ناشیرنانهی که مروّف پێی ده بێته زیندانی، و بارمتهی کردهوه خراپه کانی، و پێی ده چێته دۆزهخ: { مَا سَلَكَكُمْ فِي سَقَرٍ }

(المدر: ۴۲). واته: ههر له بهههشتی یه کان وه لّام ئه داته وه که دیومانن

و پیمان و توون چی ئیوهی خستووته دۆزهخه وه.

{ قَالُوا لَمْ نَكُ مِنَ الْمَصْلِيْنَ } (المدر: ۴۳) ئه وانیش وتیان: ئیمه له نوێژ

که ران نه بووین.

۲۶. نابێ به سه رخۆشی نوێژ بکهین جا چ سه رخۆشی و مهستی شه راب

بێ، یان مهستی بیهۆشی به هۆی دنیا بێ: { يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَقْرَبُوا

الصَّلَاةَ وَأَنْتُمْ سُكَرَىٰ حَتَّىٰ تَعْلَمُوا مَا تَقُولُونَ } (النساء: ۴۳).

۲۷. "نوێژ" نزیک بونه وهیه له خوای گه وره: { كَلَّا لَا تُطَعُّهُ وَاسْجُدْ

وَاقْتَرِبْ } (العلق: ۱۹) واته: نه خێر، به گوێ ی (ئه و که سانه) مه که، وه

کورنوش به ره و (له خوا) نزیک بکه وه ره وه.

۲۸. "نوڤژ" هیژوزه به مروقی مسوّلمان ده به خشی: {وَأَسْتَعِينُوا بِالصَّبْرِ

وَالصَّلَاةِ وَإِنَّهَا لَكَبِيرَةٌ إِلَّا عَلَى الْخَاشِعِينَ} (البقرة: ۴۵). واته: داوای یارمه تی

بکه ن له ری ئارامگرتن و نوڤژ، به راستی ئه رکیکی گران، جگه له سه ر خاشیعه کان نه بی.

۲۹. پښوښته پښ "نوڤژ" خو مان پاک که ینه وه له هه موو بی نوڤژیه ک،

جا جه نابه ت بی، یان بی ده ست نوڤژی بی: {يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِذَا قُمْتُمْ

إِلَى الصَّلَاةِ فَاغْسِلُوا وُجُوهَكُمْ وَأَيْدِيَكُمْ إِلَى الْمَرَافِقِ وَامْسَحُوا بِرُءُوسِكُمْ

وَأَرْجُلَكُمْ إِلَى الْكَعْبَيْنِ وَإِنْ كُنْتُمْ جُنُبًا فَاطَّهَّرُوا وَإِنْ كُنْتُمْ مَرْضَىٰ أَوْ عَلَىٰ سَفَرٍ

أَوْ جَاءَ أَحَدٌ مِّنْكُم مِّنَ الْغَايِطِ أَوْ لَمَسْتُمُ النِّسَاءَ فَلَمْ تَجِدُوا مَاءً فَتَيَمَّمُوا

صَعِيدًا طَيِّبًا فَامْسَحُوا بِوُجُوهِكُمْ وَأَيْدِيكُمْ مِّنْهُ مَا يُرِيدُ اللَّهُ لِيَجْعَلَ

عَلَيْكُمْ مِنْ حَرَجٍ وَلَكِنْ يُرِيدُ لِيُطَهِّرَكُمْ وَلِيُتِمَّ نِعْمَتَهُ عَلَيْكُمْ لَعَلَّكُمْ

تَشْكُرُونَ} (المائدة: ۶)

واتە: ئەه ئهوانه‌ی باوه‌ردارن، ئەگەر هه‌ستان بۆ نوێژ کردن ئەوه ده‌موچاوتان بشۆن هه‌روه‌ها ده‌سته‌کانتان تا ئانیشکه‌کانتان، وه ده‌ستی ته‌ر به‌ینن به‌سه‌رتان دا، وه پێیه‌کانتان (بشۆن) تا هه‌ر دوو قوله‌ پێتان، وه ئەگەر له‌ش گران بوون ئەوه خۆتان خاوی‌ن بکه‌نه‌وه (خۆتان بشۆن) وه ئەگەر نه‌خۆش بوون، یان له‌ سه‌فه‌ردا بوون، یان که‌سیکتان هاته‌وه له‌ شوێنی پێویستی سه‌رئاو، یان جووت بوون (یا پێستان به‌ر یه‌ک که‌وت) له‌ گه‌ڵ خێزانه‌کانتاندا و ئاوتان ده‌ست نه‌که‌وت، ئەوه ته‌یه‌موم بکه‌ن به‌ خۆلێکی پاک جا ده‌ست به‌ینن به‌ ده‌م و چاو و ده‌سته‌کانتان دا به‌و تۆز و خۆله‌ پاکه‌، خوا نایه‌وی هه‌یج جو‌ره‌ ته‌نگی و نا‌ره‌حه‌تیه‌ک له‌ سه‌رتان دابنێ به‌لکو ئەیه‌وی پاکتان بکاته‌وه و چاکه‌ و به‌هره‌ی خۆی ته‌واو بکات به‌سه‌رتانه‌وه، به‌لکو سوپاسی بکه‌ن.

ئاگامان لێ بێ له‌وه‌ی که‌رێگریه‌کانی نوێژ روحی نه‌بن، چونکه‌ نوێژی راسته‌ قینه‌ ئەوه‌یه‌ که‌ به‌دڵ و گیان بێ نه‌وه‌ک لاشه‌ به‌ته‌نیا.

۳۰. نوێژ رێگری ده‌ کا له‌تاوانی گه‌وره‌و بچوک، دیارو نادیار، ره‌فتارو

گوفتار: { أَتْلُ مَا أُوحِيَ إِلَيْكَ مِنَ الْكِتَابِ وَأَقِمِ الصَّلَاةَ إِنَّ الصَّلَاةَ تَنْهَى عَنِ

الْفَحْشَاءِ وَالْمُنْكَرِ وَلَذِكْرُ اللَّهِ أَكْبَرُ وَاللَّهُ يَعْلَمُ مَا تَصْنَعُونَ } (العنكبوت:

(٤٥)

واته: بیخوینه ره وه ئه و قورئانه ی که سرووش کراوه بۆت وه نوێژ بکه بیگومان نوێژ بهرگری (نوێژکه ر) ده کات، له کاری ناشرین و ناپه سه ند (خراپه)، وه زیکرو یادی خوا گه وره تره (له هه موو شتیك) خواش به هه ر کارێك که ده یکه ن ده زانی.

٣١. "نوێژ" نورو پۆشنا ییه، له دوا پۆژدا، که مروّف له هه رکات زیاتر پیویستی به پرووناکیه له دوا پۆژدا: { قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَالصَّلَاةُ نُورٌ، وَالصَّدَقَةُ بُرْهَانٌ، وَالصَّبْرُ ضِيَاءٌ، وَالْقُرْآنُ حُجَّةٌ لَكَ أَوْ عَلَيْكَ. كُلُّ النَّاسِ يَغْدُو، فَبَايَعُ نَفْسَهُ فَمُعْتِقُهَا أَوْ مُوبِقُهَا. } رواه مسلم.

٣٢. ره بیعه ی کوری که عبی ئه سه له بی داوا ی له پیغه مبه ر علیه الصلاة والسلام کرد له به هه شتا هاوه لی بی، ئه ویش فه رموی { فَأَعِني عَلَى نَفْسِكَ بِكَثْرَةِ السُّجُودِ. } رواه مسلم.

٣٣. مسوّلمان که گوئی له بانگ بو، ده بی بروا به ده میه وه جا بو نوێژی جومعه بوو یان نوێژه کانی تر: { يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِذَا نُودِيَ لِلصَّلَاةِ مِنْ يَوْمِ

الْجُمُعَةِ فَاسْعَوْا إِلَىٰ ذِكْرِ اللَّهِ وَذَرُوا الْبَيْعَ ذَلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ إِن كُنتُمْ تَعْلَمُونَ

{ (الجمعة: ۹) }

واته: ئه‌ی ئه‌وانه‌ی که باوه‌رتان هیناوه کاتیک که بانگ در بو نویت له
پوژی هه‌ینی دا به په‌له برۆن بو یادی خوا (و نویت هه‌ینی) و واز له کرین
و فروشتن بهینن، ئا ئه‌وه بو ئیوه چاکتره ئه‌گه‌ر بزنان و تی بگهن.

۳۴. دل به مزگه‌وته‌وه گریدران، هوکاری که‌وته بهر سیبه‌ری عهرشی
خوایه له دوارپوژدا، { سَبْعَةٌ يُظِلُّهُمْ اللَّهُ فِي ظِلِّهِ يَوْمَ لَا ظِلَّ إِلَّا ظِلُّهُ :
الإِمَامُ الْعَادِلُ، وَشَابُّ نَشَأَ فِي عِبَادَةِ رَبِّهِ، وَرَجُلٌ قَلْبُهُ مُعَلَّقٌ فِي الْمَسَاجِدِ،
وَرَجُلَانِ تَحَابَّبَا فِي اللَّهِ ؛ اجْتَمَعَا عَلَيْهِ، وَتَفَرَّقَا عَلَيْهِ، وَرَجُلٌ طَلَبَتْهُ امْرَأَةٌ
ذَاتُ مَنْصِبٍ، وَجَمَالٍ فَقَالَ : إِنِّي أَخَافُ اللَّهَ، وَرَجُلٌ تَصَدَّقَ أَخْفَى حَتَّى لَا
تَعْلَمَ شِمَالُهُ مَا تُنْفِقُ يَمِينُهُ، وَرَجُلٌ ذَكَرَ اللَّهَ خَالِيًا ففَاضَتْ عَيْنَاهُ }.

۳۵. چاوه‌پروانی نویت له‌دوای نویت وه‌ک سه‌نگه‌رگرتن وایه له دوژمنانی
دین: { "أَلَا أَدُلُّكُمْ عَلَىٰ مَا يَمْحُو اللَّهُ بِهِ الْخَطَايَا، وَيَرْفَعُ بِهِ الدَّرَجَاتِ ؟ " }
قَالُوا : بَلَىٰ، يَا رَسُولَ اللَّهِ. قَالَ : " إِسْبَاغُ الْوُضُوءِ عَلَى الْمَكَارِهِ، وَكَثْرَةُ
الْخُطَا إِلَى الْمَسَاجِدِ، وَانْتِظَارُ الصَّلَاةِ بَعْدَ الصَّلَاةِ، فَذَلِكُمُ الرِّبَاطُ { رواه
مسلم.

۳۶. ئیماندارانی راسته‌قینه، ئەوانه‌ن که شهو ئۆقره ناگرن له‌سه‌ر جیگا‌کانیان تا هه‌لنه‌ستنه‌وه بو شهو نوێژ: { تَتَجَافَى جُنُوبُهُمْ عَنِ الْمَضَاجِعِ

يَدْعُونَ رَبَّهُمْ خَوْفًا وَطَمَعًا وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنفِقُونَ } (السجدة: ۱۶)

واته: ته‌نش‌تیا‌ن دوور ئە‌که‌وێته‌وه له جی‌گای خه‌وتنیا‌ن (له‌خه‌و هه‌لده‌سن شهو نوێژ ده‌که‌ن) هاوارو نزا له په‌روه‌ردگاریان ده‌که‌ن به‌ترس و هیواوه و له‌و رۆزی و سامانه‌ی پیمان دا‌ون ده‌به‌خشن.

۳۷. عِبَادُ الرَّحْمَنِ به‌نده‌کانی خ‌وای می‌ه‌ره‌بان، ئەوانه‌ن که له خ‌زمه‌تی په‌روه‌ردگاریان شه‌و ده‌که‌نه‌وه: { وَعِبَادُ الرَّحْمَنِ الَّذِينَ يَمْشُونَ عَلَى الْأَرْضِ

هَوْنًا وَإِذَا خَاطَبَهُمُ الْجَاهِلُونَ قَالُوا سَلَامًا } (الفرقان: ۶۳) { وَالَّذِينَ يَبِيتُونَ لِرَبِّهِمْ سُجَّدًا وَقِيَمًا } (الفرقان: ۶۴)

واته: وه‌که‌سانێکن له شه‌ودا بو په‌روه‌ردگاریان سوژده‌به‌رن و شه‌و نوێژ ده‌که‌ن.

۳۸. خ‌وای گه‌وره‌ داوا له‌پی‌غه‌مبه‌رو شوێن که‌وتوا‌نی ده‌کا له‌شه‌ودا به‌خه‌به‌ر بن، جا یا‌ن به‌شه‌هه‌ره‌ زۆره‌که‌ی، یا‌ن نی‌وه‌ی، یا‌ن که‌م‌تر

له نیوهی، یان شتیک زیاتر له نیوهی، واته دهی شهو ههر بیدار بی بهیپی
توانا: { قُمْ اللَّيْلَ إِلَّا قَلِيلًا } (المزمل: ۲)

واته: شهو ههسته (شهو نویژ بکه) مه گهر که میکی نه بیت.

{ نِصْفَهُ أَوْ انْقُصْ مِنْهُ قَلِيلًا } (المزمل: ۳).

واته: نیوهی یان که می له نیوهی کهم بکه ره وه.

{ أَوْ زِدْ عَلَيْهِ وَرَتِّلِ الْقُرْآنَ تَرْتِيلًا } (المزمل: ۴)

واته: یا که می لپی زیاد بکه وه دهوری قورئان بکه ره وه به له سه ر خوی
واته به ریک و پیکی.

۳۹. نهو که سهی له شه ودا بیدارهو له سه جدهو خواپه رستیدایه، وهک

نهو وایه که له جیگادا خه وتوهو بیئاگیه؟! { أَمَّنْ هُوَ قَلْبُ عَائِذِ اللَّيْلِ

سَاجِدًا وَقَائِمًا يَحْذَرُ آلَ آخِرَةٍ وَيَرْجُوا رَحْمَةَ رَبِّهِ قُلْ هَلْ يَسْتَوِي الَّذِينَ يَعْلَمُونَ

وَالَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ إِنَّمَا يَتَذَكَّرُ أُولُوا الْأَلْبَابِ } (الزمر: ۹)

واته: هاوبهش دانه ران چاکترن یا کهسی ملکه چ و په رست کاره (بو خوا)، له کاته کانی شهودا به سوژده بردن و راوهستان (له شهو نوږدا) که له (سزای) دوا روژ دهرسیت و به هیوای به زهی په روهردگاریه تی (ئه هی موحه ممه د(صلی الله علیه وسلم))، بلی ئایا ئه وانه ی ده زانن یه کسانن له گه ل ئه وانه ی که نازانن به راستی ته نها خاوه نانی ژیری ئاموژگاری وهرده گرن.

۴۰. ئه هلی کیتاب هه موویان وه کو یه ک نین به تایبته ئه وانه یان له شهودا بیدارن و شهو نوږده کهن و قورئان ده خوینن: { لَيْسُوا سَوَاءً مِّنْ

أَهْلِ الْكِتَابِ أُمَّةٌ قَائِمَةٌ يَتْلُونَ آيَاتِ اللَّهِ عَنَاءً لَّيْلِ وَهُمْ يَسْجُدُونَ } (آل عمران: ۱۱۳)

واته: هه موو (نامه داره کان) چوون یه ک نین له ناو خاوه ن نامه کاند دهسته یه ک راست و ریڅ هه ن ئایه ته کانی خوا ده خوینن له (کاته کانی) شهودا وه له (کاته کانی) کرنوش بردنیاندا.

۴۱. یه کیڅ له به لگه کانی گه وره ی نوږده وه هه موو جوړاو جوړیه ی نوږده.

٤٢. نوێژه فەرزەکان: نیوەرۆ، عەسر، شیوان، عیشا، بەیانی.
٤٣. سونەتە راتبەکان: دوو رکات پێش نوێژی بەیانی، چوار یان دوو پێش نیوەرۆ، دوو رکات دواى نیوەرۆ، دوو رکات دواى شیوان، دوو رکات دواى عیشا.
٤٤. بیجگە لە راتبە موئەکەدەکان: چوار رکات دواى نوێژی نیوەرۆ، چوار پێش عەسر، دوو پێش مەغریب.
٤٥. نوێژی جومعه.
٤٦. نوێژی جەژنی رەمەزان و جەژنی قوربان.
٤٧. نوێژی جەنازە.
٤٨. نوێژی داواکردنی باران.
٤٩. نوێژی رۆژگیران.
٥٠. نوێژی مانگگیران.
٥١. نوێژی روودانی هەر بەلاو موسیبهتییکی گەوره.
٥٢. نوێژی چێشتەنگاو لە دوورکاحەت تا هەشت رکات یان دوازده رکات.

٥٣. نوێژی وەتر لە یە ک ره کاتهوه، له یه ک ره کاتهوه تا سیژده ره کات
یان یازده یان که متر یان زیار به شه و نوێژه کانهوه.
٥٤. نوێژی دیاری مزگهوت.
٥٥. نوێژی تهوبه کردن.
٥٦. نوێژی دهست نوێژ.
٥٧. نوێژی پیش مردن و شه هیدبون، هاوه لان کردویانه.
٥٨. نوێژی شهوی ژن گواستنوه هه ندیک له زانایان فهرمویانه.
٥٩. نوێژی ئیستیخاره.
٦٠. دووره کاتی تهواف.
٦١. نوێژ له مه قامی ئیبراهیم...
٦٢. باس له نوێژی فهتح و سه رکه وتنیش ده کری.
٦٣. نوێژی نه زر که له سه ر خوی نه زر کردبێ پێویسته ئه نجامی دا بۆ
خوا.
٦٤. ئه نجامدانی زۆربه ی نوێژه کان به جه ماعهت.

۶۵. نوڙ بههوی سهفهر و نهخوشیه وه ناچی بهلکو کورت یان کو ده کریته وه.

۶۶. بههوی ترسه وه ناچی کو ده کریته وه و کورت ده کریته وه.

۶۷. بههوی له بیرچونه وه، یان خه و، یان سه رقالبون ناچی، بهلکو یه کسه ر دوا ی ههستان و بیرکه و تنه وه و لاجونی سه رقالی نه نجام دهدری.

۶۸. تنهها له بهر بیانوه شه رعیه کان وه ک سوری مانگانه، یان منال بون نه نجام نادرئ دهنه بیانو نیه بو چواندن.

۶۹. نه گهر ئاو نه بو ته یه موم ده کری.

کهواته باناگامان له نوڙه کانمان بی مادام نه وهنده گهره و گرنگه.

بەشی دووهم

فەلسەفە و حیکمەتی نوێژ

(باسی حیکمەتی دروست بونی شەیتانیش لەم باسەدا ھەیە)

گومان لەوەدا نیە کە "نوێژ" یەکیکە لە گەورەترین بەندایەتییەکان کە خوای گەورە لەسەر بەندەکانی پێویست کردووە، مادام فەرمانی خوا یە حەتمەن پریەتی لە حیکمەت و قازانج بۆ بەندەکان لەدین و دوا پۆژدا، حیکمەت و گەورەیی نوێژ لە قورئانی پیرۆزدا پونکراوەتەو، وە دەبێ ئەو بەزانی کە عیبادەت و ھەموو بواری کانی تر خاوەنی فەلسەفە و حیکمەتی ھاوبەش و تاییبەتین، بۆیە بە گشتی باسی فەلسەفە ی عیبادەت دەکەین و فەلسەفە ی نوێژ بە تاییبەتی.

۱. بهندایه تی ئه و ئامانجه یه که مروّف و جنوکه و فریشته و هه موو دروستکراوه کانی له پیناودا به دی هاتوه: **{ وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ } (الذاریات: ۵۶)**

واته: وه من جنوکه و ئاده میزادم ته نها بو ئه وه دروستکردوو وه که بهندایه تی من بکه ن. وه هه موو بونه وهر ته سبیحاتی خوا ده کا، ته سبیحاتیش عیبادته ته بو خوا: **{ تُسَبِّحُ لَهُ السَّمَوَاتُ السَّبْعُ وَالْأَرْضُ وَمَنْ فِيهِنَّ وَإِنْ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا يُسَبِّحُ بِحَمْدِهِ وَلَكِنْ لَا تَفْقَهُونَ تَسْبِيحَهُمْ إِنَّهُ كَانَ حَلِيمًا غَفُورًا } (الإسراء: ۴۴).**

واته: ستایشی خوا ده که ن هه رحه وت ئاسمانه کان و زه وی و هه رچی له ناویاندا یه وه هیچ شتیک نیه که سوپاسی ئه و ستایش نه کات به لام ئیوه تی ناگه ن له ته سبیحاته که یان به راستی خوا هه میشه په له نه که ری لیبوردیه.

۲. گه وره ترین حیکمه ت ئه وه یه که ئیمه فه رمانی خوا جی به چی ده که ین که له ده یان شوین ده فه رموی نوێز بکه ین.

۳. ئیمه به نوژ دین و ریو شوینی پیغه مبه ران زیندو ده کهینه وه که هه موویان نوژیان کردوه.

۴. ئیمه به و کاره مان دزایه تی شهیتان ده کهین که خوی گه وره ئه وی به دوژمن به ئیمه ناساندوه، چونکه شهیتان ئاماده نه بو کرنۆش و ملکه چی بو خوا ده ربیری: { إِنَّ الشَّيْطَانَ لَكُمْ عَدُوٌّ فَاتَّخِذُوهُ عَدُوًّا إِنَّمَا يَدْعُوا حِزْبَهُ لِيَكُونُوا مِنْ أَصْحَابِ السَّعِيرِ } (فاطر: ۶)

واته: به راستی شهیتان دوژمنی ئیوهیه ده یکه واته ئیوهش به دوژمنی خوتانی دابنن، بیگومان ئه و (شهیتان) تاقم و کۆمه له که ی بانگ ده کات بو ئه وه ی ببه نه هاوه لانی ئاگری هه لگیرساوی دۆزه خ. وه ده بی وه ک دوژمن مامه له ی له گه لدا بکهین.

۵. پیم خوشه که ئیمه باسی فلهسه فه ی عیبادت ده کهین، وه دوژمنایه تی بو شهیتان ئیعلان ده کهین بابزانین حیکمه ت له خه لقی شهیتان چیه ؟ که زۆر جار ئه و پرسیاره مان لا دروست ده بی، ئه وه ولامه که یه تی به کورتی و پوختی.

• مروفی مسولمان دنیایه که خوی گه وره کار له جییه و هیچ کاریکی بی حیکمه ت ناکا چونکه ناوی حکیم و علیم و خبیر و لطیفه.

• شهیتان بۆ ئهوه دروست نهبوه وای بهسهر بۆ بهلکو بۆ عیبادته

دروست بوه خوای گهوره دهفهرموئ: {وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا

لِيَعْبُدُونِ} (الذاریات: ۵۶)

واته: وه من جنۆكه و ئادهمیزادم تهنها بۆ ئهوه دروست کردووه که بهندایهتی من بکهن. بهلام شهیتان له بهر ئهوهی که ئازاد بو ئازادیه کهی

خراب به کار هیناو گومرا بوو. {وَإِذْ قُلْنَا لِلْمَلَكَةِ اسْجُدُوا لِآدَمَ فَسَجَدُوا

إِلَّا إِبْلِيسَ كَانَ مِنَ الْجِنِّ فَفَسَقَ عَنْ أَمْرِ رَبِّهِ أَفَتَتَّخِذُونَهُ وَذُرِّيَّتَهُ أَوْلِيَاءَ

مِنْ دُونِي وَهُمْ لَكُمْ عَدُوٌّ بِئْسَ لِلظَّالِمِينَ بَدَلًا} (الكهف: ۵۰)

واته: بیریان بهینه ره وه کاتیك به فریشته کانمان وت سوژده بهرن بۆ

ئادهم ئهوانیش هه موو سوژدهیان برد جگه له ئیبلیس نه بیته که له پیری

په رییه کان بوو، بۆیه له فهرمانی پهروهردگاری ده رچوو دهی ئایا ئیوه

(ئهه ئادهمیزاده کان) ئهوو نه وه کهه ده کهن دۆست و پشتیوانی خۆتان

له جیاتی من له کاتی کدا که ئهوان دوژمنی ئیوهن ئای چ گوپینه وهیه کی

خراپه بۆ سته مکاران. کان من الجن ففسق عن امر ربه.

• مروّف دهسه لاتی نه بوه نه له هاتن و نه له مردن نه له نیر و می یایه تی و هتد، وه ئه و مروّفه مادام ههست به بی دهسه لاتی خوئی ده کا ژیرانه ئه وهیه که خوئی رزگار کا نه وه ک بلّی بو؟، وه ک ئه و کهسه ی له سواری فروکهیه ک بی له ئاسمان کاپتنه که بلّی ئاگادار بن، خوۆتان ئاماده کهن، قیناع ببهستن، سهرتان داخه ن، ئه مه ده رگایه کانن، ئایا ئه و سه رنشینانه کاری ژیرانه ئه وه نیه خویان ئاماده بکه ن یان بلّین بو؟ ده ی دیاره مادام ئیمه لیږهین با خوۆمان ده ربازکهین نه وه ک خه ریکی ئه وه بین بلّین بو؟

• شه یتان ئازاد بو ناچار نه بو بو گونا هکردن که واته بو گله یی له خواده کری؟!

• له هه مو دونیا ئازادی جیگای شانازییه وه خه لک داوای ده کا ده ی باشه خوای گه وره که مروّفی ئازاد کردوه بو گله ی ده کری له خوای گه وره !.

• ژیان تاقیکردنه وهیه، جنوکه و مروّف بو تاقیکردنه وه دروست بون (لیبلوكم) له هه مو سیسته مه کانی دونیا گه یشتن به پله بالاکان له هه ر بواریک ده بی به تاقیکردنه وه دا تیبه ری، که سیک بی تاقیکردنه وه به رز بیته وه و شه هاده وه ر بگری خه لک متمانه ی پی نا کاو گالته یان پی

دی، باشه بۆ لهههقی هه‌موو مروّقایه‌تی تاقی کردنه‌وه باشه به‌لام لهههقی خوا دا خراپه؟!.

• ئێمه له بونه‌وه‌ردا شتیکی بێ حیکمهت نابینین، ئه‌ی بۆ ده‌بی شه‌یتان، مروّف، جنۆکه بێ حیکمهت بن؟.

• خوای گه‌وره هه‌مو ئامرازه‌کانی تاقیکردنه‌وه‌ی له‌به‌رده‌م مروّقایه‌تی داناوه، که‌واته ئێمه حه‌قی گله‌ییمان نیه .

• یه‌کیک بۆی هه‌یه بلی جا بۆ تاقیمان ده‌کاته‌وه؟ ده‌لێین، **لایسئل عما یفعل وهم یسئلون** پرسیار له‌خوا ناکرێ به‌ئکو پرسیار له‌ئێمه ده‌کرێ بۆ له‌تاقی کردنه‌وه‌که ده‌رنه‌چوی؟ بۆ خۆت ئاماده نه‌کرد؟ بۆ ده‌رنه‌چوی؟ چت نوقسان بو؟ وه‌هه‌روه‌ها:

• خوای گه‌وره شه‌ریعه‌ت و پێغه‌مبه‌رانی بۆ ئێمه ره‌وانه کردوه بۆ ئه‌وه‌ی به‌رچاومان روون بێ و فریونه‌خۆین و ریگای راست بدۆزینه‌وه.

• خوای گه‌وره شه‌یتان و شه‌یتان سیفه‌ته‌کانی به‌ ئێمه ناساندوه بۆ شوێنیان ده‌که‌وین؟!

• خوای گه‌وره دۆزه‌خ و به‌هه‌شتی بۆ داناوین بۆ ئه‌وه‌ی پابه‌ندمانکا، ئه‌مه‌ش له‌رحمه‌تی خۆیه‌تی .

- خوای گەوره زۆر جار پێش قیامەت سزیمان دەدا بۆ ئەوەی بە ئاگا بێنەوێت نابێت بڵێن بۆ؟ چونکە هەموو سیستەمەکانی سەر زەوی یە کە دەنگن لە سەر بونی سزا، ناشکری هەموو مرؤفایەتی بە هەڵە داچوێت.
- ناکری ئێمە بە خوا بڵێن بۆ شەیتان یان ئێمەت دروست کردووە چونکە ئەمرو خەلق تاییبەتە بە خۆی، هەروەک هیچ کام لە ئێمە قبوڵ ناکا پرسیارە تاییبەتە کانی لی بکری کە زۆر تاییبەتن بە خۆی وەک بلی لوتت بۆ وایە؟ بالات بۆ کورتە؟ بۆ وانا شیرنی؟ ' منالە کەت یان خیزانە کەت هتد... بۆ وایە؟ یە کسەر دەلی مە یەرە ناو ژیا نی تاییبە ی من، ئە ی تو چۆن لە خوای گەوره ئەو پرسیارانە دە کە ی؟.
- خوای گەوره حیکمەتی هەموو شتە گرنگە کانی بۆ رو نکر دوینەوێت لە ژیا ندا ئیتر بیانو یە کمان نە ماوێ.
- خوای گەوره گونا هە کانمان بە یە ک بۆ حساب دە کا، بە لام چاکە کان یە ک بە دە یان سە دان و هە زاران .
- ئاوێ دان کەردنەوێت زەوی بە ئازادی و تاقیکەردنەوێت دە کری بۆ دە بی ئێمە ئازاد بین بۆ ئەوەی دا هێنان بکە ی ن ئە گەر وەک فریشتە با ی ن زەوی ئاوێ دان نە دە بووێ .

- با ئیمە تەماشای رحەم و گەورەیی خوا بکەین، دەبینین تەنھا مەرۆف و جنۆکە ئازادیان هەیه، کەچی ئەوان ژانیان تال کردووە و ژیان و ژینگەیان تێک داوە، ئەی باشە ئەگەر پۆژ و مانگ و هەسارەکان ئازاد بان دەبو چ روی دابا! .
- دەرکەوتووە دین مەرۆف بەختەوەر دەکا، مەگەر مەرۆف لەبەختەوەری ناگەری؟ بەلام بەمەرجێک دین بەراستی جی بەجی بکری، کەواتە دەبی ئیمە خۆمان بەقەرزار بزانیان یان نارازی بین؟! .
- لەدین دا فەلسەفەی ژیان پوونە بەلام لەئیلحادو ماددی گەراییدا مەرۆف نوقمی بەدبەختی و ئاشوب و بەلا دەبی، ئایا تی گەیشتن لە فەلسەفەی ژیان باشە یان خراپە؟
- ئەوانەیی ئەوجۆرە پرسیارانە دەکەن وەلامیان بۆ پرسیارەکەیی خۆیان پی نیە، بەدیلێش قەبول ناکەن ئەی چارەیان چیه؟ .
- زۆربەیی مەرۆفایەتی بروای بەخوا هەیه بەشیکی لە مەرۆفایەتی مولحیدە، وەزۆربەیی مولحیدەکانیش **اللامنتمین**، واتە بەدوی ئەوەدا ناچن ئەوە بۆ وایە ئەوە بۆ وایە بەلکو حەز دەکەن رابویرن بۆیە لە جۆرە پرسیارانە رادەکەن، چونکە ئەگەر پرسیارکەن دەبی کۆلنەدەن

و دواتر به نه تیجه ی لیكۆلینه وه كه یان پابه ند بن، ئایا ئه وان ئه وه یان دهیه وى؟ یان دهیانه وى رابواردنه كه یان لی تیک نه چی؟.

- له كۆتايدا ئیماندار گه لیک شادومان و به خته وه ره كه فه لسه فه ی حه یاتی لارونه و داهاتویه کی مسۆگهری هه یه، له روانگه ی ئیمان وه له هه موشته بنچینه یه کان تی ده گا، به لام کاکى مولحید سه رلی شیوا وه خو ی بزر کردوه. {فَأَيُّ الْفَرِيقَيْنِ أَحَقُّ بِالْأَمْنِ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ} (الأنعام: ۸۱).

- رۆژیک گویم له مولحیدیک بو له گه ل بانگخوازیک گفتوگو ی ده کرد دهیوت چۆن ده کری پرسیارى هه مومان یه ک بی له کاتیکدا ژیری ئیمه جیاوازی هه یه؟! وه لام به کورتی و پوختی ئه وه یه: خوا ی گه وه پرسیارى ساده ی ئاراسته ی هه مومان کردوه خوینده وارو نه خوینده وار به ئاسانی تی ده گات، باسی کیمیا و فیزیوا جه برو هه نده سه و پزیشکی نیه، پی وتوه خوات کی یه؟ پیغه مبه رت کی یه؟ دینت کامه یه؟

بۆ دروست بوی؟

کۆ دروستی کردوی؟

داهاتوت بۆ کوی یه؟

دەکرێ ئەگەر خویندەواریش نەبی لەرێی پرسیارهوه لەم وەلامانە تۆ بگهی .

• جەنابی مولحیدەکان، شەیتان هێشتا ماوهو نەمردوه بۆ ناچن پرسیارێ لێ بکەن بۆ جەنابی شەیتان بۆ مای ئیمه و خۆشت خەرا کرد بۆ بهو رۆژە رەشەت گەیاندين !.

• بە هۆی شەیتانەوه پیشبرکێو کیشمە کیش پەیدا بوە، کە ئەمە هۆکاری پیشکەوتنە، چونکە کۆ بەرکێ هۆکاری پیش کەوتنە.

• ئیمه دوو نمونەمان هەیه نمونەى ئادەم کەتاوانی کردو پەشیمان بۆ وه خوای گەوره تەوبەى قەبول کردو هەلێ بژاردو کردییه پیغەمبەر دونیاو دوا رۆژی بردوه، وه نمونەى شەیتانیشتان هەیه کەتاوانی کرد و پاساوی نادروستی بۆ خۆی هینایهوه بۆ یه دین و دونیای دۆراند، جا ئەو کەسەى بەدوای ئەو کەسە دوراوه دەکەون بۆ دەبی گلهی بکەن کاتیک هەمان سەرەنجامیان دەبی .

• چەندین پلەى بالای بەندایەتی هەیه کە مڕۆف بە هەولدان و خۆماندو کردن نەبێ نایگاتی، بۆیه بەهۆی شەیتان و شەیتان سیفەتەکانەوه ئەم پلانه بەدەست دێن کە ئەمەش حیکمەتی خۆی هەیه .

• ئادەم ژیاىى دواى گوناھکردنى باشتەر بو لەپیش تاوانکردنى بەهۆی تەوبەوه، کەواتە مەرج نیه ئە گەر تاوانمان ئەنجام دا کۆتایی بەهەموو شتێک بێ، بەلکو لەوانەیه هۆکاری پیش کەوتن بێ لەهەموو بوارەکانی ژیان یان زۆربەى بوارەکان.

6. مڕۆف لە دوو بەشى سەرەکی پێک هاتوه، لاشە، روح، گرنگی مڕۆف بەروحه کەیهتی نەوه ک بەبەدەنە کەى، بە بەلگەى ئەوهى کە لاشە روحی تێدا نەما هەمووان لێی بێزار دەبین بەپەلە خۆی لێ رزگار دەکەین، هەتا نزیکترین کەسەکان دەیانەوێ لەبەرچاویان نەمێنێ، دیارە چۆن لاشەى مڕۆف پێویستی تایبەتی خۆی هەیه و دەبێ بۆی دابین بکەین روحیش بەهەمان شیوهیه، بەلام داخوازی و پێویستیه کانی لاشە هەنوکهیین و ناتوانین لەئەندازەى پێویست دواى بخەین، بەلام پێویستیه کانی روح راستە داخوازیه کانی هەنوکهیین بەلام دەرھاویشته کانی دەرنگتر دەر دەکەون،

بۆ نمونه ئەگەر تینومان بوو دەبێ هەولێدەین دابینی بکەین، وه ئەگەر برسیمان بو دەبێ دابینی بکەین تەنیا تا ماوێهێک دەتوانین خۆمان رابگرین، وه گەرماو سەرماو شتەکانی تریش هەرمان، هەرچەند جیاوازی له نێوان غەیزەکاندا هەن بۆ وه لām دانەوێ ده‌رنگی و زووی بۆیان ، دیاره پێداوێستیه‌کان روح وه‌ک شتەمادیه‌کان پێوێستن به‌ لām وه‌ک برساییه‌تی و تینوایه‌تی و گەرماو سەرمار زوو شوێنه‌واریان ده‌رناکه‌وێ، به‌ لām فه‌راموش کردنی داخوایه‌کانی دڵ، روح، ژیری، له‌ کۆتاییدا هه‌موو شتێک له‌ کیس مرۆف ده‌دات، جا بۆیه به‌ندایه‌تیه‌کان که داخوای س‌روشتی و فیت‌ری ناخمانن ده‌بێ گ‌رنگیان پێ بده‌ین، به‌ شیوه‌یه‌کی گ‌شتی معرفه و دونیا بینی راسته‌قینه و بیرو باوه‌ر ده‌وری بنچینه ده‌بینن، له‌دوای ئەوه نوێژ زۆر کاری گه‌ری هه‌یه له‌سه‌ر د‌ل‌خۆشی و په‌روه‌رده‌ی ناخمان، یه‌که‌م له‌ژيانمان دا هه‌ستی پێده‌که‌ین، دووهم نمونه‌ی زۆرمان له‌به‌ر ده‌سته له‌ ژيان‌ی پی‌غه‌مبه‌ران و پیاو چاکان، س‌ی یه‌م زانستی سه‌رده‌م پێمان ده‌لێ ئەوانه‌ی دیندارن له‌ رووبه‌روو بو‌نه‌وه‌ی کاره‌ساته‌کاندا به‌ هی‌زترن، چواره‌م به‌ به‌ل‌گه‌ی ئەوه‌ی ئەوانه‌ی که مولحیدن زۆرت‌رین ر‌ێژهن که په‌نا بۆ خۆ کوشتن ده‌به‌ن.

۷. گرنگی نوڤژ له وه دایه که په یوه نډی به نډه به خواوه به هیژ ده کا، وه مروڤ به شیوه ی تهنډروست و رڼک و پڼک نه نجامی دا هه ست ده کا له خزمه تی خوا دا ده ژی و هه ست به نزیکی و بڼ په رده پی ده که ی.

ئه م بابه ته، ئه هلی دل نه بڼ هه ستی پڼ ناکا، بویه که سییک داوای به لگه بکات وه ک ئه وه وایه به که سییک برسی یان تینو بلڼ به لگه ت چیه که تینوی یان برسی، چونکه ئه مه زانستیکی ناخی و ده رونه خوت هه ستی پڼ ده که ی.

۸. مروڤ سه رقالی زوره، وه کیشه وگرفتی زوری بو دیته پیش وه خوی فه راموش ده کا به لام نوڤژ له و سه رقالیه دورمان ده خاته وه، وه ئیسراحت به روح و لاشه مان ده دات .

۹. نوږژی فیږی ته وقیت و ئاگادار بونمان له کات ده کات، چونکه نوږژ ته وقیتی دیاری کراوی خوی هه یه، له وانه یه یه کییک بلڼ سه عات یان موبایل هه یه ئه م گرفته مان بو چاره سه ر ده کا به لام ئه مه جیاوازه، چونکه کاته کانی نوږژ له ئه رک و کاری ئامانج دا ئاگارمان ده کاته وه به نډایه تیمان بیر ده خاته وه.

۱۰. نوٹز بانگی بو دیاری کراوہ : وہ ک واجبکی پیش وختہ بو ٹوہی
ہہموو مسوئلیمانان وریا بنہوہ کہ بانگ دہ کرین بہ ٹہرکیکی دہستہ
جہمعی کہ نوٹزہ.

۱۱. نوٹز شوینی تایبہ تی بو دیاری کراوہ کہ مزگہوتہ: ٹہم شوینہ
تایبہتہو پاک و خاوینہ وہ دلی سوئلیمان پییہوہ گریدراوہ بہردہوام (ورجل
قلبہ معلق بالمساجد) وہ سہروہرمان دہفہرموی: علیہ الصلاہ
والسلام. وہ لہدہرہوہی مزگہوتیش ٹہنجام دہدری، بہلام مزگہوت
ٹامانجہ کان زیاتر دہپیکی .

۱۲. لہ فہلسفہی نوٹز ٹوہیہ کہ بہ شیوازی تایبہ تی ٹہنجام دہدری
ٹہویش جہماعہتہ بو ٹو کہسانہی بیانوی شہرعیان نیہ .

۱۳. نوٹز پیویستہ بہ پاکترین حالت پیویستہ خوئی بو ٹامادہ بکہی
ٹہویش پاکیہ لہ بی دہستنویژی گہورہو بچوک، پاکی لاشہ چہندہ
پیویستہ، {ثِيَابَكَ فَطَهِّرْ} (المدثر: ۴) واتہ: وہ پوشتاکت بہ پاک رابگرہ.

لہ پیش ٹوہ دہفہرموی: {وَرَبَّكَ فَكَبِّرْ} (المدثر: ۳) واتہ: وہ
پہروہردگارت بہ گہورہ بگرہ.

له دواى ئهوانه دهفه رموى: {وَالرُّجْزَ فَأَهْجُرْ} (المدثر: ۵) واته: وه دهست له گونا هه لگره.

۱۴. له کاتی نوێژدا ئیمامیک ههیه بۆ رێکخستنی نوێژه که بهو پهری جوانی و رێک و پێکی.

۱۵. نوێژ که به الله اکبر دهستی دهکا، له دواى ئهوهی بهپاکی و بهرامبهری قیبله و بهدهست نوێژهوه رادهوهستی ئهو الله اکبره ههموو شتیکت لی حهرام دهکا به غهیری نوێژ، پێی دهوتری الله اکبری تحریم، واته ههموو شت له خۆت قهدهغه ده کهی بهغهیری نوێژ.

۱۶. دواتر دوعای إستفتاح دهخوینی، واته کردنهوهی نوێژ چهندین دوعا ههیه، ئهمهش جوړیکی تره له ئاماده کاری بۆقوڵ بونهوه له نوێژدا.

۱۷. دواتر إستعاذه دهخوینی واته (أعوذ بالله) دهخوینی ئهویش چهندین دهسته واژهی ههیه.

ئهم پرستهیه لابردنی پهچه له بهردهم قوڵ بونهوه له نوێژه کهت، چونکه گه ورهترین ناحهزو دوژمن شهیتانه که له سه رپێگات راوه ستاوه رێگره له بهخوا گه یشتن و گه یشتن به روحی عیبادته کان، که واته به إستعاذه تهواو بهروکی خۆت له شهیتان و شهیتان سیفه ته کان داده پرنی.

١٨. خۆیەندنی فاتیحە بەو هەموو واتە زۆرەیی کە لە خۆی گرتووە، لە خواناسی، بونناسی، مەنەهەج ناسی، عبودیەت، برۆا بون بە پۆژی دواپی، خوا لە خۆ پازیکردن، مەرجەکانی پێگای راست، دابەش بونی خەڵک بە پێی پێگای راست بۆ زانای پابەند، زانای ناپابەند، وە نەزان و گومرا، وە پروونکردنەوێ کاروانی راستان کە خوای گەورە باسی کردون لە پیغەمبەران و راستان و شەهیدان و سەڵحان، وە لە فاتحە فێری نزا و پەرستن و پشت بەستن بە خوا دەبین، من وردەکاریەکانی مانای سورەتی فاتحەم لە تەفسیری فاتحەدا کردووە کە ئامادە کراوە سوپاس بۆ خوا، بۆیە لێرە زۆری درێژی ناکەمەو.

١٩. لە نوێژدا دڵ، روح، بەدەن، بەشدارە بۆ ئەوێ نۆیژە کە دروست بێ.

٢٠. لە نوێژدا قورپان خۆیەندن هەیه کە گەورەترین عیبادهتە.

٢١. لە نوێژدا چەمانەوێ کێنۆش بردن هەیه کە دیسان ئەمانە لەحالهتە هەرە جوانەکانی بەندایەتین.

٢٢. لە نوێژدا سەرت کە بەرزترین شوێنە دەیخەیه سەر نزمترین شوێن کە زەویە، ئەمە ئەوپەری بەندایەتیە.

٢٣. لە سوژدەدا دوعا و زیکری زۆر بخوینری باشە چونکە مەروفي مسوولمان زۆر لە خوا نزیکە (واسجد واقترە).

٢٤. لە نوێژدا جوړەها زیکر هەیه کە بە اللّٰه اکبر دەست پي دەکەي، کە زۆر دوبارە دەبیتهوه، تەسبیحان، حمد کردن، سمع اللّٰه لمن حمده تا کوّتایي، لە نیوان سەجدەکان، قورئان خویندن، تەحیات بە هەموو ئەدەب و وبقارە، ئەوجار بە پیوه وەستان، چەمانەوه، کړنۆش، دانیشن، ئەوجار لەتەحیات دا ئەو ریز نواندن و موناچاتە لە خزمەتی خوا، دوعا بۆ خۆت و برواداران، سەلاوات لەسەر ئیبراهیم موحەمەدو علیهما الصلاة والسلام و ئال و بهیتی ئەوان و هەموو برواداران.

٢٥. نوێژ رزق و بەرەکەت و پیدرانی مأل و منالە، {فَتَقَبَّلَهَا رَبُّهَا بِقَبُولٍ

حَسَنٍ وَأَنْبَتَهَا نَبَاتًا حَسَنًا وَكَفَّلَهَا زَكَرِيَّا كُلَّمَا دَخَلَ عَلَيْهَا زَكَرِيَّا الْمِحْرَابَ

وَجَدَ عِنْدَهَا رِزْقًا قَالَ يَمْرِئُمُ آتَىٰ لَكَ هَذَا قَالَتُ هُوَ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ يَرْزُقُ

مَنْ يَشَاءُ بِغَيْرِ حِسَابٍ} (آل عمران: ٣٧)

واتە: ئینجا پەروەردگاری مەریەمی وەرگرت بەوەرگرتنیکی جوان وە پوواندی بە پوواندنیکی جوان وە زەکەریا دەستەبەری کرد هەر کات

زە کەریا برۆشتبایە بۆ لای مەریەم لە شوێنی خواپەرستیه کەیدا
خواردەمەنی لە لا دەبینی (زە کەریا) وتی: ئەو مەریەم ئەمەت لە کوی
بوو (مەریەم) وتی: ئەو لە لایەن خواوەیه بە راستی خوا رۆزی دەدات بە
هەر کەسێک کە بیهوێت بە بێ شومار.

دیاره گەورەترین خواپەرستی لە میحرابە کەیدا نوێژکردن بوە، وە
دەبینی خوای گەورە چ منالێکی سالی پێدا بە شیوەی موعجیزە.

۲۶. نوێژ گەورەترین ئارامی دەرونی، چونکە نوێژ خوێنەکان زۆر
بە ئاسانی درکی بێ دە کەن، هەر لەوێشا دەردە کەوێ کە ناتوان نەیکەن.

۲۷. نوێژ باشترین تەندروستی بۆ مەرۆف دابین دەکا لە بواری، دەرونی،
لاشەیی، بۆ دەماغ کە هۆکارە بۆ فراوان بونی خوێنەره کانی دەماغ مەرۆف
بەم کارە لە جەلتەیی مێشک دوردە کەوێتەو، وە هۆکاریکی باشە بۆ ئەوێ
زۆرترین ئۆکسجین بگا بە دەماغ، بۆ ماسولکەو فەقەرەت چونکە ئەم
جولانە زۆر پێویستن بۆ جومگەو ماسولکەکان، ئەو پاک و خاوینیەیی کە
لە دەست وێژدا هەیه، کە رۆژانە چەند جار ئاو بە کار دینی کە لە هەموو
شتێک زانستی ترە، چونکە پاکژکەرەوێکان (معقّمات) لە بەرگەندەلی بێ
ویژدانی لە چاک و سودیان دُنیا نین،

ئەوجار پێش ھەموو شتێک دەست شوردن وە دُنیا بون لەوہی تام
و ڕەنگ و بۆنی نەگۆرابێ چونکە ھەر کام لەوانە ی گۆرابێ مانای وایە
ئاوہ کە تێک چوہو بە کەلک نایە،

واتە شەریعەت زۆر بە ئاسانی جیھازی دُنیا بونی پاک و تەندروستی
ئاوی لە بەردەمی ھە یە کێکمان داناوہ، ئەوہ کە پێویستی دەست نوێژ
ئەوہ یە ئاو لە لوتت وەربدە ی ھەم بە ھەلمسین ھەم بە دەردان و فن
کردنەوہ، ئەوہ وادە کا بەردەوام لوتمان خاویں دەبێ و فایرۆزو بە کتریانی
خرابی تیدا جیگا نابیتەوہ، کە سێک شەو نوێژ بکا زۆر تەندروست دەژی
یان لانی کەم کە نوێژی بە یانی لە کاتی خۆیدا بکا، چونکە خراپترین کاتە کان
بۆ جەلتە کوتایی شەو بەرەبە یانیانە، جگە لەوہ ئەو ھەموو میزوو
پیسایە ی کە لە لاشەت دایە کە لاشەت پێویستی پێ نەماوہ دەبێ فری
بدری تۆ کە لەخەو دابی چۆن لێی ڕزگار دەبی!؟

وہ ئە گەر بتەوی شەو نوێژو نوێژی بە یانی بکە ی دەبێ زوو بخەوی
کە دیارە زوو خەوتن بناغە ی تەندروستیە، ئە گەر بتەوی ھەلبستی دەبێ
کەم بخۆی چونکە زۆر خواردن لاشە قورس دەکا، دیارە کەم خواردن
دیسان نیشانە ی تەندروستیە، وانایی زیاد لە پێویست ماندو بی ئەویش
ھۆکاریکە بۆ ئەوہ ی تەندروست بی، لە ھەمووی گرنگتر ئەوہ یە کە توشی

گوناه نابى كه هه موو گوناوه كان گاريگهري خراپى ته ندروستيان ههيه،
يه كيىك له وانه يه بلّى چۆن؟ ئه گهر نوێژ خوێنى به راستيى نابى داوێن
پيس، تريك خۆر، شه راب خۆر، جگه ره كيش و نێرگه له كيش بى، ئايا
كام له وانه بو ته ندروستى باشن، ئه وانه چه ند نمونه يه كى كه من به لام
دهردو نه خووشى بو مروّف ديّن.

٢٨. له فەلسەفەى نوێژ ئه وه يه بوارى كۆمه لايه تيمان به هێژده بى،
چونكه له رپى نوێژو مزگه وت زۆر ترين په يوه ندیت به كه سه خێرخوازو
باشه كانه وه ده بى.

٢٩. له رووى ئابوريه وه كۆمه لگه ي مسو لمانى نوێژخوێن وه ك يه ك
لاشه وايه، بۆيه نابى كه سيىك به هه ژارى و نه دارى له كۆمه لگه ي نوێژ
خوێن به راستى هه ژار بمىنى، بۆيه ده بينين مليۆنان و ملياران دۆلار
ده درى به هه ژاران، يان چاره سه ر ده كرين، يان خانويان بو ده كدرى،
يان كه فاله ي ژيان و خوێندن ده كرين.

٣٠. له رووى سياسيه وه كۆمه لگه ي نوێژخوێن كۆمه لگه يه كى ئازادو
سه ربه خويه، ده بى له گوناهان دور بى، گه و ره ترين تاوان خزمه تى سته م
كاره، يان بێدهنگيه له به رانه ر سته م كار.

۳۱. وه له‌روی زانستی‌هوه مسوّلمان ده‌بی ئه‌هلی زانست و پیش که‌وتنبی، چونکه خوی گه‌وره زانستی له‌سه‌ر پیویست کردوه، ده‌بی له‌هه‌ر شوینیک بی ده‌ستی‌بخات، وه خوی گه‌وره له‌سه‌ری پیویستی‌کردوه خویان ئاماده بکه‌ن به‌رامبه‌ر به‌دووژمن به‌هه‌موو تواناو هیژیک، هه‌روه‌ک مسوّلمانان له‌سه‌ره‌تادا وابوون به‌هیزترین و داناترین و به‌ره‌وشت‌ترین بون، بونه پیشه‌نگ و پیشه‌وای مروّقایه‌تی.

به شی سییه م

حوکمی نوڤژ

گومان له وهدا نیه که نوڤژ واجبه، وه یه کیکه له پایه کانی ئیسلام، واجب بونه که ی به قورئان و سونهت و کو دهنگی زانایان ئیسپات بوه.

۱. قورئان: قورئانی پیروژ له چهن دین ئایه تدا به چهن دین شیوه ته ئکید له سهر واجب بونه که ی ده کاته وه.

• خوی گه وره ئه مری به نوڤژ کردوه ههم به صیغه ی جمع وه ک

ده فهرموی: {وَأَقِمْوْا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ وَارْكَعُوا مَعَ الرَّاكِعِينَ} (البقرة:

۴۳) واته: ، نوڤژ بکه ن و زه کات بده ن و له گه ل کرنۆش به ران کرنۆش

ببه ن.

• هەم بە مفرد بە صیغە ی تاک: {أَتْلُ مَا أُوحِيَ إِلَيْكَ مِنَ الْكِتَابِ وَأَقِمِ

الصَّلَاةَ إِنَّ الصَّلَاةَ تَنْهَى عَنِ الْفَحْشَاءِ وَالْمُنْكَرِ وَلَذِكْرُ اللَّهِ أَكْبَرُ وَاللَّهُ

يَعْلَمُ مَا تَصْنَعُونَ} (العنکبوت: ٤٥)

واتە: بیخوینەره وه ئەو قورئانە ی که سرووش کراوه بو، وه نوێژ بکه بیگومان نوێژ بەرگری (نوێژکەر) دەکات له کاری ناشرین و ناپەسەند (خراپە) وه زیکرو یادی خوا گەورەترە (له هەموو شتێک) خواش بەهەر کاریک که دەیکەن دەزانێ.

• وه هەم بە کۆمەڵی ئافرهتان : {وَقَرْنَ فِي بُيُوتِكُنَّ وَلَا تَبَرَّجْنَ تَبَرُّجَ

الْجَاهِلِيَّةِ الْأُولَى وَأَقِمْنَ الصَّلَاةَ وَآتَيْنَ الزَّكَاةَ وَأَطِعْنَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ إِنَّمَا

يُرِيدُ اللَّهُ لِيُذْهِبَ عَنْكُمُ الرِّجْسَ أَهْلَ الْبَيْتِ وَيُطَهِّرَكُمْ تَطْهِيرًا}

(الأحزاب: ٣٣)

واتە: وه له ماله کانی خۆتاندا بمیننه وه وه زینهت و جوانی خۆتان دهرمهخەن (له ناو خه لکی نا مه حهرەم دا) وه کو خو دهرخستنی ئافرهتانی سهردهمی نه فامی یه کهم (پیش ئیسلام) نوێژ بکهن و زهکات

بدن وه گوپرایه لی خواو پیغه مبه ره که ی بکه ن به راستی خوا دهیه وی
ئه ی ئال و بهیتی پیغه مبه ر (صلی الله علیه وسلم) هه ر جوړه پیسی و
گوناھیک له ئیوه دوور بخاته وه و پاک و خاویتان بکاته وه به ته واوی.

• هه م به صیغه ی رابردوو: {الَّذِينَ إِن مَّكَّنَّهُمْ فِي الْأَرْضِ أَقَامُوا الصَّلَاةَ

وَعَاتُوا الزَّكَاةَ وَأَمَرُوا بِالْمَعْرُوفِ وَنَهَوْا عَنِ الْمُنْكَرِ وَلِلَّهِ عَاقِبَةُ الْأُمُورِ}

(الحج: ٤١)

واته: ئه وانه ی ئه گه ر ده سه لاتمان پیدان له زهوی دا به چاکی نوێژ
به جی دینن وه زه کات ده دهن و فه رمان ده دهن به چاکه و به رگری ده که ن
له خراپه و سه ره ئه نجامی هه موو کاره کان ته نها به ده ست خوایه.

• هه م به صیغه ی به رده وام و داهاتو: {الَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِالْغَيْبِ وَيُقِيمُونَ

الصَّلَاةَ وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنْفِقُونَ} (البقرة: ٣)

واته: ئه وانه ی باوه ر به غه یب ئه هیئن و، نوێژ ئه که ن و، له و رزقانه ی
پیمان داوون ئه به خشن.

- هەم بە شیوەی چاوگ (مصدر): {وَجَعَلْنَاهُمْ أُمَّةً يَهْدُونَ بِأَمْرِنَا

وَأَوْحَيْنَا إِلَيْهِمْ فِعْلَ الْخَيْرَاتِ وَإِقَامَ الصَّلَاةِ وَإِيتَاءَ الزَّكَاةِ وَكَانُوا لَنَا عَبِيدِينَ}

(الأنبياء: ۷۳)

واته: وه ئهوانمان کرد به پێشاههوا به فهرمانی ئیمه رینموونی
(خه لکیان) ده کرد وه نیگامان کرد بۆیان ئه نجامدانی کاری چاک و
نوێژکردن و زه کات دان وه ئهوان ههر بۆ ئیمه عیبادهتیان ده کرد.

- هەم بە شیوەی مه دح و مایه ی سه رفرازی بون و هوکاری چونه

به ههشت: {قَدْ أَفْلَحَ الْمُؤْمِنُونَ (المؤمنون: ۱)} {الَّذِينَ هُمْ فِي صَلَاتِهِمْ

خَاشِعُونَ} (المؤمنون: ۲)

واته: ئه و كه سانه ی كه له نوێژه كانیاندا له خوا ترسن (گهردن كه چن)

بۆ خوا،

{وَالَّذِينَ هُمْ عَلَى صَلَاتِهِمْ يُحَافِظُونَ} (المؤمنون: ۹)

واته: وه ئهوانه ی كه بهردهوامن له سه ر نوێژه كانیان،

{الَّذِينَ يَرْتُونَ الْفِرْدَوْسَ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ} (المؤمنون: ۱۱)

واته: ئەوانەى کە دەبنە خاوەن فێردەوس (بەهەشت) ئەوان لە بەهەشتدا دەمێننەو بە هەمیشەیی.

- وه یه کیکه له هۆکاره کانی نه چونه بەهەشت و چونه دۆزهخ ئەگەر کەسیک ئەنجامی نه دا: { مَا سَلَكَكُمْ فِي سَقَرٍ } (المدرثر: ٤٢)

واته: هەر له بەهەشتی یه کان وه لām ئەداتهوه که دیومانن و پیمان وتوون چی ئێوهی خستوووته دۆزهخهوه.

{ قَالُوا لَمْ نَكُ مِنَ الْمَصْلِيْنَ } (المدرثر: ٤٣)،

واته: ئەوانیش وتیان: ئێمه له نوێژ کهران نه بووین.

- ئەگەر به ته مبه لیش بیکه ی پیشه ی مونا فیک و دوو پرووه کانه چ جای ئەگەر نه یکه ی: { إِنَّ الْمُنَافِقِينَ يُخَدِعُونَ اللَّهَ وَهُوَ خَدِيعُهُمْ وَإِذَا

قَامُوا إِلَى الصَّلَاةِ قَامُوا كُسَالَى يُرَاءُونَ النَّاسَ وَلَا يَذْكُرُونَ اللَّهَ إِلَّا قَلِيلًا }

(النساء: ١٤٢)

واته: به راستی دوو پرووه کان ده یانه ویت خوا بخه له تینن که چی خوا خه له تینه ری ئەوانه هەر کاتیکیش ههستن بو نوێژ به ته مه لی و سستی

هه‌لده‌ستن روپامای بۆ خه‌لکی ئه‌که‌ن وه یادی خوا ناکه‌ن که‌میک نه‌بیت.

هه‌م ئه‌م شیوازانه له‌سه‌ر واجب بونی نوێژگومان بۆ مروؤفی مسوولمان ناهیلێته‌وه، مه‌گه‌ر که‌سیک دله‌خووش و بێ‌دین و نه‌زان بێ، ئایا دین له‌وانه وه‌رده‌گیری؟!؟

• سونه‌ت: پیغه‌مبه‌ر باسی ئه‌وه‌ی کردوه نوێژ پایه‌ی دینه: {قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: "بُنِيَ الْإِسْلَامُ عَلَى خَمْسٍ: شَهَادَةِ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَأَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ، وَإِقَامِ الصَّلَاةِ، وَإِيتَاءِ الزَّكَاةِ، وَالْحَجِّ، وَصَوْمِ رَمَضَانَ"}، رواه البخاری.

که‌واته دوای شایه‌تمان گرنگتر له‌ نوێژ نیه، وه نوێژ کۆله‌ که‌ی دینه، وه له‌هه‌ موو دینه‌کاندا هه‌بوه.

• {عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: "بُنِيَ الْإِسْلَامُ عَلَى خَمْسٍ: عَلَى أَنْ يُعْبَدَ اللَّهُ، وَيُكْفَرَ بِمَا دُونَهُ، وَإِقَامِ الصَّلَاةِ، وَإِيتَاءِ الزَّكَاةِ، وَحَجِّ الْبَيْتِ، وَصَوْمِ رَمَضَانَ"}، له‌دوای ئیمان به‌خوا و یه‌کتابه‌رستی و کوفر به‌غه‌یری خوا، باسی نوێژ کراوه.

۳. یه‌ک ده‌نگی زانایان: هه‌یچ که‌س له‌زانایانی ئیسلام خیلاف و راجیاییان نه‌بوه له‌سه‌ر واجب بونی نوێژ مه‌گه‌ر بێ دین و دوژمن و دل

نهخۆش و نهزان بوی، ئەوانهش هیچیان لی وەر ناگیری و ئیعتباریان
نیه.

به لگه ی ئه وانه ی نوێژ نه کهر به کافر دهزانن

دیاره ئه وانه ی نوێژ نه کهر به کافر دهزانن کۆمه لێک به لگه یان هیناوه تهوه له قورئان و سونهت و قسه ی زانایان، بابزانین به لگه کان چین.

۱. گومان له وه دا نیه که حوکمی نوێژ نه کهر راجیایی له سه ره له نیوان زانایان، به شیکیان به کافری دهزان ئه وانیش جیاوازن، ئایا ئه کهر یه کجاری نه یکا، یان جار جار نه یکات.

۲. به لگه ی قورئانی پیرۆز له سه ر کافری نوێژ نه کهر: {يَوْمَ يُكْشَفُ

عَنْ سَاقٍ وَيُدْعَوْنَ إِلَى السُّجُودِ فَلَا يَسْتَطِيعُونَ} (القلم: ۴۲)

{خَشَعَةً أَبْصَرُهُمْ تَرْهَقُهُمْ ذِلَّةٌ وَقَدْ كَانُوا يُدْعَوْنَ إِلَى السُّجُودِ وَهُمْ سَلِيمُونَ

{(القلم: ۴۳).

دەوتری ئەوانە لەبەر ئەوەی لەدوونیا سەجدەیان بۆ خوا نەبردووە بۆیە
لەقیامەتدا ناتوانن سەجدە بۆ خوا بەرن کەواتە کافرن. راستی ناکری،
ئەم ئایەتە بکریتە بەلگەی کافر بون بۆ؟

لەبەر ئەوەی دەبی ئیمە ئایەتەکان لەسیاقی خۆیاندا تەفسیر بکەین،
ئەگەر تەماشاکەین پێش ئەم ئایەتە و دواى ئەم ئایەتە باسی هاوبەش
پەرست و ئەو کەسانە دەکا کە برۆیان بە قورئانی پیرۆز نیه، پێشتر
دەفەرموی: **{أَمْ لَهُمْ شُرَكَاءُ فَلْيَأْتُوا بِشُرَكَائِهِمْ إِنْ كَانُوا صَادِقِينَ} (القلم:**

٤١)، واتە: ئەگەر هاوبەشانیکیان بۆ خوا قەرار داوە و سودی بۆیان
هەیه با بیهێنن ئەگەر راست دەکەن، کەدیاره ئەو بتانە هیچ سودیان نیه
و ناتوانن بەرگریان لی بکەن.

یوم زەرف بۆ فلیأتوا وە منصوب بەو عاملە، وە دواتریش
دەفەرموی: **{فذرني ومن يكذب بهذا الحديث}** ئەوا (فا) یە کە لەسەر
(ذرني) دانراوە مقدره لەسەر پێش خۆی، واتە مادام ئەوان غەیری
خوایان پەرسووە، و ملیان بۆ خوا کەچ نەکردووە بۆ منی لی گەری، وە
هەروەها مەرج نیه سەجدە لێردا نوێژ بی، بەلکو بریتی یە لەمل کەچ
کردن بۆ خوا کە ئەوان نەیان بوە، وەک خواى گەورە دەفەرموی:

{وَإِذْ قُلْنَا لِلْمَلَكَةِ اسْجُدُوا لِآدَمَ فَسَجَدُوا إِلَّا إِبْلِيسَ أَبَىٰ وَاسْتَكْبَرَ وَكَانَ مِنَ

الْكَافِرِينَ} (البقرة: ۳۴)

کاتی به فریشته کانمان وت: «سوجه بهرن بۆ ئادهم». سوجهیان برد
جگه له ئیبلیس که گوئی نه دا و خوی به گه وره زانی و له ره تکه ره وه کان
بوو.

دیاره که مه به ست له سه جده سه جده ی نوێژ نیه به لکو سه جده ی
ریزو مل که چیه بۆ فه رمانی خوا، بۆیه نا کرێ ئه م ئایه ته بکرێ به به لگه ی
کافر کردنی نوێژ نه کر، چونکه نه سیاقه که، نه مانای سه جده، هاوکار نیه
بۆ ئه و واتایه، خو ئه گه ر مه به ست له سه جده ش نوێژ بی، ئه وه مانع نیه
هاوبه ش په رسته کان له سه ر نوێژ سزا بدرین ههروهک چۆن له سه ر
نه بونی ئیمان هه کیهان و هاوبه ش په رسته هه کیهان سزا ده درین.

۳. {مَا سَأَلْكُمْ فِي سَقَرٍ} (المدر: ۴۲) {قَالُوا لَمْ نَكُ مِنْ

الْمُصَلِّينَ} (المدر: ۴۳) {وَكُنَّا نَخْوُضُ مَعَ الْخَائِضِينَ

(المدر: ۴۵) {وَكُنَّا نَكْذِبُ بِيَوْمِ الدِّينِ} (المدر: ۴۶)

لیره دا مه به ست له م ئایه ته یه که ده فهرموی: **لم نک من المصلین**،
 ئه م ئایه ته به به لگه ناشی که نوێ نه که ری پی کافر بکری، چونکه ئه گهر
 وای ده بی له سه ر نه به خشینیش هه ر کافر بی چونکه ئه ویش هه ر ئایه تی
 قورئانه، به لام به پرواله تی ئایه ته که دیاره تاوانی هه ره گه وه ی ئه وان
 نه بونی ئیمان به دینی ئیسلام، یان زیندو بونه وه و روژی دوا ی، وه له سه ر
 ئه وه ی ئه وان له باطل روچون، له پیشتر خوا ی گه وه ئه وان ی به (مجرم)
 ناو زه دکردوه، به زو ریش له قورئاندا مه به ست له مجرم بیبا وه ره،

{كُلُّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ رَهِيْنَةٌ} (المدر: ۳۸) {إِلَّا أَصْحَابَ الْيَمِيْنِ}

(المدر: ۳۹) واته: مه گهر ها وه لانی ده سقی راست، واته چاکه کاران،

{فِي جَنَّتٍ يَتَسَاءَلُوْنَ} (المدر: ۴۰) {عَنِ الْمُجْرِمِيْنَ} (المدر: ۴۱)

واته: له (حالی) تاوان باران، پرسیار ده که ن چ شتیک ئیوه ی خستوته
 ئاگره وه.

به لگه ی ئه وه ی که مجرم به کافر ها توه خودی قورئانه: {إِنَّ الَّذِيْنَ

كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَاسْتَكْبَرُوا عَنْهَا لَا تُفَتَّحُ لَهُمْ أَبْوَابُ السَّمَاءِ وَلَا يَدْخُلُوْنَ

الْجَنَّةَ حَتَّى يَلْبِجَ الْجَمَلُ فِي سَمِّ الْخِيَاطِ وَكَذَلِكَ نَجْزِي الْمُجْرِمِينَ {

(الأعراف: ٤٠)

واته: به راستی ئەوانەى بى پروا بوون به ئایەتەکانى ئیمە وه خۆیان به گەورهو زل دادەنا له بهرامبهرياندا ئەوانه ده‌رگاكانى ئاسمانيان بۆ ناکرینه‌وه و ناچنه به‌هه‌شته‌وه هه‌تا حوشتر نه‌چیت به‌کونی ده‌رزى دروماندا ئا به‌و جوړه تو‌له له تاوانباران ده‌سینین.

مجرم لهم ئایه‌ته پیرۆزه‌دا ئەوانه‌ن، ئایه‌ته‌کانى قورئانیان به‌درۆ زانیوه‌و به‌رامبه‌ر ئایه‌ته‌کان خۆیان به‌زل نواندوه‌، وه هه‌روه‌ها قورئان ده‌فه‌رموی: { وَكَذَلِكَ جَعَلْنَا لِكُلِّ نَبِيٍّ عَدُوًّا مِّنَ الْمُجْرِمِينَ وَكَفَىٰ بِرَبِّكَ هَادِيًّا

وَنَصِيرًا } (الفرقان: ٣)

واته: ئا به‌و جوړه (موحه‌مه‌د) صلى الله عليه وسلم كه دژایه‌تى تو‌ ده‌كرئ) دامان ناوه‌ بۆ هه‌موو پيغه‌مبه‌ريك دوژمنيك له تاوانباران، به‌سه په‌روه‌ردگارت ري‌نموونى كه‌رو يارمه‌تى ده‌رتبى.

كه‌واته مجرمين دوژمنى پيغه‌مبه‌رانن ئايا ده‌كرئ دوژمنانى ئەوان مسو‌لمان بن؟! وه‌هه‌روه‌ها خ‌واى گه‌وره ده‌فه‌رموی: { إِنَّ الَّذِينَ أَجْرَمُوا

كَانُوا مِنَ الَّذِينَ ءَامَنُوا يَصْحَكُونَ} (المطففين: ٢٩) واته: بیگومان نه وانهی

که به دکار بوون پی ده که نین به وانهی که بروایان هینا بوو.

{وَإِذَا مَرُّوا بِهِمْ يَتَغَامَزُونَ} (المطففين: ٣٠) واته: کاتیکی که به لایاندا

بروشتنایه چاوایان لی داده گرتن.

{وَإِذَا أَنْقَلَبُوا إِلَىٰ أَهْلِهِمْ أَنْقَلَبُوا فَكِهِينَ} (المطففين: ٣١) واته: وه

کاتیکیش بگه رانایه ته وه بو لای مال و مندالیان، به پیکه نین و
گالته کردن (به موسولمانان) ه وه ده گه رانه وه.

له دوای ئهم خراپه و سو کایه تیهی مجرمین به ئیمانداران ده فهرموی:

{فَالْيَوْمَ الَّذِينَ ءَامَنُوا مِنَ الْكُفَّارِ يَصْحَكُونَ} (المطففين: ٣٤)

واته: ئهمرو که پوژی دواپییه نه وانهی که پروادار بوون به پی پرواکان

پی ده که نن. خوای گه وره به کافری داناون که واته ناکری ئهم ئایه تانهی

سوره تی المدثر به لگهی به کافر دا نانی نوژنه که ر بن.

٤. {فَإِنْ تَابُوا وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَءَاتُوا الزَّكَاةَ فَإِخْوَانُكُمْ فِي الدِّينِ وَنُفَصِّلُ

الْءَايَاتِ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ} (التوبة: ١١)،

واته: ئىنجا ئه گهر په شيمان بوونه وه و نوږتيان به جيھينا و زه كاتيان
دا ئه وه براتانن له ئايندا وه ئيمه به لگه كان روون ده كهينه وه بو گه ليك
كه دهيزانن.

ئاپته كه بو براپه تي ئه وانه سى مهرجى داناون، يه كيان تهوبه له
شرک، دووهم نوږت خوښندن، سييم زه كاتدان، كهواته تاوانى هره
گه وړه ي ئه وان هاوبه ش په رستيه هه تا تهوبه ي لى نه كهن هيچ
چا كه يه كيان لى وهرناگيرى، ئه گهر نوږتو زه كاتيش بى به به لگه ي ئه وه ي
ئه وان موشرىك بون، ئاپته كاني پيشترن كه شه ش جار باسى بياوهران
ده كات، وه ئه گهر واپى ده بى له سهر زه كات نه دانيش ههر كافر بن چونكه
ئه ويش له هه مان ئاپته تا هاتوه و هيچ جياوازي نيه، جيا كردنه وه ي دوو
شتى وه ك يه ك هيچ پاساو مه عنايه كى نيه.

۵. {مُنِيبِينَ إِلَيْهِ وَاتَّقُوهُ وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَلَا تَكُونُوا مِنَ الْمُشْرِكِينَ}

(الروم: ۳۱) واته: شوږن ئاين بكهون به توبه كارانه بو لای خوا بگهړينه وه

و له و بترسن و به چاكي نوږته كانتان بكهون و له هاوبه ش په واده ران مهن.

ئايا ده كړى بهم ئاپته ته نوږت نه كهر كافر بكړى؟

نه خیر ناتوانین بیکهینه به لگه‌ی کافر بون، چونکه وه ک وتمان ده‌بی
 ئایه‌ته کان له سیاقی خو‌یان رافه بکه‌ین.

• یه کهم ئایه‌ته که ئاگادارمان ده‌کاته‌وه وه ک خاوه‌ن کتابه‌کان پارچه

پارچه نه‌بین، چونکه ئه‌وه‌ی پیشه‌ی ئه‌وان بو وه ک ده‌فه‌رموی: {إِنَّ

الَّذِينَ فَرَّقُوا دِينَهُمْ وَكَانُوا شِيعًا لَّسْتُ مِنْهُمْ فِي شَيْءٍ إِنَّمَا أَمْرُهُمْ إِلَى اللَّهِ ثُمَّ

يُنَبِّئُهُمْ بِمَا كَانُوا يَفْعَلُونَ} (الأ‌نعام: ۱۵۹)،

واته: به‌راستی ئه‌وانه‌ی ئاینه‌که‌یان به‌ش به‌ش کرد و بوون به‌چهند
 ده‌سته و تا‌قمی‌که‌وه تو له هیچ شتی‌کدا له ئه‌وان نیت بی‌گومان کاری
 ئه‌وان ته‌نها بو لای خوا ده‌گه‌رێته‌وه پاشان خوا هه‌والیان پێ ده‌دا به‌هه‌ر
 کرده‌وه‌یه‌ک که کردو‌یانه.

• دووهم ئایه‌ته‌کانی پیشتر باس له‌وه ده‌که‌ن که له‌سه‌ر دینی حه‌نیف

بین، که دینی فیتره‌ته، که‌واته ئایه‌ته‌که پیمان ده‌فه‌رموی بگه‌رێنه‌وه بو

ئهم دینه‌که دینی فیتره‌ته، وه له خوا بترسین، وه نوێژ بکه‌ین، وه له

بی‌باوه‌ران مه‌بن، موشریکین له‌وانه‌ی دینیان پارچه پارچه کرد، وه

ده‌کرێ مسو‌لمانیش توشی هه‌مان ده‌رد بێ و هه‌مان سزا بی‌گه‌رێته‌وه،

به‌پێی ئایه‌ته‌که ئه‌گه‌ر ته‌قواشمان نه‌بی هه‌ر کافر ده‌بین، ده‌توانین بلی

له دیارترین سیفەتی کافران نوێژ نه کردنه، ههروهک چۆن زهکات نه دانه وهک خوای گهوره دهفه رموی: {قُلْ إِنَّمَا أَنَا بَشَرٌ مِّثْلُكُمْ يُوحَىٰ

إِلَيَّ أَنَّمَا إِلَهُكُمُ إِلَهُ وَاحِدٌ فَاسْتَقِيمُوا إِلَيْهِ وَاسْتَغْفِرُوهُ وَوَيْلٌ لِّلْمُشْرِكِينَ}

(فصلت: ٦) {الَّذِينَ لَا يُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَهُمْ بِالْآخِرَةِ هُمْ كَافِرُونَ}

(فصلت: ٧) واته: ئهوانه ی که زهکات نادهن و باوه پشیمان به رۆژی

دوایی نی یه. وهک دهفه رموی {أَرَأَيْتَ الَّذِي يُكَذِّبُ بِالْإِيمَانِ} (الماعون:

١) {فَذَلِكَ الَّذِي يَدُعُّ الْيَتِيمَ} (الماعون: ٢) واته: ئهوه که سیکه که پال

به ههتیوهوه دهنی.

{وَلَا يَحْضُ عَلَى طَعَامِ الْمُسْكِينِ} (الماعون: ٣) واته: وه هانی خه لک

نادات بو خواردهمه نی دان به هه ژاران.

نمونه ی ئهوامان زۆره له قورئانی پیرۆزدا.

٦. {فَخَلَفَ مِنْ بَعْدِهِمْ خَلْفٌ أَضَاعُوا الصَّلَاةَ وَاتَّبَعُوا الشَّهَوَاتِ فَسُوفَ

يَلْقَوْنَ غِيًّا} (مریم: ٥٩)

واته: ئینجا له پاش ئهوان کهسانیک (له نهوهکانیان) بوونه
جینشینیان که نوژیان دهفهوتاند و شوین ههواو ئارهزوو کهوتن جا
ئهوانه له داهاتوودا تووشی (سزای) گومراییان دهبن.

ئهه ئایهتهیان کردوه بهبه لگه ی کافر بونی نوژ نه کهر، بهلام نابیته
به لگه بو؟

چونکه خوای گهوره نه یفه رموه کافربون بهلام زهمی کردون له سه ر
ئهه دوو رهفتاره ناشیرن و دزیوه، یه کیان بهزایا دانی نوژ، دووهم شوین
شه ههوات و ئارهزوو کهوتن، وه خوای گهوره هه ره شه ی دوزه خی لیکردون،
ئایا مهرجه ئه وه ی چۆ دوزه خ کافر بی؟ به پیی قورئان نه خیر، به به لگه ی
ئه وه ی که خوا دهفه رموی: {وَمَنْ يَقْتُلْ مُؤْمِنًا مُتَعَمِّدًا فَجَزَاؤُهُ جَهَنَّمُ خَالِدًا

فِيهَا وَغَضِبَ اللَّهُ عَلَيْهِ وَلَعَنَهُ وَأَعَدَّ لَهُ عَذَابًا عَظِيمًا} (النساء: ۹)،

واته: وه هه ر که سیك ئیمانداریک به دهس ئه نقهس بکوژیت ئه وه
تۆله ی ئه و که سه دوزه خه به هه می شه یی تیایدا ئه بییت و خوا خه شمی
لیگرتوو و نه فرینی لی کردوو و سزایه کی گه وره ی بو ئاماده کردوو.

بکوژ ئە گەر بۆ خۆی کافر نه‌بێ به‌کوشتن کافر نابێ مه‌گەر
 پیغه‌مبه‌ریک بکوژی، خوای گه‌وره ده‌فه‌رموی: {وَإِنْ طَافَتَانِ مِنَ
 الْمُؤْمِنِينَ اقْتَتَلُوا فَأْصَلِحُوا بَيْنَهُمَا فَإِنْ بَغَتْ إِحْدَاهُمَا عَلَى الْأُخْرَىٰ فَقَاتِلُوا الَّتِي
 تَبْغِي حَتَّىٰ تَفِيءَ إِلَىٰ أَمْرِ اللَّهِ فَإِنْ فَاءَتْ فَأْصَلِحُوا بَيْنَهُمَا بِالْعَدْلِ وَأَقْسِطُوا إِنَّ
 اللَّهَ يُحِبُّ الْمُقْسِطِينَ} (الحجرات: ٩)

واته: ئە گەر دوو کۆمه‌ڵ له ئیمانداران دژ به‌یه‌کتر جه‌نگیان کرد
 ئەوه له نیوانیاندا ئاشته‌وایی بکه‌ن، ئینجا ئە گەر کۆمه‌ڵیکیان ده‌ست
 درێژی کرد بۆ سه‌ر کۆمه‌ڵیکی تریان، ئەوه ئیوه (موسوڵمانان) له‌گه‌ڵ
 ئەوه‌یان بجه‌نگن ده‌ست درێژی ده‌کات، تا ده‌گه‌ڕێته‌وه بۆ فه‌رمانی خوا
 (ملکه‌چی فه‌رمانی ده‌بێ) ئینجا ئە گەر گه‌رایه‌وه ئەوسا له نیوانیاندا
 ئاشته‌وایی بکه‌ن به‌ دادگه‌رانه و راست و دادپه‌روه‌ر بن (له نیوانیاندا)،
 بیگومان خوا دادپه‌روه‌رانی خوش ده‌وی.

که‌واته ئە گەر بکوژیش بێ هه‌ر براهه، وه هه‌م به‌به‌لگه‌ی ئەوه‌ی
 ئەوه‌ی که‌سه‌ی کۆچ ناکا خوای گه‌وره ده‌فه‌رمی ئەمانه دۆزه‌خین وه‌ک
 ده‌فه‌رموی: {إِنَّ الَّذِينَ تَوَفَّيْنَاهُمُ الظَّالِمِينَ أَنفُسِهِمْ قَالُوا فِيمَ كُنْتُمْ قَالُوا

كُنَّا مُسْتَضْعَفِينَ فِي الْأَرْضِ قَالُوا أَلَمْ تَكُنْ أَرْضُ اللَّهِ وَاسِعَةً فَتُهَاجِرُوا فِيهَا
فَأُولَئِكَ مَأْوَاهُمْ جَهَنَّمُ وَسَاءَتْ مَصِيرًا { (النساء: ۹۷)،

واته: به راستی ئهوانه‌ی که فریشته‌کان گیانیان ده‌کیشن له کاتیکدا که سته‌میان له خویان ده‌کرد (به‌کوچ نه‌کردنیان) به‌ته‌شهره‌وه پییان ده‌لین (ده‌بارهی ئایینه‌که‌تان) له چیدا بوون؟! ده‌لین ئیمه چه‌وساوه بووین له‌سه‌ر زه‌وی دا (پییان) ده‌لین مه‌گهر زه‌وی خوا فراوان نه‌بوو؟. تا کوچتان بکردایه‌تیایدا جا ئه‌وانه شوینیان دۆزه‌خه‌ئی چ پاشه‌رۆژیکی خراپه.

۷. ده‌گوتری شه‌یتان به‌یه‌ک سه‌جده‌که بو‌خوای نه‌برد کافر بو، ئه‌ی ئه‌وه‌ی که هه‌ر سه‌جده‌نابا؟! {وَإِذْ قُلْنَا لِلْمَلَكَةِ اسْجُدُوا لِآدَمَ فَسَجَدُوا

إِلَّا إِبْلِيسَ أَبَىٰ وَاسْتَكْبَرَ وَكَانَ مِنَ الْكَافِرِينَ { (البقرة: ۳۴)

واته: کاتی به‌فریشته‌کانمان وت: «سوجه‌به‌رن بو‌ئاده‌م.» سوجه‌یان برد، جگه‌له‌ئیبلیس که‌گوئی نه‌دا و خو‌ی به‌گه‌وره‌زانی و له‌ره‌تکه‌ره‌وه‌کان بوو.

نەفرین لێکرانی شەیتان لەسەجدە کەدا دەرکەوت دەنا ھۆکارە کە کافر بون و خۆ بە زلگرن و ڕەتکردنەوێی فەرمانی و خواو دژایەتی دەربڕینی بۆ خواو ئیمانداران و ڕێبازە کە ی بو، وە خۆ پێ چاکتر بونی لە ئادەم، ھەمو ئەوانەش لە قورئانی پیرۆزدا باس کراون

۸. دەوتری موناڤیف نوێژیش دەکات دەچیتە دۆزەخ ئە ی ئەوێ ھەر نوێژ ناکا؟ کەواتە دەبی حالی خراپتر بی، وەلام ئەوێ موناڤیق لە بنچینەدا برۆای نیە، نوێژە کە ی بۆ خۆپاراستن و فریودان و پیلان گیرانە، بە لگە ی ئەوێ کە موناڤیقی ئیعتقادی ئیمانی نیە بە لگە ی زۆرو زەوہندی قورئانی پیرۆزە.

خوای گەورە دەفەر موی: {وَمَا مَنَعَهُمْ أَنْ تُقْبَلَ مِنْهُمْ نَفَقَتُهُمْ إِلَّا أَنَّهُمْ

كَفَرُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَلَا يَأْتُونَ الصَّلَاةَ إِلَّا وَهُمْ كُسَالَى وَلَا يُنْفِقُونَ إِلَّا وَهُمْ

كَرْهُونَ} (التوبة: ۵۴)

واتە: وە ھیچ شتێک بەرگری ئەوانە ی نە کردووە کە گیرا بکریت لی یان بە خشاوێ کانیاں بیجگە لەوێ کە بیگومان ئەوانە بی باوێ بوون بە خواو پیغە مەبەرە کە ی وە نایەن بۆ نوێژ بە تەمە لی نە بیێ وە (ھیچێک) نابە خشن ئیلا پیا ی ناخۆشە و ناچارن.

{إِذَا جَاءَكَ الْمُنَافِقُونَ قَالُوا نَشْهَدُ إِنَّكَ لَرَسُولُ اللَّهِ وَاللَّهُ يَعْلَمُ إِنَّكَ لَرَسُولُهُ}

وَاللَّهُ يَشْهَدُ إِنَّ الْمُنَافِقِينَ لَكَاذِبُونَ} (المنافقون: ۱)

وهدهده رموی: {وَعَدَ اللَّهُ الْمُنَافِقِينَ وَالْمُنَافِقَاتِ وَالْكُفَّارَ نَارَ جَهَنَّمَ

خَالِدِينَ فِيهَا هِيَ حَسْبُهُمْ وَلَعَنَهُمُ اللَّهُ وَلَهُمْ عَذَابٌ مُّقِيمٌ} (التوبة: ۶۸) واته:

خوا به لینی داوه به پیاوو ئافرهته دوورووه کان و به بی باوه پانیش به ئاگری
دوزه خ دهمینه وه تیایدا به هه میشه بی به ئاگری دوزه خیان به سه و خوا
نه فرینی لی کردوون و سزای هه میشه بیان بو هه یه.

وه دهده رموی: {وَلَا تُصَلِّ عَلَى أَحَدٍ مِّنْهُمْ مَّتَّ أَبَدًا وَلَا تَقُمْ عَلَى قَبْرِهِ

إِنَّهُمْ كَفَرُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَمَاتُوا وَهُمْ فَاسِقُونَ} (التوبة: ۸) واته: وه (ئهی

موحه ممه د(صلی الله علیه وسلم)) تو نوژ مه که له سه ره هیچ کهس
له وانه که مرد هه تا هه تایه وه رامه وهسته له سه ره گوړه که ی بیگومان
ئه وانه بی باوه بوون به خواو پیغه مبه ره که ی و مردن له کاتی کدا ئه وانه
به رده وام سنوور شکین بوون.

ههر بۆیه له قورئانی پیرۆزدا ئایه تییکمان دهست ناکه وی بۆ چه ندو
چون بۆی نوێژ نه کهر کافره، بۆیه ده بۆ وریابین و زیاترو قولتر به واتای
ئایه ته کاندای بچینه وه، چونکه تاوانیکی گه وره یه خوای گه وره شتیکی
نه فه رموبۆی و مه به ست نه بو بۆ بلیین وای وتوه و ئه وه مه به ستی خوایه .
ئه وه مانای ئه وه نیه که من بۆچونه که ی تر به گونا هو تاوان ده زانم،
به لام ته کفیر کردن کاریکی مه تر سیداره نابۆ ههر که س راست بیته وه
خه لک کافر بکات.

حوکمی نوڤژ نه کهر له سونهت دا

له کومه لیک فهرموده دا هاتوه ناوی له نوڤژ نه کردن ناوه به کوفر،
واته **ترک الصلاة** به کوفر ده زانی نه مانه گرنگترینی نه و فهرمودانهن:

۱. {عَنْ أَبِي سَفْيَانَ ، قَالَ : سَمِعْتُ جَابِرًا يَقُولُ : سَمِعْتُ النَّبِيَّ صَلَّى
اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ : " إِنَّ بَيْنَ الرَّجُلِ وَبَيْنَ الشَّرْكِ وَالْكُفْرِ تَرَكَ الصَّلَاةِ
". رواه مسلم.

۲. {حَدَّثَنَا أَبُو غَسَّانَ الْمُسَمَعِيُّ ، حَدَّثَنَا الضَّحَّاكُ بْنُ مَخْلَدٍ ، عَنْ ابْنِ
جُرَيْجٍ ، قَالَ : أَخْبَرَنِي أَبُو الزُّبَيْرِ ، أَنَّهُ سَمِعَ جَابِرَ بْنَ عَبْدِ اللَّهِ يَقُولُ :
سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ : " بَيْنَ الرَّجُلِ وَبَيْنَ
الشَّرْكِ وَالْكُفْرِ تَقَالَ {

۳. {قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ : " الْعَهْدُ الَّذِي بَيْنَنَا وَبَيْنَهُمْ
الصَّلَاةُ ، فَمَنْ تَرَكَهَا فَقَدْ كَفَرَ هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ غَرِيبٌ. حكم
الحديث: صحيح رواه الترمذی {

۴. {عَنْ أُمِّ أَيْمَنَ ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ : " لَا تَتْرُكِ الصَّلَاةَ مُتَعَمِّدًا ؛ فَإِنَّهُ مَنْ تَرَكَ الصَّلَاةَ مُتَعَمِّدًا فَقَدْ بَرِئَتْ مِنْهُ ذِمَّةُ اللَّهِ وَرَسُولِهِ. "

حكم الحديث: إسناده ضعيف لانقطاعه رواه أحمد في مسنده

۵. {رَأْسُ الْأَمْرِ الْإِسْلَامُ، وَعَمُودُهُ الصَّلَاةُ، وَذِرْوَةُ سَنَامِهِ الْجِهَادُ}

۶. {عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، أَنَّهُ ذَكَرَ الصَّلَاةَ يَوْمًا فَقَالَ : " مَنْ حَافَظَ عَلَيْهَا كَانَتْ لَهُ نُورًا وَبُرْهَانًا وَنَجَاةً مِنَ النَّارِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ، وَمَنْ لَمْ يُحَافِظْ عَلَيْهَا لَمْ تَكُنْ لَهُ نُورًا وَلَا نَجَاةً وَلَا بُرْهَانًا، وَكَانَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ مَعَ قَارُونَ وَفِرْعَوْنَ وَهَامَانَ وَأَبِي بَنْي خَلْفٍ .حكم الحديث: إسناده صحيح رواه الدارمي}.

۷. {قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ : " بُنِيَ الْإِسْلَامُ عَلَى خَمْسٍ : شَهَادَةِ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَأَنَّ ۷. ۷_ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ، وَإِقَامِ الصَّلَاةِ، وَإِيتَاءِ الزَّكَاةِ، وَالْحَجِّ، وَصَوْمِ رَمَضَانَ. " }.

ئەمانە کۆمەئیل فەرمودەن بە صحیح وه لاوازهوه، که ئەوهیان
لی دەفامریتەوه که نوێژ نه کەر کافرە، بابزانین ئەم فەرمودانە بەلگە
پوونن لەسەر کافر بونی نوێژ نه کەر؟

ئیمه ناکری بۆ تیگیشتن له م فهرمودانه و وینهی ئهوانه فهرموده کانی
ترو قورئان له بهر چاو نه گرین.

ئیمه ئینکاری ئه و فهرمودانه ناکهین وه به شیکیان صحیحن، به لام با
بزانن واتاکه یان چیه؟

۱. جاری ئیمه نابۆ په له بکهین له به کافر دانانی خه لک چونکه تاوانیکی
گه لیک گه ورهیه، وه ک پیغه مبه رمان ده فه رموی علیه الصلاة والسلام:
{يَقُولُ : قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ : " مَنْ قَالَ لِأَخِيهِ : يَا
كَافِرُ، فَقَدْ بَاءَ بِهَا أَحَدُهُمَا " }.. رواه احمد. حكم الحديث: حديث
صحيح.

۲. ئه و بنچینه جوانه ی که ده فه رموی : من ثبت إسلامه بیقین لا
یخرج منه إلا بیقین.

۳. وه زانایان وه ک شه وکانی و ئین عبدالبر و غه زالی و زوری تریش
ده فه رمون به لگه کانی به کافر دانانی که سیک ده بی وه ک پوژ پروون بن.

٤. خوای گەوره که باسی کوفر ده‌کا ده‌فه‌رموی: {مَنْ كَفَرَ بِاللَّهِ مِنْ

بَعْدِ إِيْمَانِهِ إِلَّا مَنْ أَكْرَهَ وَقَلْبُهُ مُطْمَئِنٌّ بِالْإِيْمَنِ وَلَكِنْ مَنْ شَرَحَ بِالْكُفْرِ

صَدْرًا فَعَلَيْنِهِمْ غَضَبٌ مِّنَ اللَّهِ وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ} (النحل: ١٠٦) واتە: ئەو

کەسە ی بایاوەر بێ بە خوا لەپاشان باوەر هینانی مەگەر کەسێک زۆری
لێ کرا بێت و دلێشی دامەزراو بێت بە باوەر، بەلام کەسێ دلی خوش و
شادمان بێت بە بێ باوەری ئەو بەرخەشم و قینی خوا کەوتوون و سزای
گەورەیان دەبێ.

کەواتە کوفر ئەوێهە لەدڵەوێهە کافر بێ و دلی بە کوفر شاد بێ.

٥. خوای گەوره ده‌فه‌رموی: {إِنَّ اللَّهَ لَا يَغْفِرُ أَنْ يُشْرَكَ بِهِ وَيَغْفِرُ مَا دُونَ

ذَٰلِكَ لِمَنْ يَشَاءُ وَمَنْ يُشْرِكْ بِاللَّهِ فَقَدْ افْتَرَىٰ إِثْمًا عَظِيمًا} (النساء: ٤٨)

واتە: بەراستی خوا خوش نابێت گەر هاوبەشی بۆ دابنری،
بێجگە لەوێ خوش ئەبێت لەهەر گوناھێکی تر بۆ هەرکەسێک کە
بیهوێت، وە هەر کەسێک هاوبەش بۆ خوا دابنیت ئەو بێگومان
گوناھێکی زۆر گەورە ی هەلبەستوو.

6. وه پێغه‌مبەری خوا دە‌فەر‌موی: علیه الصلاة والسلام " {خَمْسُ صَلَوَاتٍ كَتَبَهُنَّ اللَّهُ عَلَى الْعِبَادِ، فَمَنْ جَاءَ بِهِنَّ لَمْ يُضَيَّ مِنْهُنَّ شَيْئًا اسْتِخْفَافًا بِحَقِّهِنَّ كَانَ لَهُ عِنْدَ اللَّهِ عَهْدٌ أَنْ يُدْخِلَهُ الْجَنَّةَ، وَمَنْ لَمْ يَأْتِ بِهِنَّ فَلَيْسَ لَهُ عِنْدَ اللَّهِ عَهْدٌ ؛ إِنْ شَاءَ عَذَّبَهُ، وَإِنْ شَاءَ أَدْخَلَهُ الْجَنَّةَ " . رواه ابوداود، حكم الحديث: صحيح. } . ده‌ی ئە‌گەر‌ کە‌سی‌ک کافر‌ بێ ناکە‌وێته ژێر‌ ویستی لی‌خۆ‌شبونی خوا چون‌کە‌ خ‌وای گە‌وره‌ بریاری دا‌وه کافرو مو‌ش‌ریک بو‌ ئا‌گره‌، کە‌واته‌ به‌م فە‌روده‌ صحیحه‌ ڕوون ده‌بیته‌وه مه‌به‌ست له‌ کوفر‌ ئە‌و جو‌ره‌ نیه‌ که‌ پێی له‌ دین ده‌رده‌چی.

7. وه به‌شی‌ک له‌‌زانیان ئە‌م جو‌ره‌ فە‌رموده‌یان به‌وه‌ ناو ناوه‌ که‌ دا‌هاتوو سه‌ره‌نجام کافر‌ ده‌بی، چون‌کە‌ کە‌سی‌ک واز له‌‌نوێژ‌ بینی پێی ئاسایی بێ ئی‌مه‌ لێ د‌ل‌ن‌یا نابین، که‌ له‌‌دا‌هات‌ودا کافر‌ نابێ هه‌روه‌ک پێغه‌مبەری خوا فە‌رمویه‌تی : {أَبِي هُرَيْرَةَ ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ : " الْمِرَاءُ فِي الْقُرْآنِ كُفْرٌ " . رواه ابوداود. حكم الحديث: حسن صحيح } جا هه‌ر‌کە‌س ده‌رباره‌ی قورئان ده‌مه‌ته‌قه‌ی کرد کافر‌ بێ زۆر مه‌تر‌سیداره‌ بو‌یه مه‌به‌ست ئە‌وه‌یه سه‌ر ده‌‌کی‌شی بو‌ کوفر‌ هه‌ر وه‌ک خ‌وای گە‌وره‌ ده‌‌فەر‌موی :

{وَدَخَلَ مَعَهُ السِّجْنَ فَتَيَانِ قَالَ أَحَدُهُمَا إِنِّي أَرَنِیْ أُعْصِرُ خَمْرًا } (یوسف: ۳۶)

که دیاره ئەمه به ئیعتباری داهاتویه، دنا ئەوهی ده گوشری عهرهق نیه تری یه.

۸. ئەوهی که ده ئی نوێژ روکنی دینه، گهر روکن نه مینی، واته پایه نه ما سهقف نامینی، نابیتته به لگه چونکه ئە گهر وای بو زه کات، و روژو، حه جیش، ههر راسته چونکه ئەوانیش پایه ی ئیسلامن و له هه مان فهرموده دا هاتون جیا کردنه وهی هیچ پاساوێکی نیه.

۹. فهرموده ی وعموده الصلاة ناکری بکرتته به لگه ی به کافر دانانی نوێژ نه کهر، له بهر ئەوهی که ئە گهر پایه (عمود) نه ما بینا ده روخی، چونکه فهرموده که لاوازه به کو کردنه وهی هه موو ریگا کانی ده گاته پله ی (حسن)، ناکری به م جوړه فهرمودانه خه لک کافر بکری، من نامه وی فهرموده که تخریج که م چونکه بابته که مان ئەوه نیه.

۱۰. ده بی بزانی به کافر دانانی ده یباته ریزی کافر، و موشریک، و مرتد، ئەو کات حوکمه که قورس ده بی :

- له مه حکه مه کردن.
- کوشتن به کافری.
- جیا کردنه وهی خیزانی.

- میرات ناباو میراتی لی ناگیری.
 - ناشوری و لهقه برستانی مسولمانان نانیژری.
 - نویژی له سهر ناکری.
 - چونه لای خیزانی دروست نیه و زینایه.
 - ماله که ی ده بیته هی مالییه ی مسولمانان.
 - له رحمه تی خوا بیبهش ده بی و ناچیتته بههشت.
 - بو ههتا ههتایه له دوزه خدا ده بی.
 - دروست نیه دوعاشی بو بکه ی.
- جابویه با پهله نه کهین له حوکمیکی ئەوا گرنگ که ئەوه مه سیرو داها توی بی.
۱۱. نویژ له گه ل زه کات باسکراوه بو به نویژ کافر ده بی به لام به زه کات کافر نابی؟
- زانایان دهفه مون (و لیس شرطاکل من وقع فی الکفر وقع علیه اسم الکافر) ، شهرت نیه که یه کییک که و ته ناو کوفر یه کسه دروست بی ناوی لی بنی کافر.
۱۲. زور کرده وه ناوی کوفری لینراوه، و خاوه نه که شی کافر نابی وه ک:

- کوشتنی مسؤلمان.
 - حوکم نه کردن بهوهی که خوا ناردویهتی.
 - چونه لای کاهن و فالچی.
 - چونه لای ئافرهت له کۆمهوه و له کاتی سوری مانگانه.
 - کهسی بهری بی له نهسه بی خوی.
- وهشتی تریش، که واته تهفسیر کردنی فهرموده کان بهم ریگا سهلامهته ئهولاتره بهوهی که خۆمان توشی ئهم حوکمه ترسناکه بکهین.
۱۳. کۆمه لیک فهرموده ههیه پیچهوانه ی ئه و حوکمه وه ک:
- قیل: يَا رَسُولَ اللَّهِ، مَنْ أَسْعَدَ النَّاسِ بِشَفَاعَتِكَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ ؟ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: " لَقَدْ ظَنَنْتُ يَا أَبَا هُرَيْرَةَ أَنَّ لَا يَسْأَلُنِي عَنْ هَذَا الْحَدِيثِ أَحَدٌ أَوَّلُ مِنْكَ، لِمَا رَأَيْتُ مِنْ حِرْصِكَ عَلَى الْحَدِيثِ، أَسْعَدُ النَّاسِ بِشَفَاعَتِي يَوْمَ الْقِيَامَةِ مَنْ قَالَ: لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ خَالِصًا مِنْ قَلْبِهِ أَوْ نَفْسِهِ ". رواه البخاری.
 - "مَنْ كَانَ آخِرُ كَلَامِهِ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ دَخَلَ الْجَنَّةَ ". رواه ابو داود
 - حکم الحديث: صحيح.
 - "مَنْ كَانَ آخِرُ كَلَامِهِ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَجَبَتْ لَهُ الْجَنَّةُ ". رواه احمد.
 - حکم الحديث: حديث صحيح، وهذا إسناد حسن.

- "مَنْ مَاتَ، وَهُوَ يَعْلَمُ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ دَخَلَ الْجَنَّةَ." رواه مسلم.
 - "مَا مِنْ أَحَدٍ يَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَأَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ صِدْقًا مِنْ قَلْبِهِ، إِلَّا حَرَّمَهُ اللَّهُ عَلَى النَّارِ." قَالَ : يَا رَسُولَ اللَّهِ، أَفَلَا أُخْبِرُ بِهِ النَّاسَ فَيَسْتَبْشِرُوا ؟ قَالَ " إِذَنْ يَتَّكِلُوا ". وَأَخْبَرَ بِهَا مُعَاذٌ عِنْدَ مَوْتِهِ تَأْتِمًا . رواه البخاري .
 - " أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَأَنِّي رَسُولُ اللَّهِ، لَا يَلْقَى اللَّهُ بِهِمَا عَبْدٌ غَيْرَ شَاكٍّ فِيهِمَا إِلَّا دَخَلَ الْجَنَّةَ ". رواه مسلم.
 - مَنْ شَهِدَ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، وَأَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ، وَأَنَّ عِيسَى - عَبْدُ اللَّهِ وَرَسُولُهُ وَكَلِمَتُهُ أَلْقَاهَا إِلَى مَرْيَمَ وَرُوحٌ مِنْهُ، وَالْجَنَّةُ حَقٌّ، وَالنَّارُ حَقٌّ - أَدْخَلَهُ اللَّهُ الْجَنَّةَ عَلَى مَا كَانَ مِنَ الْعَمَلِ ". قَالَ الْوَلِيدُ : حَدَّثَنِي ابْنُ جَابِرٍ ، عَنْ عُمَيْرٍ ، عَنْ جُنَادَةَ . وَزَادَ : " مِنْ أَبْوَابِ الْجَنَّةِ الثَّمَانِيَةِ أَيَّهَا شَاءَ ". رواه البخاري .
۱۴. نهوجار فهرموده‌ی بیتاقه که به‌دریژی هاتوه: { قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ : " إِنَّ اللَّهَ سَيُخَلِّصُ رَجُلًا مِنْ أُمَّتِي عَلَى رُءُوسِ الْخَلَائِقِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ، فَيُنْشَرُ عَلَيْهِ تِسْعَةٌ وَتِسْعِينَ سِجْلًا، كُلُّ سِجْلٍ مِثْلُ مَدِّ الْبَصْرِ، ثُمَّ يَقُولُ : أَتُنْكِرُ مِنْ هَذَا شَيْئًا ؟ أَظْلَمَكَ كَتَبْتِي الْحَافِظُونَ ؟ فَيَقُولُ : لَا يَا رَبِّ. فَيَقُولُ : أَفَلَاكَ عُذْرٌ ؟ فَيَقُولُ : لَا يَا رَبِّ. فَيَقُولُ : بَلَى،

إِنَّ لَكَ عِنْدَنَا حَسَنَةً، فَإِنَّهُ لَا ظُلْمَ عَلَيْكَ الْيَوْمَ. فَتَخْرُجُ بِطَاقَةٍ فِيهَا : أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ. فَيَقُولُ : اخْضُرْ وَزَنَكَ. فَيَقُولُ : يَا رَبِّ، مَا هَذِهِ الْبِطَاقَةُ مَعَ هَذِهِ السَّجَّلَاتِ ؟ فَقَالَ : إِنَّكَ لَا تُظْلَمُ. قَالَ : فَتَوَضَّعُ السَّجَّلَاتُ فِي كَفَّةٍ، وَالْبِطَاقَةُ فِي كَفَّةٍ، فَطَاشَتِ السَّجَّلَاتُ، وَثَقَلَتِ الْبِطَاقَةُ، فَلَا يَثْقُلُ مَعَ اسْمِ اللَّهِ شَيْءٌ ". هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ غَرِيبٌ وَاه الترمذي. حكم الحديث: صحيح}.

۱۵. فهرموده‌ی شه فاعهت که نهویش به دریزی هاتوه: {إِذَا كَانَ يَوْمُ الْقِيَامَةِ مَآجِ النَّاسُ بَعْضُهُمْ إِلَى بَعْضٍ، فَيَأْتُونَ آدَمَ، فَيَقُولُونَ لَهُ : اشفَعْ لِدُرِّيَّتِكَ، فَيَقُولُ : لَسْتُ لَهَا، وَلَكِنْ عَلَيْكُمْ بِإِبْرَاهِيمَ عَلَيْهِ السَّلَامُ، فَإِنَّهُ خَلِيلُ اللَّهِ، فَيَأْتُونَ إِبْرَاهِيمَ، فَيَقُولُ : لَسْتُ لَهَا، وَلَكِنْ عَلَيْكُمْ بِمُوسَى عَلَيْهِ السَّلَامُ، فَإِنَّهُ كَلِيمُ اللَّهِ، فَيُؤْتِي مُوسَى، فَيَقُولُ : لَسْتُ لَهَا، وَلَكِنْ عَلَيْكُمْ بِعِيسَى. عَلَيْهِ السَّلَامُ، فَإِنَّهُ رُوحُ اللَّهِ وَكَلِمَتُهُ، فَيُؤْتِي عِيسَى، فَيَقُولُ : لَسْتُ لَهَا، وَلَكِنْ عَلَيْكُمْ بِمُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، فَأُوتِي، فَأَقُولُ : أَنَا لَهَا، فَأَنْطَلِقُ، فَأَسْتَأْذِنُ عَلَى رَبِّي، فَيُؤْذَنُ لِي، فَأَقُومُ بَيْنَ يَدَيْهِ، فَأُحَمِّدُهُ بِمَحَامِدَ لَا أَقْدِرُ عَلَيْهِ الْآنَ، يُلْهِمْنِيهِ اللَّهُ، ثُمَّ أَخِرُّ لَهُ سَاجِدًا، فَيُقَالُ لِي : يَا مُحَمَّدُ، ازْفَعْ رَأْسَكَ، وَقُلْ يُسْمَعُ لَكَ، وَسَلْ تُعْطَهُ، وَاشْفَعْ تُشَفَّعْ. فَأَقُولُ : رَبِّ أُمِّي أُمِّي. فَيُقَالُ : انْطَلِقْ، فَمَنْ كَانَ فِي قَلْبِهِ مِثْقَالُ حَبَّةٍ مِنْ

بُرَّةَ ، أَوْ شَعِيرَةٍ مِنْ إِيْمَانٍ، فَأَخْرَجَهُ مِنْهَا، فَأَنْطَلِقُ فَأَفْعَلُ، ثُمَّ أَرْجِعُ إِلَى رَبِّي، فَأَحْمَدُهُ بِتِلْكَ الْمَحَامِدِ، ثُمَّ أَخِرُّ لَهُ سَاجِدًا. فَيُقَالُ لِي : يَا مُحَمَّدُ، ارْفَعْ رَأْسَكَ، وَقُلْ يُسْمِعُ لَكَ، وَسَلْ تُعْطَهُ، وَاشْفَعْ تُشَفَّعْ، فَأَقُولُ : أُمِّي أُمِّي. فَيُقَالُ لِي : انْطَلِقْ، فَمَنْ كَانَ فِي قَلْبِهِ مِثْقَالُ حَبَّةٍ مِنْ خَرَدَلٍ مِنْ إِيْمَانٍ، فَأَخْرَجَهُ مِنْهَا، فَأَنْطَلِقُ فَأَفْعَلُ، ثُمَّ أَعُودُ إِلَى رَبِّي، فَأَحْمَدُهُ بِتِلْكَ الْمَحَامِدِ، ثُمَّ أَخِرُّ لَهُ سَاجِدًا. فَيُقَالُ لِي : يَا مُحَمَّدُ، ارْفَعْ رَأْسَكَ، وَقُلْ يُسْمِعُ لَكَ، وَسَلْ تُعْطَهُ، وَاشْفَعْ تُشَفَّعْ. فَأَقُولُ : يَا رَبِّ، أُمِّي أُمِّي. فَيُقَالُ لِي : انْطَلِقْ، فَمَنْ كَانَ فِي قَلْبِهِ أَذْنَى أَذْنَى مِنْ مِثْقَالِ حَبَّةٍ مِنْ خَرَدَلٍ مِنْ إِيْمَانٍ، فَأَخْرَجَهُ مِنَ النَّارِ، فَأَنْطَلِقُ، فَأَفْعَلُ " . هَذَا حَدِيثُ أَنَسٍ الَّذِي أَنْبَأَنَا بِهِ، فَخَرَجْنَا مِنْ عِنْدِهِ، فَلَمَّا كُنَّا بِظَهْرِ الْجَبَانِ ، قُلْنَا : لَوْ مِلْنَا إِلَى الْحَسَنِ، فَسَلَّمْنَا عَلَيْهِ، وَهُوَ مُسْتَخْفٍ فِي دَارِ أَبِي خَلِيفَةَ، قَالَ : فَدَخَلْنَا عَلَيْهِ، فَسَلَّمْنَا عَلَيْهِ، فَقُلْنَا : يَا أَبَا سَعِيدٍ، جِئْنَا مِنْ عِنْدِ أَخِيكَ أَبِي حَمْزَةَ، فَلَمْ نَسْمَعْ مِثْلَ حَدِيثِ حَدَّثَنَاهُ فِي الشَّفَاعَةِ. قَالَ : هَيْهَ ، فَحَدَّثَنَاهُ الْحَدِيثَ. فَقَالَ : هَيْهَ. قُلْنَا : مَا زَادَنَا. قَالَ : قَدْ حَدَّثَنَا بِهِ مُنْذُ عِشْرِينَ سَنَةً، وَهُوَ يَوْمُئِذٍ جَمِيعٌ ، وَلَقَدْ تَرَكَ شَيْئًا، مَا أَدْرِي أَنَسِي- الشَّيْخُ أَوْ كَرِهَ أَنْ يُحَدِّثَكُمْ، فَتَتَكَلَّمُوا ؟ قُلْنَا هَلَهُ : حَدَّثَنَا، فَضَحِكَ، وَقَالَ : خُلِقَ الْإِنْسَانُ مِنْ عَجَلٍ، مَا ذَكَرْتُ لَكُمْ هَذَا، إِلَّا وَأَنَا أُرِيدُ أَنْ أَحَدِّثَكُمْوهُ : " ثُمَّ أَرْجِعُ إِلَى رَبِّي فِي الرَّابِعَةِ، فَأَحْمَدُهُ بِتِلْكَ الْمَحَامِدِ، ثُمَّ أَخِرُّ لَهُ سَاجِدًا، فَيُقَالُ لِي : يَا

مُحَمَّدُ، اَرْفَعُ رَأْسَكَ، وَقُلْ يُسْمَعُ لَكَ، وَسَلْ تُعْطَ، وَاشْفَعْ تُشَفَّعْ، فَأَقُولُ : يَا رَبِّ، اُنْذِنْ لِي فِيمَنْ قَالَ : لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ. قَالَ : لَيْسَ ذَاكَ لَكَ - أَوْ قَالَ : لَيْسَ ذَاكَ إِلَيْكَ - وَلَكِنْ وَعِزِّي وَكِبْرِيَّي وَعِظَمِي وَجَبْرِيَّي، لِأُخْرِجَنَّ مَنْ قَالَ : لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ ". قَالَ : فَأَشْهَدُ عَلَى الْحَسَنِ ، أَنَّهُ حَدَّثَنَا بِهِ، أَنَّهُ سَمِعَ أَنَسَ بْنَ مَالِكٍ ، أَرَاهُ قَالَ : قَبْلَ عِشْرِينَ سَنَةً، وَهُوَ يَوْمِئِذٍ جَمِيعٌ. رواه مسلم {.

ههركهس بهئەندازەى كەمترین كیش و قورسای ئیمانی هەبێ خوای گەورە لە دۆزەخ دەری دەکا، ئایا دەکری نوێژ کەمتر بێ لە بچوکترین بەشی ئیمان؟!.

۱۶. فەرمودەى تەکاکردنى ئیمانداران بۆ براکانیان لە دۆزەخ: {عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، قَالَ : " يَدْخُلُ أَهْلُ الْجَنَّةِ الْجَنَّةَ، وَأَهْلُ النَّارِ النَّارَ، ثُمَّ يَقُولُ اللَّهُ تَعَالَى : أَخْرِجُوا مَنْ كَانَ فِي قَلْبِهِ مِثْقَالُ حَبَّةٍ مِنْ خَرْدَلٍ مِنْ إِيْمَانٍ. فَيُخْرِجُونَ مِنْهَا قَدْ اسْوَدُّوا فَيُلْقَوْنَ فِي نَهْرِ الْحَيَاةِ أَوْ الْحَيَاةِ - شَكَّ مَالِكٌ - فَيَنْبُتُونَ كَمَا تَنْبُتُ الْجِبَّةُ فِي جَانِبِ السَّيْلِ، أَلَمْ تَرَ أَنَّهَا تَخْرُجُ صَفْرَاءَ مُلْتَوِيَةً ". قَالَ وَهَيْبٌ : حَدَّثَنَا عَمْرُو الْحَيَاةِ، وَقَالَ : خَرَدَلٍ مِنْ حَيْرٍ. رواه مسلم {.

۱۷. صحیح مسلم - کِتَابُ : الْإِيْمَانُ - بَابُ : مَعْرِفَةُ طَرِيقِ الرُّؤْيَةِ

183، (۳۰۲). المجلد : 1 الصفحة : ۱۱۴)، (، حَتَّى إِذَا خَلَصَ الْمُؤْمِنُونَ مِنَ النَّارِ، فَوَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ، مَا مِنْكُمْ مِنْ أَحَدٍ بِأَشَدَّ مُنَاشِدَةً لِلَّهِ فِي اسْتِقْصَاءِ الْحَقِّ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ لِلَّهِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ لِإِخْوَانِهِمُ الَّذِينَ فِي النَّارِ، يَقُولُونَ : رَبَّنَا، كَانُوا يَصُومُونَ مَعَنَا، وَيُصَلُّونَ، وَيَحُجُّونَ. فَيُقَالُ لَهُمْ : أَخْرِجُوا مَنْ عَرَفْتُمْ. فَتُحَرَّمُ صُورُهُمْ عَلَى النَّارِ، فَيُخْرِجُونَ خَلْقًا كَثِيرًا، قَدْ أَخَذَتِ النَّارُ إِلَى نِصْفِ سَاقِيهِ، وَإِلَى رُكْبَتَيْهِ، ثُمَّ يَقُولُونَ : رَبَّنَا، مَا بَقِيَ فِيهَا أَحَدٌ مِمَّنْ أَمَرْنَا بِهِ. فَيَقُولُ : ارْجِعُوا، فَمَنْ وَجَدْتُمْ فِي قَلْبِهِ مِثْقَالَ دِينَارٍ مِنْ خَيْرٍ فَأَخْرِجُوهُ. فَيُخْرِجُونَ خَلْقًا كَثِيرًا، ثُمَّ يَقُولُونَ : رَبَّنَا، لَمْ نَذَرْ فِيهَا أَحَدًا مِمَّنْ أَمَرْنَا. ثُمَّ يَقُولُ : ارْجِعُوا، فَمَنْ وَجَدْتُمْ فِي قَلْبِهِ مِثْقَالَ نِصْفِ دِينَارٍ مِنْ خَيْرٍ فَأَخْرِجُوهُ. فَيُخْرِجُونَ خَلْقًا كَثِيرًا، ثُمَّ يَقُولُونَ : رَبَّنَا، لَمْ نَذَرْ فِيهَا مِمَّنْ أَمَرْنَا أَحَدًا. ثُمَّ يَقُولُ : ارْجِعُوا، فَمَنْ وَجَدْتُمْ فِي قَلْبِهِ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ مِنْ خَيْرٍ فَأَخْرِجُوهُ. فَيُخْرِجُونَ خَلْقًا كَثِيرًا، ثُمَّ يَقُولُونَ : رَبَّنَا، لَمْ نَذَرْ فِيهَا خَيْرًا. - وَكَانَ أَبُو سَعِيدٍ الْخُدْرِيُّ يَقُولُ : إِنْ لَمْ تُصَدِّقُونِي بِهَذَا الْحَدِيثِ، فَاقْرَءُوا إِنْ شِئْتُمْ { إِنَّ اللَّهَ لَا يَظْلِمُ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ وَإِنْ تَكُ حَسَنَةً يُضَاعِفْهَا وَيُؤْتِ مِنْ لَدُنْهُ أَجْرًا عَظِيمًا } - فَيَقُولُ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ : شَفَعَتِ الْمَلَائِكَةُ، وَشَفَعَ النَّبِيُّونَ، وَشَفَعَ الْمُؤْمِنُونَ، وَلَمْ يَبْقَ إِلَّا أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ. فَيَقْبِضُ قَبْضَةً مِنَ النَّارِ، فَيُخْرِجُ مِنْهَا قَوْمًا لَمْ يَعْمَلُوا خَيْرًا قَطُّ قَدْ عَادُوا حُمَمًا ، فَيُلْقِيهِمْ فِي نَهَرٍ فِي أَفْوَاهِ الْجَنَّةِ، يُقَالُ لَهُ : نَهْرُ الْحَيَاةِ،

فَيَخْرُجُونَ كَمَا تَخْرُجُ الْحَبَّةُ فِي حَمِيلِ السَّيْلِ ، أَلَا تَرَوْنَهَا تَكُونُ إِلَى الْحَجَرِ، أَوْ إِلَى الشَّجَرِ مَا يَكُونُ إِلَى الشَّمْسِ أَصْفَرُ وَأَخْيَضُ وَمَا يَكُونُ مِنْهَا إِلَى الظِّلِّ يَكُونُ أَبْيَضَ " . فَقَالُوا : يَا رَسُولَ اللَّهِ، كَأَنَّكَ كُنْتَ تَرَعَى بِالْبَادِيَةِ. قَالَ : " فَيَخْرُجُونَ كَاللُّؤْلُؤِ فِي رِقَابِهِمُ الْخَوَاتِمُ يَعْرِفُهُمْ أَهْلُ الْجَنَّةِ، هَؤُلَاءِ عُتَقَاءُ اللَّهِ الَّذِينَ أَدْخَلَهُمُ اللَّهُ الْجَنَّةَ بِغَيْرِ عَمَلٍ عَمِلُوهُ، وَلَا خَيْرٍ قَدَّمُوهُ. ثُمَّ يَقُولُ : ادْخُلُوا الْجَنَّةَ، فَمَا رَأَيْتُمُوهُ فَهُوَ لَكُمْ. فَيَقُولُونَ : رَبَّنَا، أَعْطَيْتَنَا مَا لَمْ تُعْطِ أَحَدًا مِنَ الْعَالَمِينَ. فَيَقُولُ : لَكُمْ عِنْدِي أَفْضَلُ مِنْ هَذَا. فَيَقُولُونَ : يَا رَبَّنَا، أَيُّ شَيْءٍ أَفْضَلُ مِنْ هَذَا ؟ فَيَقُولُ : رِضَايَ، فَلَا أَسْخَطُ عَلَيْكُمْ بَعْدَهُ أَبَدًا " . قَالَ مُسْلِمٌ : قَرَأْتُ عَلَى عِيسَى- بْنِ حَمَّادٍ رُغْبَةَ الْمِصْرِيِّ هَذَا الْحَدِيثَ فِي الشَّفَاعَةِ، وَقُلْتُ لَهُ : أُحَدِّثُ بِهَذَا الْحَدِيثِ عَنْكَ، أَنْكَ سَمِعْتَ مِنَ اللَّيْثِ بْنِ سَعْدٍ، فَقَالَ : نَعَمْ، قُلْتُ لِعِيسَى- بْنِ حَمَّادٍ : أَخْبَرَكُمُ اللَّيْثُ بْنُ سَعْدٍ ، عَنْ خَالِدِ بْنِ يَزِيدَ ، عَنْ سَعِيدِ بْنِ أَبِي هَلَالٍ ، عَنْ زَيْدِ بْنِ أَسْلَمَ ، عَنْ عَطَاءِ بْنِ يَسَارٍ ، عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ ، أَنَّهُ قَالَ : قُلْنَا : يَا رَسُولَ اللَّهِ، أَنْتَ رَبَّنَا ؟ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ : " هَلْ تُصَارُونَ فِي رُؤْيَةِ الشَّمْسِ إِذَا كَانَ يَوْمٌ صَحْوٌ ؟ " . قُلْنَا : لَا. وَسُقْتُ الْحَدِيثَ حَتَّى انْقَضَى- آخِرُهُ، وَهُوَ نَحْوُ حَدِيثِ حَفْصِ بْنِ مَيْسَرَةَ، وَزَادَ بَعْدَ قَوْلِهِ : بِغَيْرِ عَمَلٍ عَمِلُوهُ، وَلَا قَدَمٍ قَدَّمُوهُ، فَيُقَالُ لَهُمْ : لَكُمْ مَا رَأَيْتُمْ وَمِثْلُهُ مَعَهُ، قَالَ أَبُو سَعِيدٍ : بَلَّغْنِي أَنَّ

الْجِسْرَ—أَدَقُّ مِنَ الشَّعْرَةِ وَأَحَدٌ مِنَ السَّيْفِ، وَلَيْسَ فِي حَدِيثِ اللَّيْثِ،
فَيَقُولُونَ : رَبَّنَا، أَعْظَيْتَنَا مَا لَمْ تُعْطِ أَحَدًا مِنَ الْعَالَمِينَ، وَمَا بَعْدَهُ، فَأَقَرَّ بِهِ
عِيسَى بْنُ حَمَّادٍ. رواه مسلم }

فهرموده كه باس له وه ده كا كه يه كه م جار ئه وان هى ئه وان بۆيان
ده پارينه وه نويز، وزه كات، و حه جيان هه يه، به لام جاره كانى تر ئه وان هيان
نيه، به به لگه ي ئه وهى هه مان شت دووباره نه بوته وه، واته باسى حه ج،
و زه كات، و رۆژوو، به به لگه ي ئه وهى ئه وان ه له ئه ندازه ي گهرديله
گه وره ترن.

۱۸. فهرموده كه ي كه ده فه رموى: گوته ي لا اِلهَ اِلا الله سودى بۆيان
ده بى :

{عَنْ حُذَيْفَةَ بْنِ الْيَمَانِ قَالَ : قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ : "
يَذْرُسُ الْإِسْلَامُ كَمَا يَذْرُسُ وَشْيُ الثَّوْبِ، حَتَّى لَا يُدْرَى مَا صِيَامٌ، وَلَا
صَلَاةٌ، وَلَا نُسُكٌ، وَلَا صَدَقَةٌ، وَلَيْسَرَى عَلَى كِتَابِ اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ فِي لَيْلَةٍ،
فَلَا يَبْقَى فِي الْأَرْضِ مِنْهُ آيَةٌ، وَتَبْقَى طَوَائِفُ مِنَ النَّاسِ ؛ الشَّيْخُ الْكَبِيرُ
وَالْعَجُوزُ يَقُولُونَ : أَدْرَكْنَا آبَاءَنَا عَلَى هَذِهِ الْكَلِمَةِ : لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، فَنَحْنُ
نَقُولُهَا ". فَقَالَ لَهُ صَلَّةٌ : مَا تُغْنِي عَنْهُمْ : لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَهُمْ لَا يَذْرُونَ مَا
صَلَاةٌ، وَلَا صِيَامٌ، وَلَا نُسُكٌ، وَلَا صَدَقَةٌ ؟ فَأَعْرَضَ عَنْهُ حُذَيْفَةُ، ثُمَّ رَدَّهَا

عَلَيْهِ ثَلَاثًا، كُلُّ ذَلِكَ يُعْرِضُ عَنْهُ حَذِيقَةً، ثُمَّ أَقْبَلَ عَلَيْهِ فِي الثَّالِثَةِ، فَقَالَ :
يَا صَلِّ، تُنَجِّهِمْ مِنَ النَّارِ. ثَلَاثًا رواه ابن ماجه .حكم الحديث: صحيح}،
لهو کاته دا ئیسلام نه ماوه تهنه به ته مه نه کان ده زانن بڵین لا اله الا الله
له گه ل ئه وهش سودی بۆیان ههیه.

۱۹. وه خوای گه وره سته م ناکاو به ئه ندازه ی گه ردیله یه ک چاکه به زایا

نادا وه ک ده فهرموئ: {إِنَّ اللَّهَ لَا يَظْلِمُ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ وَإِنْ تَكُ حَسَنَةً

يُضَعِفْهَا وَيُؤْتِ مِنْ لَدُنْهُ أَجْرًا عَظِيمًا} (النساء: ۴۰) واته: به راستی خوا

قورسای گه ردیله یه ک سته م ناکات، وه ئه گه ر چاکه یه ک هه بێت (خودا)
چه ندانه ی ده کاته وه و ده یبه خشیت له لایه ن خۆیه وه پاداشتیکی گه وره.

من مه زه به م ئیرجائی نیه ناشلیم کرده وه پێویست ناکا، ناشلیم
خاوه نی گوناھی گه وره ناچیه ته دۆزه خ، به لām لیڤه دا مه به سته م ئه وه یه
خه لک له ره حمه تی خوا ده رنه که یه ن، چونکه خوای گه وره خه لکانیک
ده باته به هه شت که کرده وه ی چاکیان نه کرده، یان کرده وه یان هه ر
نیه، ئه ی بۆ ئه وانه بخه یه نه دۆزه خ که برۆایان به خواو به دواوژ هه یه، و
رقیان له کافرو وشه ی کوفره!:" {تَحَاجَّتِ الْجَنَّةُ، وَالنَّارُ، فَقَالَتِ النَّارُ:
أَوْثَرْتُ بِالْمُتَكَبِّرِينَ، وَالْمُتَجَبِّرِينَ. وَقَالَتِ الْجَنَّةُ: مَا لِي لَا يَدْخُلْنِي إِلَّا

ضَعَفَاءُ النَّاسِ وَسَقَطُھُمْ. قَالَ اللّٰهُ تَبَارَكَ وَتَعَالٰی لِلْجَنَّةِ : اَنْتِ رَحْمَتِي
اَرْحَمُ بِكَ مِنْ اَشَاءُ مِنْ عِبَادِي. وَقَالَ لِلنَّارِ : اِنَّمَا اَنْتِ عَذَابِي اَعَدُّ بِكَ
مِنْ اَشَاءُ مِنْ عِبَادِي، وَلِكُلِّ وَاحِدَةٍ مِنْھُمَا مِلْؤُھَا، فَاَمَّا النَّارُ فَلَا تَمْتَلِيْ حَتّٰی
يَضَعُ رِجْلُھُ، فَتَقُولُ : قَطُّ قَطُّ. فَهٰنَاكَ تَمْتَلِيْ، وَيُزَوّٰی بَعْضُھَا اِلٰی بَعْضٍ،
وَلَا يَظْلِمُ اللّٰهُ عَزَّ وَجَلَّ مِنْ خَلْقِهٖ اَحَدًا، وَاَمَّا الْجَنَّةُ فَاِنَّ اللّٰهَ عَزَّ وَجَلَّ
يُنْشِئُ لَهَا خَلْقًا ".رواه البخاری}

من له به لگه کانی سونەت به وەندە واز دینم له به شی چوارەم باسی
رای زاناین دەکەم ان شاء اللّٰه.

هه رکە سیش قسه ی جیاوازی هه یه، یا هه له کانم بو راست ده کاته وه
سینگم فراوانه و سوپایشی ده کهم.

بۆچونى زانايان له سهر نوڤژ نه كهر

گومان له وهدا نيه كه زانايان راي جياوازيان ههيه له سهر نوڤژ نه كهر،
ئهم بابته له چه ند خاليكدا رون ده كهينه وه،

۱. ئايا كۆدهنگى زانايان له هه وه لآن و شوڤن كه وتوان و غه يري ئه وان
له سهر به كافر دانانى نوڤژ نه كهر ههيه؟

بئگومان نه خيڙ بۆ؟ چونكه له سه رده مى پيغه مبه رداو له وجودى
پيغه مبه ردا (إجماع) ئيعتبارى نيه، ئه گهر ته شريفيان هه بى، وه ئه گهر
موخاليڤيش بن، كه قهت شتى وانا بى ههر ئه رزشى نيه، وه له زهمانى
پيغه مبه ردا به وجودى جه نابيان هاوه لآن په رته وازه بون وه قهت
نه گونجاوه هه موو هاوه لآن له هه موو دونيا هاتبنه مه دينه و كۆبونه وه يان
كردبى له سهر حوكميڤ و رڤي كه وتبن، ئه گهر كه سيڤ شتيڤى بينيوه با
ته نيا يه ك نمونه مان داتى، كه دلنيام نيه،

ئه وهى ئه وان پيى ده لڤن ئيجماع له دوو حال تيڤه ر ناك، يان كۆدهنگى
خه لڤى مه دينه يه، يان كۆدهنگى بى دهنگيه كه پيى ده لڤن (الاجماع

السکوتی) که ئیمامی شافعی له میژره فەرمویەتی (لا ینسب إلی ساکت قول).

۲. چۆن دەکری ئیجماع پیچەوانە ی قورئان و سونەت بی، که ئیمە ئەو هەموو بەلگە یەمان هینایەو.

۳. وه چۆن دەکری ئیجماع هەبی، بەلام چوار مەزھەبە که و ئەو هەموو زانایانە ی که شوین کەوتوی ئەوانن پیاو نەزانیی و پیچەوانە ی جولابنەو؟!.

۴. ئەدی چۆن دروستە موخالەفە ی کۆدەنگی هاوہلان و شوین کەوتوان و زانایان بکری!؟.

۵. من دلنیام بەپی ئەم دوو پیناسە ی که زانایان بو ئیجماعیان کردوہ، که یە ک دەنگی ئوممەت بی، یان یە ک دەنگی موجتەھیدی ئوممەت بی، لەدوای وەفاتی پیغەمبەر لەسەر حوکمیکی شەری بەو مانایە ئیجماعیک لەسەر زەوی وجودی نیە.

۶. لە مرۆدا بەو هەموو ئامیرە پیشکەوتوہی که هە یە ئیجماع دروست نابێ، جا چۆن لەو کاتەدا کۆدەنگی دروست بوہ وه چۆن کۆ بونەوہ!؟.

۷. ئەوەی پێی دەلێن ئیجماع ئەوەیە بەدەقی قەتعی ئیسپات بوە کەسێش بۆی نیه موخالەفە ی دەقی قەتعی بکا، وەک نوێژو، پۆژو، حەج و زەکات و حەرامی کوشتنی بەناحەق و زیناو ریباو هتد، ئەم دەقانهش ئەگەر هەوو ئومەت خەلافی بێ کەنابی، هیچ ئیعتبار بۆ موخالەفە کە ی نیه، جا ئایا ئەم جوۆرە لە کوۆدەنگی هەیه لەسەر کافر بونی نوێژ نه کەر؟ من یه قینم هەیه کە نیه.

۸. خۆ ئەگەر حوکمی شەری بەدەقیکی قەتعی ئیسپات بێ گرنگترە تاوێ کو بەئیجماع، چونکە دەق سەرچاوە ی یە کەمە، بەلام کوۆدەنگی سەرچاوە ی سێ یەمە ، ئایا کامەیان ئەولاترن؟.

۹. خودی مەزھەبەکان چ شافعیەکان، مالکیەکان، حەنەفیەکان، شیعەکان، ئیبازیەکان، نوێژ نه کەر بە کافر نازانن ئەگەر ئینکاری واجب بونە کە ی نه کا، وەحەنبەلیەکان دوو بوچونی روونیان هەیه یەکیان ئەوەیه کە بە کافری دەزانن ئەوی تر بە کافری نازانی، ئەوەش کە بە کافری دەزانی ئایا لەسەر ئەو کافرە کە یە کجاری نهیکا، یان جار جار بیکا، یان نهیکا ، ئەو هیان کە یە کجاری نهیکا لای ئەوان رای بەهێزە، وە هەر لەمەزھەبی حەنبلی حوکمی کافری بەسەردا دەدری، زانیانی حەنبەلی دەلێن ئەوکاتەیه کە حاکم بانگی دەکاو داوای تەوبە ی لێدەکری ئەگەر

تهوبه‌ی نه‌کردو نوئیژی نه‌کرد ئه‌وجار ده‌کوژی ئایا به‌کافری واته وه‌ک مورتهد، یان به‌حد له‌بهر ئه‌وه‌ی نوئیژی نه‌کردوه؟ ئه‌وانه هه‌مووی پیویسته له‌به‌رچاو بگیری، که‌واته ته‌نیا یه‌ک مه‌زه‌ب هه‌یه له‌و مه‌زه‌بانه‌ی که له‌دونیادا باون به‌کافری ده‌زانی.

۱۰. با پرسیار له‌خۆمان بکه‌ین ئایا ته‌کفیر بو‌ دین و دونیامان سه‌لامه‌ت تره‌ یان نا؟ گومان له‌وه‌دا نیه‌ که به‌کافر دانه‌نانی سه‌لامه‌ت تره‌ و دورتره‌ له‌گومان.

۱۱. ئایا سودی ته‌کفیر کردنی نوئیژ نه‌که‌ر چیه‌؟

۱۲. ئایا ته‌کفیر پیچه‌وانه‌ی یه‌قین نیه‌ که زانایان ده‌فه‌رمون (من‌ثبت
إسلامه‌ بیقین لا‌یخرج منه‌ إلا‌ بیقین)

۱۳. پرسیاریکی مه‌نتیقی که زانایان له‌ ده‌مه‌ته‌قیکاندا گواستویانه‌ته‌وه‌ باشه‌ نوئیژ نه‌که‌ر دامان نا‌کافره‌ ئایا به‌چی مسو‌لمان ده‌بی؟ خو‌ ئه‌گه‌ر بلی‌ به‌نوئیژ خو‌ نوئیژ له‌کافر وه‌رناگیری، خو‌ ئه‌گه‌ر بلی‌ به‌شایه‌تمان که هه‌ر ئه‌مه‌شیان راسته‌ ئه‌و ده‌رکه‌وت که نوئیژ مه‌رجی ئیمان و مسو‌لمان بون نیه‌، به‌لکو نیشانه‌ی مسو‌لمان بونه‌.

١٤. باشه دامان نا هاوه‌لان نوێژ نه کهریان به کافر دانا، به لام ئەوان له‌بهر ئەوهی پێغه‌مبەر علیه الصلاة والسلام ناوی ناوه کوفر، هه‌روه‌ک چۆن ناوی له‌تاوانی تریش ناوه کوفر، که‌واته ئەوان موافقی پێغه‌مبه بون له‌سه‌ر ئەم ناوه به‌لام به پێی مורادی پێغه‌مبه‌ری خوا علیه الصلاة والسلام به پێی به‌لگه‌کان که باس‌مان کرد مه‌به‌ست له کوفری بچوکه.

١٥. ئایا هاوه‌لێک له هاوه‌لان وتویه‌تی کوفری‌که که له‌دینت ده‌رده‌کاو مسو‌لمان نامی‌نی و کوفری گه‌وره‌یه ؟

١٦. له‌وانه‌یه بو‌ترێ ئا‌خر وشه‌ی کوفر به‌ره‌های که‌به‌کار هات مه‌به‌ست لێی کوفری گه‌وره‌یه، ئەمه راسته ئه‌گه‌ر به‌لگه‌و رێگرو مانع نه‌بێ به‌لام وه‌ک رو‌نمان کردوه هه‌موو ئەوانه هه‌ن.

١٧. ئە‌گه‌ر بێینه سه‌ر بواری کرده‌یی له‌هه‌موو جیهانی ئیسلامی به‌رده‌وام خه‌لک مردوه‌و نوێژ نه‌که‌ری تیدا بو‌ه‌و نوێژی له‌سه‌ر کراوه، بۆ‌یه‌ک جاریش نه‌بو‌ه و تو‌مار نه‌کراوه که‌سی‌ک له به‌ر نوێژ نه‌کردن نوێژی له‌سه‌ر نه‌کرا‌ی، نه‌شو‌را‌ی، له‌قه‌برستانی مسو‌لمانان نه‌نی‌ژرا‌ی، میراتی لی نه‌گیرا‌ی، میراتی نه‌گرت‌ی، له‌خه‌زانی جیا کرا‌یته‌وه به‌قه‌زاوه‌یان دادوه‌ریه‌وه. ئە‌مانه ئیجماع‌یکی کرده‌یه‌یه.

١٨. ئەو فەرمودانەى کە موژدە بەخشن بە لێخۆش بونی خوا بۆ ئەهلی تهوحید، زۆر زیاتره لهوانه‌ی کەهه‌ره‌شه ده‌کهن به سزادانی ئەهلی تهوحید.

١٩. ئەگەر ته‌ماشای قورئانی پیروژ بکه‌ین هه‌ره‌شه‌ی سزاو ئاگر بۆ برواداران زۆر به‌که‌می ده‌ست ده‌که‌وێ، به‌لام هه‌یه، به‌لام به‌زۆری هه‌ره‌شه‌ی سزاو ئازارو دۆزه‌خ بۆ کافران.

٢٠. خوای گه‌وره عه‌فوو لێبوردنی پیش تۆله‌ که‌وتۆته‌وه ئەوانه‌ مادام بروادارن روژیک له‌روژان رحم و عه‌فوی خوا ده‌یانگریته‌وه، چونکه‌ خوای میهره‌بان که‌متر له‌ گه‌ردیله‌یه‌ک به‌زایا نادا.

٢١. له‌پاشان به‌راستی بریار له‌سه‌ر کافر کردنی خه‌لک مه‌حکه‌مه‌و قازی ده‌وێ، به‌لام مسوولمان بونی خه‌لک هیچ قه‌زاوه‌ت و شاهیدو مه‌حکه‌مه‌ی ناوێ.

٢٢. ته‌کفیر ده‌بێ زانایان قسه‌ی له‌سه‌ر بکه‌ن نه‌وه‌ک هه‌ر که‌س راست بۆوه له‌سه‌ر مینه‌هر خه‌لک کافر بکا.

۲۳. مه زهه بی باوی وه لاتی ئیمه شافعیه، راسته مه زهه بی شافی هه موو ئیسلام نیه به لام مه زهه به باوه کانی دونیا له گه ل کافرکردن نین بویه ده بی ره چاوی بیرو باوه رو مه زهه بی زۆرینه ی خه لک بکه یین.

۲۴. باشه ئیمه که ژنمان له نوێژ نه کهر ماره نه کرد کاتیک کچیکی رازی کردوه، یان کچییک مه حروم بکه ی له ماره کردن چونکه نوێژ ناکا ئایا په رچه کرداری ئهم کورو کچه چی ده بی به رامبه ر به ئیسلام و مه لا ؟ که واته پی ده لێین تو ده بی زینا بکه ی چونکه ژنت لی ماره ناکری ، جا بو ناچی له کاتی ماره کردندا ئاموژگاریه کی باشی دلسۆزانه یان بکه ی بو ئه وه ی که نوێژ بکه ن، له وانیه به قسه شت بکه ن.

۲۵. مه لی ژنت لی ماره ناکهم، یان به کچکه که مه لی ماره ت ناکهم له و کوره، ده توانی له جیاتی ئه وه پرسیاریان لی بکه ی ئایا بروایان پی یه یان نا، ئه گهر بروایان نه بو ماره ی مه که، وه ئه گهر بروایان پی هه بوو ئاموژگاریان بکه و لی ماره بکه و توشی تاوانی زینای مه که.

۲۶. راسته له وانیه هه ره شه به کوفر هه ندیک کهس به ره و ته و به به ری به لام به کافر دانان په رچه کرداری توندتری لی ده که ویته وه، چونکه ئه و که سه ی ده ترسی ئیمانی هه یه بویه ده ترسی به لام ئه وه ی

ئیمانی لاوازه یان نهزانه ده‌ئی باشه مادام من کافر م هه‌رچی خراپه‌یه ده‌یکه‌م.

۲۷. ئه‌وانه‌ی نوسیومه له‌سه‌ر ئه‌م بابته‌هه‌چی نویم بۆ بابته‌هه‌ زیاد نه‌کردوه ته‌نیا بۆچونی زانایانم باس کردوه، وه‌ خوشم برۆای ته‌واوم به‌باته‌که‌یه بۆیه باسم کردوه، ئه‌گه‌ر هه‌له‌مان کردوه لێ په‌شیمانم، وه‌ ئه‌وه‌ش هه‌له‌مان بۆ راست ده‌کاته‌وه به‌به‌لگه‌ی قه‌ناعه‌ت پێهینه‌ر زۆر سوپاسی ده‌که‌م و به‌گوێ ده‌که‌م. واللّٰه اعلم بالصواب.

بهشی چوارهم

گهردن کهچی (خشوع) له نوێژدا

نوێژ له گرنهگرین پایه کانی ئیسلامه، پیگهیه کی تایبهتی ههیه، له هه موو دینه ئاسمانیه کانداهه بهوه، وه زورخواههنی کاریگهریه له ژیا نی مروقی مسوولماندا، وه هیچ بیانویه ک نیه بو چواندنی، له نهخووشی، سهفه، سهرقالی له بیر چونهوه، خهوتن، ههرکات دهرفهت هه بو ده بی بیکه ی به شیوازی خو ی، به لام ئایا هه موو جو ره نوێژیک ده توانی کاریگه ر بی و مروقی پهروه رده کاو له گونا ه ی گه و ره و بچوک، ئاشکرا و نه هی نی دور ی خاته وه؟ بیگومان نه خیر، ده بی ئه و نوێژه بی که خوا ی گه و ره با سی کردوه و پیغه مبه ری ئازیز ئه نجامی داوه علیه الصلاة والسلام، هه ر چه ند نا توانین ده قیق به و شیوه ئه نجامی بده ی ن به لام ده بی هه ول ده ی ن نزیکبینه وه له نوێژی سهروه رمان، (سددا و قاربوا) ئه گه ر نه شتوانین ئامانجه که ته وا و بیپیکین ده بی لی نزیک بینه وه.

زانایان نوسینی جوانیان کردوه لهسه رگهردن کهچی له نوێژدا
وینهی ئیمامی غهزالی له (إحياء) دا وهزۆری تریش تایبته لهسه رخشوع
له نوێژدا نوسینیان کردوه ئیمه دهتوانین سودیان لیوه رگرین، وه ئیمه به
پلهی یه کهم سود له قورئانی پیرۆز وهرده گرین، وه ئهوجار سونهت،
ئهوجار ئه و کتابانهی تایبته به بواره نوسراون.

گرنگی گهردن کهچی له نوښډا

۱. ئه گهر ته نیا ئه و ئایه ته هه بې له سهر گه وره یی گهردن کهچی له نوښډا به سه که خوا ی گه وره ده فهرموئ: {قَدْ أَفْلَحَ الْمُؤْمِنُونَ} (المؤمنون: ۱).

واته: به راستی باوه پداران رزگار ده بن واته سهر ده که ون.

{الَّذِينَ هُمْ فِي صَلَاتِهِمْ خَاشِعُونَ} (المؤمنون: ۲)

واته: ئه و که سانه ی که له نوښه کانیا ندا له خوا ترسن (گهردن که چن) بو خوا.

۲. {لَوْ أَنزَلْنَا هَذَا الْقُرْآنَ عَلَىٰ جَبَلٍ لَّرَأَيْنَاهُ خَاشِعًا مُّتَصَدِّعًا مِّنْ خَشْيَةٍ

اللَّهِ وَتِلْكَ الْأَمْثَلُ نَضْرِبُهَا لِلنَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَتَفَكَّرُونَ} (الحشر: ۲)

واته: ئه گهر ئه م قورئانه مان دابه زاندايه بو سهر کيوي (وه تيگه يشتمان بديه تي) ده تبيني به ملکه چی و له ت له ت بوو له ترسی خوا ئه م جوړه نمونانه ده یان هيښينه وه بو خه لکی بو ئه وه ی بیر

بکەنەو. مل کەچی چیاکان لە بەرامبەر گەورەیی قورئان پارچە پارچە بونە ئەمە خشوعی راستەقینەیه.

۳. خشوع بونی زهوی به هۆی بی بارانی وشک هەڵاتن و بچوک بونەو و بی رەنگ دەرکەوتنە، {وَمِنْ ءَايَاتِهِ اَنَّكَ تَرَى الْاَرْضَ خَاشِعَةً فَاِذَا اَنْزَلْنَا عَلَيَّهَا الْمَاءَ اهْتَزَّتْ وَرَبَتْ اِنَّ الَّذِي اَحْيَاهَا لَمُحْيِ الْمَوْتِ اِنَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ} (فصلت: ۳۹)

واتە: لە نیشانەکانی (دەسەلاتی) خۆیە کە زهوی دەبینی وشک و ماتە کەچی کاتی بارانمان باراند بەسەریدا (بە روانی ڕووەک) دەکەوێتە جۆلەو دەبوژیتەو (بەرز دەبێتەو) بێگومان ئەو (زهوی وشک) دەبوژینیتەو زیندوو کەرەو (مردوووەکانیشە بەراستی ئەو (خو) بەسەر هەموو شتێکدا بەتوانایە.

۴. وە بەپیچەوانە ئایەتە کە پێشو بەشیوەی نەڕینی ئەو ئایەتە بەسە کە دەفەر موی: {فَوَيْلٌ لِلْمُصَلِّينَ} (الماعون: ۴).

واتە: ئینجا وای بو نوێژ کەران.

{ الَّذِينَ هُمْ عَنْ صَلَاتِهِمْ سَاهُونَ } (الماعون: ۵) واته: ئهوانه‌ی که له
نوێژه کهیان بێ ئاگان.

نوێژ کهریک نهزانی بۆ نوێژ ده‌کا له ئامانجه‌کانی تینه‌گا، پارێزگاری له
رواڵهت و ناوه‌پوکی نه‌کا، و گهردن که‌چ نه‌بی، نوێژ نیه.

۵. نوێژی مونا‌فیک بێ روح و بۆ روپامایه وه‌ک خوای گه‌وره
ده‌فه‌رموی: { إِنَّ الْمُنَافِقِينَ يُخَدِعُونَ اللَّهَ وَهُوَ خَدِعُهُمْ وَإِذَا قَامُوا إِلَى

الصَّلَاةِ قَامُوا كُسَالَى يُرَاءُونَ النَّاسَ وَلَا يَذْكُرُونَ اللَّهَ إِلَّا قَلِيلًا } (النساء:

(۱۴۲)

واته: به‌راستی دوورپووه‌کان ده‌یان‌ه‌وێت خوا بخه‌له‌تینن که‌چی خوا
خه‌له‌تینه‌ری ئه‌وانه هه‌ر کاتی‌کیش هه‌ستن بۆ نوێژ به‌ ته‌مه‌لی و سستی
هه‌له‌ده‌ستن روپامای بۆ خه‌لکی ئه‌که‌ن وه‌ یادی خوا ناکه‌ن که‌می‌ک
نه‌بی‌ت.

۶. که‌سی ئه‌هلی خشوع بێ زۆر به‌ئاسانی نوێژ ئه‌نجام ده‌داو لێ

به‌هره‌مه‌ند ده‌بی { وَاسْتَعِينُوا بِالصَّبْرِ وَالصَّلَاةِ وَإِنَّهَا لَكَبِيرَةٌ إِلَّا عَلَى

الْحَاشِعِينَ } (البقر: ۴۵)

۷. نوڤژ ئامانجه كهی ئه وهیه بۆ خوا بی و له خزمهت خوادابی { إِنِّي

أَنَا اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا فَأَعْبُدْنِي وَأَقِمِ الصَّلَاةَ لِذِكْرِي } (طه: ۱۴) واته: نوڤژی

راسته قینه ئه وهیه بمان گهیه نیته زیكری خوا، ژیان بۆ خوا، ژیان له گه‌ل

خوا سبحانه و تعالى.

۸. خوای گه‌وره وسفی پیغه مبه‌ران ده‌كا به خشوع، ترسان له خوای،

به هیوا بونیان له نزاكانیاندا، { فَأَسْتَجِبْنَا لَهُ وَوَهَبْنَا لَهُ مَا يَشَاءُ وَصَلَحْنَا لَهُ

زَوْجَهُ وَاتَّهَمَ إِنَّهُمْ كَانَ يُسْرِعُونَ فِي الْخَيْرَاتِ وَيَدْعُونَنَا رَغَبًا وَرَهَبًا وَكَانُوا لَنَا

خَاشِعِينَ } (الأنبياء: ۹۰)

واته: ئیمه‌ش دوعای ئه‌ومان وه‌لام دایه‌وه و یه‌حیامان بی به‌خشی

و خیزانه كه‌شیمان بۆ چاك كرده‌وه (له نه‌زۆکی) بیگومان ئه‌وانه (ی

باسكران له پیغه مبه‌ران) پیشبركییان ده‌كرد له (ئه‌نجامدانی) هه‌موو خێرو

چاكه‌یه‌كدا و هاواریان له ئیمه‌ ده‌كرد به ئومیدی (به‌هه‌شت) و له ترسی

(دۆزه‌خ) وه ئه‌وان ملكه‌چ بوون بۆ ئیمه‌ (ده‌ترسن) لیمان.

۹. دایكمان عائشه ره‌زای خوای لیی ده‌یفه‌رمو پیغه مبه‌ری خوای علیه

الصلاة والسلام قسه‌ی له‌گه‌لمان ده‌كرد، وه ئیمه‌ش قسه‌مان له‌گه‌ل

دەکرد، بەلام ئەگەر نوێژ دەبو وەک ئەو وە وابو نەمان ناسیی و نەیناسیی، کەواتە پێغەمبەری خوا زۆر بە باشی خۆی بۆ ئامادە دەکرد.

۱۰. { يَا بَلَّالُ، أَقِمِ الصَّلَاةَ أَرِحْنَا بِهَا } {حکم الحدیث: صحیح، رواه أبو داود} ، کەواتە پێغەمبەری خوا بە نوێژ دەحەسایەو و ئوقرە ی دەگرت.

۱۲. نوێژ پرووناکی چاوی پێغەمبەری خوا بوە علیە الصلوة والسلام، {وَجُعِلَ قُرَّةُ عَيْنِي فِي الصَّلَاةِ} رواه النسائي.

۱۳. شەو نوێژ توێشویە بۆ ناپەڕەحەتی و زەحمەتیەکانی رۆژ کە مەرووفی داعی توشی دەبێ: { إِنَّ نَاشِئَةَ اللَّيْلِ هِيَ أَشَدُّ وَطْأً وَأَقْوَمُ قِيلًا } (المزمل: ۶).

۱۴. بەراستی هەستانی شەو دوا ی خەو (بۆ خوا پەرستی) قورستەر و گرانترە لە پرووی کردارەو (لە هی رۆژ بەهێزترە بۆ دڵ) دروستەر لە پرووی وتنەو. { إِنَّ لَكَ فِي النَّهَارِ سَبْحًا طَوِيلًا } (المزمل: ۷)

واتە: بەراستی تۆ لە رۆژدا لە هاتوو چۆکردنیکی زۆردایت. توشی ئەزەیت و ئازاری زۆر دەبی بۆیە پێویستت بەتوێشوی شەو نوێژە.

۱۵. خوی گه و ره گله یی ده کا له بر واداران کاتیک به رام بهر قورئان گهردن
که چ نابن و کاریان تی ناکا، {أَلَمْ يَأْنِ لِلَّذِينَ ءَامَنُوا أَنْ تَخْشَعَ قُلُوبُهُمْ لِذِكْرِ اللَّهِ
وَمَا نَزَلَ مِنَ الْحَقِّ وَلَا يَكُونُوا كَالَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ مِنْ قَبْلُ فَطَالَ عَلَيْهِمُ
الْأَمَدُ فَقَسَتْ قُلُوبُهُمْ وَكَثِيرٌ مِّنْهُمْ فَاسِقُونَ (الحديد: ۱۶)}

واته: ئایا وهختی ئه وه نه هاتووه بو بر واداران که دلیان ملکه چی بی
بو ئاموژگاری خوا و ئه و قورئانه ی که ناردویه تیه خواره وه؟ وهك ئه و
که سانه (جووله که و گاوور) مه بن که له مه و پیش کتیی ئاسمانیان پیدرا
وه ماوه یه کی دوو روو درئیزیان به سه ردا تیپه ری ئینجا دلیان ره ق بوو وه
زۆربه یان یاخی و له سنوور ده رچوون.

۱۶. له قیامهت دا خشوع و مل که چی هه موو شتی داده کری هه تا
ده نگه کانیش نامینن،

{يَوْمَئِذٍ يَتَّبِعُونَ الدَّاعِيَ لَا عِوَجَ لَهُ وَخَشَعَتِ الْأَصْوَاتُ لِلرَّحْمَنِ فَلَا تَسْمَعُ
إِلَّا هَمْسًا} (طه: ۱۰۸)

واتە: لەو رۆژەدا هەموو دەکەونه شوێن جاردەری (کۆکردنەوه)
لاره جلهوی ناکەن لە فەرمانی لە ترسی خوای میهرەبان هەموو
دەنگەکان نزم دەبن چپەچپ نەبێ شتێک نابیستی.

۱۷. پیغەمبەری خوا بەنویژ خەمەکانی دەرەواندەوه: {كَانَ النَّبِيُّ صَلَّى
اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِذَا حَزَبَهُ أَمْرٌ صَلَّى}، رواه أبو داود حكم الحديث:
حسن. گومان لەوەدا نیه نوێژێکی سادەو بێ روح ناتوانی ئەو کاریگەرێانەی
هەبێ، بۆیە دەکری ئەم بەلگانە بکریته دەلیلی گەردن کەچی لە نوێژدا.
ئەوهی باسماں کرد بۆ تیگەیشتن بو لە واتاو پیگەیی خشوع و گەردن
کەچی .

هۆکاره کانی گەردن که چ بوون له نوێژ (أسباب الخشوع في الصلاة)

دەربارەى حوکمی خشوع لە نوێژدا زانایان راجیایان هەیه بەشیکیان بەواجبى دەزانن، بەشیکیان بە سونەت، بەلام بەلگەکانى ئەوانەى بەپێویستی دەزانن بەهێزتر و زیاتر، بەلام دیارە گەردن کەچیش پلەى زۆرى هەیه بەپێى کەس و ئاست و حالەتەکان دەگورێ، بەلام ئەوەى گومانى لەسەر نیه نوێژى تەواو ئەوەیه گەردن کەچی تێدایى و مرووفى مسوولمان دور بخاتەوه لە تاوانى گەورەو بچوک، وه لە خوا نزیکمان خاتەوهو خۆشه‌ویستی و ترسى خوا لەدلمان برویئى، ئەم بەرھەمانەش بەستراونەوه بە ئەندازەى گەردن کەچی لەنوێژدا بۆیه کەمیک باس لەهۆکاره کانی گەردن که چ بون (الخشوع) دەکەین لە نوێژدا کە ئەمانەن بەکورتى و پوختى:

۱. ناسینی خوا: گومان لەوه‌دا نیه هەركەس بەئەندازەى ناسینی بۆ خواى گەورە، گەردن کەچی لە نوێژدا بۆ دروست دەبێ، کەسێ بزائى خوا چەندە گەورەو بەهێزو میهرەبان و بەندە دۆستە حەتمەت خواى خۆش دەوئ و بۆى گەردن کەچ دەبێ، ئینسان بەندەى ئیحسانە جا کێ

ئەوێندەى خوا چاکەى لە گەڵ ئێمەدا زۆرە، لە دنیادا کەسێک چاکەى
لە گەڵتدا هەبێ بەرامبەرى خۆبەزەلگى و لە خۆى باي بون نانویئى،
پێغەمبەران زانترین کەس بون بە خواى گەورە بویە لە هەموو کەس زیاتر
گەردن کە چ خوا بون، نمونه بۆ راستى ئەوقسەیه ئەوێه کە پێغەمبەران
سەلامى خوايان لە سەر بێ کە مترین هەڵەیان لە سەر تۆمار کراوه وه
دەستبەجێ پەشیمان بونەوه و داواى لیبوردنیان لە خوا کردوه بۆ نمونه
ئادەم سەلامى خواى لیئى: {قَالَ رَبَّنَا ظَلَمْنَا أَنْفُسَنَا وَإِنْ لَّمْ تَغْفِرْ لَنَا وَتَرْحَمْنَا
لَنَكُونَنَّ مِنَ الْخَاسِرِينَ} (الأعراف: ٢٣).

واتە: هەردووکیان وتیان ئەى پەروەردگارمان ئێمە سەتەممان لە
خۆمان کرد جا ئە گەر لییمان نەبوری و میهرەبانیمان لە گەڵ نە کەیت
سوێند بە خوا بێگومان ئێمە لە زیانباران دەبین.

بۆ نمونه نوح: {قَالَ رَبِّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ أَنْ أَسْأَلَكَ مَا لَيْسَ لِي بِهِ عِلْمٌ
وَإِلَّا تَغْفِرْ لِي وَتَرْحَمْنِي أَكُنْ مِنَ الْخَاسِرِينَ} (هود: ٤٧) نوح وتی:
پەروەردگارم بە راستی من پەنات پێ دەگرم (لەوێه) داواى شتێکت لی

بكه‌م كه نايزانم وه ئه‌گهر نه‌بوری لیم و ره‌حمم پي نه‌كه‌ی له زیان
لیكه‌وتوان ده‌بم.

بۆ نمونه داود : { قَالَ لَقَدْ ظَلَمَكَ بِسُؤَالِ نَعَجْتِكَ إِلَىٰ نِعَاجِهِ وَإِنَّ

كَثِيرًا مِّنَ الْخُلَطَاءِ لَيَبْغِي بَعْضُهُمْ عَلَىٰ بَعْضٍ إِلَّا الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ

وَقَلِيلٌ مَّا هُمْ وَظَنَّ دَاوُدُ أَنَّمَا فَتَنَّهٗ فَاسْتَغْفَرَ رَبَّهُ وَخَرَّ رَاكِعًا وَأَنَابَ } (ص:

(٢٤).

داوود وتی: سویند به‌خوا به‌راستی سته‌می لیکردوی که داوات لی
ده‌کات تاقه مه‌ره‌که‌ت بخاته ناو مه‌ره‌کانی خو‌ی و بی‌گومان زۆر
له‌شه‌ریک و هاوبه‌شان سته‌م له‌یه‌کتری ده‌که‌ن بی‌جگه له‌وانه‌ی
باوه‌ریان هی‌ناوه و کرده‌وه‌ی چاکیان کردووه، ئه‌وانه‌ش زۆر که‌من، داوود
زانی که ئیمه ته‌نیا تاقیمان کردۆته‌وه بۆیه داوای لی‌بوردنی کرد له
په‌روه‌ردگاری و که‌وت به‌روودا به سوژده بردنه‌وه و تۆبه‌ی کرد.

بۆ نمونه یونس: {وَذَا التُّونِ إِذْ ذَهَبَ مُغَضِبًا فَظَنَّ أَنْ لَنْ نَقْدِرَ عَلَيْهِ

فَتَادَى فِي الظُّلُمَاتِ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَكَ إِنِّي كُنْتُ مِنَ الظَّالِمِينَ }

(الأنبياء: ٨٧).

واته: وه(باسی) زهنون (یونس بکه که پیغه مبهری خه لکی نهینه وا بوو) کاتی رۆشت به تورهبی (گه له که ی به جی هیشت) وای دهزانی ئیمه تهنگانه ی به سهردا ناهینین جا له تاریکیه کاندای تاریکی شهو و دهریا و ناوسکی نههنگ) هاواری کرد (ئه ی خوا) به راستی هیچ په رستراویک نی یه جگه له تو پاکي و بیگهردی بۆ تویه بیگومان من له سته مکاران بووم.

موسا بۆ نمونه: { قَالَ رَبِّ إِنِّي ظَلَمْتُ نَفْسِي فَاغْفِرْ لِي فَغَفَرَ لَهُ إِنَّهُ هُوَ

الْغَفُورُ الرَّحِيمُ } (القصص: ١٦).

وتی ئه ی پهروهردگارم به راستی من ستهمم له خۆم کرد دهی لیم خوشبه جا ئه ویش (خودا) لی ی خوش بوو بیگومان تهنها ئه و لیبوردی به بهزه یی یه.

له گهل ئه وهش ئه وان ته نیا ئه م هه له، یان که مترینان له سه ر تو مار
کراوه، به لام یه کسه ر ته وه یان کرده چونکه خوی گه وره یان باش
ناسیوه بویه زور بوی گهردن که چ بون.

۲. شاره زابون به ناو و سیفه ته کانی پهروه ردگار: چونکه ئه و ناوانه ی
که پهروه ردگار بو خوی بریاری داوه هه مو یان سیفه ت له خویان ده گرن
و هه مووشیان شوینه واریان هه یه، بو نمونه الرحمن ناوی خواجه که واته
خاوه نی سیفه تی ره حمه ته، وه شوینه واری ئه و ره حمه ته به هه موو
شتیکه وه دیاره، وه ک ده فه رموی: { وَرَحْمَتِي وَسِعَتْ كُلَّ شَيْءٍ فَسَأَكْتُبُهَا

لِلَّذِينَ يَتَّقُونَ وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَالَّذِينَ هُمْ بِآيَاتِنَا يُؤْمِنُونَ } (الأعراف: ۱۵۶).

۳. بینینی نیعه ته کانی پهروه ردگار: که ئه وهنده زورن له ژماره نایه ن
وه ک ده فه رموی: { وَإِنْ تَعُدُّوا نِعْمَةَ اللَّهِ لَا تُحْصُوهَا إِنَّ اللَّهَ لَغَفُورٌ رَحِيمٌ }

(النحل: ۱۸).

واته: وه ئه گهر (بتانه وئ) نیعه ته خوا بژمیرن ناتوان بیان ژمیرن
به راستی خوا لیبوردی میهره بانه.

{وَعَاتِلْكُمْ مِّنْ كُلِّ مَا سَأَلْتُمُوهُ وَإِن تَعُدُّوا نِعْمَتَ اللَّهِ لَا تَحْصُوهَا إِنَّ

الْإِنْسَانَ لَظَلُومٌ كَفَّارٌ} (إبراهيم: ٣٤).

واته: وه له هه موو ئه و شتانه كه داواتان كردوو ه پي ي به خشيوون،
خو ئه گهر به هرهو نيعمه ته كاني خوا بزميرن بوتان ناژميردرين به راستي
ئاده مي (بي بروا) زور سته م كار و سپله يه.

{أَلَمْ تَرَوْا أَنَّ اللَّهَ سَخَّرَ لَكُم مَّا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَأَسْبَغَ

عَلَيْكُمْ نِعْمَهُ، ظَهَرَةً وَبَاطِنَةً وَمِنَ النَّاسِ مَن يُجَادِلُ فِي اللَّهِ بِغَيْرِ عِلْمٍ وَلَا

هُدًى وَلَا كِتَابٍ مُّنِيرٍ} (لقمان: ٢٠).

واته: ئايا نه تان زانيوه كه به راستي خوا يامي هيناوه بوتان ئه وه ي له
ئاسمانه كان و ئه وه ي له زهوي دايه، وه نيعمه ته كاني به فراواني رشتوو ه
به سه رتاندا چ ديار و ئاشكرا و چ په نهان و نادياره، هه ندئ له ئاده مي
موجاده له و ده مه قالي ده كات له باره ي خواوه به بي هيچ زانياريه ك يا
رينمووني يه ك يا كتبي بيكي روون كه ره وه.

وهدهفه رموی: {وَمَا بِكُمْ مِّن نِّعْمَةٍ فَمِنَ اللَّهِ ثُمَّ إِذَا مَسَّكُمُ الضُّرُّ فَإِلَيْهِ

تَجَرُّونَ} (النحل: ۵۳).

واته: وه ههر چاکه و بههریه کتان هه بی ئه وه هه مووی له خوا وهیه پاشان کاتی دوو چاری زیان و نارهحه تیه ک بین ئه وه په ناو هاوار ههر بو لای ئه وه ده بن.

مروقی وا ههیه ده ئی فلان کهس یه ک چاکه ی له گه ئدا کردوم قه تم له بیر ناچی، قه د بیوه فا نابم بهرامبه ری، ئه ی خوی گه وره و میهره بان، بویه که سیک نیعمه ته کانی خوا بناسی گه ردنکه چ ده بی.

۴. شوکری نیعمه ته کانی خوا: شوکری نیعمه ت به ره می ناسینی نیعمه ته، وه هوکاری زیاد بونی نیعمه ته، مه قامی شوکری حه قیقی که م کهس پیی ده گا وه په روه ردگار به رده وام دهفه رموی: {قلیلا ماتشکرون، وقلیل من عبادی الشکور}.

وه دهش فه رموی: {وَإِذْ تَأَذَّنَ رَبُّكُمْ لَئِنْ شَكَرْتُمْ لَأَزِيدَنَّكُمْ وَلَئِنْ

كَفَرْتُمْ إِنَّ عَذَابِي لَشَدِيدٌ} (إبراهیم: ۷).

واته: بیریان بخهرهوه کاتی که پهوهردگارتان رای گه یاند سویند بی بیگومان نه گهر ئیوه سوپاسی (چاکه‌ی) من بکه‌ن بۆتان زیاد ده کهم به لام بیگومان نه گهر نا سوپاسی بکه‌ن نهوه بهراستی سزای من زور به‌تینه.

سوله‌یمان سه‌لامی خوای لیئی کاتیک ته‌ختی شازنی سه‌به‌ئی له چاو تروانیک بۆ گوازارایه‌وه نه‌وپه‌ری شوکری کرد: { قَالَ الَّذِي عِنْدَهُ عِلْمٌ مِّنَ الْكِتَابِ أَنَا آتِيكَ بِهِ قَبْلَ أَنْ يَرْتَدَّ إِلَيْكَ طَرْفُكَ فَلَمَّا رَآهُ مُسْتَقِرًّا عِنْدَهُ قَالَ هَذَا مِنْ فَضْلِ رَبِّي لِيَبْلُوَنِي أَأَشْكُرُ أَمْ أَكْفُرُ وَمَن شَكَرَ فَإِنَّمَا يَشْكُرُ لِنَفْسِهِ وَمَن كَفَرَ فَإِنَّ رَبِّي غَنِيٌّ كَرِيمٌ } (النمل: ٤٠).

واته: نه‌وه‌ی زانستی له کتیی (ئاسمانی) لابوو وتی من بۆت دینم پیش نه‌وه‌ی چاوت بتروکینی (ته‌خته‌که‌ی هی‌نا) جا کاتیک سوله‌یمان ته‌خته‌که‌ی (به‌لقیسی) لای خویدا بینی وتی ئەمه له فه‌زلی په‌روه‌ردگارمه‌وه‌یه بۆ نه‌وه‌ی تاقیم بکاته‌وه ئایا شوکری (ئهم نیعمه‌ته) ده کهم یان پێ نه‌زان و سه‌پله ده‌بم، وه ههر که‌سێ سوپاسی خوا بکات نه‌وه بیگومان سوپاس بۆ خو‌ی ده‌کات وه ههر که‌س‌یش ناسوپاسی

بکات (زیانی بۆ خۆیه‌تی) چونکه بێگومان په‌روه‌ردگارم ده‌وله‌مه‌ندو بێ
نیازه.

وه له کاتی له زمانی می‌روه که تیگه‌یشت له خۆشی ئەم نیعمه‌ته
زه‌رده‌خه‌نه گرتی و پیکه‌نی و شوکری خوای کردو نزی کرد: {فَتَبَسَّ

ضَاحِكًا مِّن قَوْلِهَا وَقَالَ رَبِّ أَوْزِعْنِي أَنْ أَشْكُرَ نِعْمَتَكَ الَّتِي أَنْعَمْتَ عَلَيَّ وَعَلَى
وَالِدَيَّ وَأَنْ أَعْمَلَ صَالِحًا تَرْضَاهُ وَأَدْخِلْنِي بِرَحْمَتِكَ فِي عِبَادِكَ الصَّالِحِينَ}
(النمل: ۱۹)

واته: ئینجا (سوله‌یمان به‌سه‌ر سو‌رمانه‌وه) زه‌رده‌خه‌نه‌ی کرد له
قسه‌ی ئەو می‌رووله و وتی ئەو په‌روه‌ردگارم وام رابینه که سوپاسی ئەو
چاکه و نیعمه‌ته‌کانت بکه‌م که رشتووته به‌سه‌ر من و دایک و باوکمدا وه
(پام بینه) که کارو کرده‌وه‌ی چاکه بکه‌م که تۆ پێی رازی بیت وه به
به‌زه‌ی خۆت بمخه‌ره‌ریزی به‌نده چاکه‌کانت.

له کاتی‌ک دا زۆر که‌من ئەوانه‌ی له کاتی بونی ئەم نیعمه‌ته‌گه‌ورانه‌دا
خوایان له یاد بێ به‌لکو قارونانه ده‌لێن: {قَالَ إِنَّمَا أُوتِيتُهُ عَلَىٰ عِلْمٍ

عِنْدِي اَوْلَمْ يَعْلَمْ اَنَّ اللّٰهَ قَدْ اَهْلَكَ مِنْ قَبْلِهِۦ مِنَ الْقُرُونِ مَنْ هُوَ اَشَدُّ مِنْهُ
قُوَّةً وَّاَكْثَرُ جَمْعًا وَلَا يُسْئَلُ عَنْ ذُنُوْبِهِمُ الْمُجْرِمُوْنَ } (القصص: ۷۸).

قاروون وتی: بیگومان ئەم سامانەم پێ دراوه بههوی زانیارییه کهوه
که هه مه ئایا (قاروون) نه یزانیوه که به پاستی خوا له چه رخه کانی پیش
ئەم دا له ناوی بردووه کهسانی وا که لهو (قاروون) به هیتر بوون کۆر و
کۆمه لیشیان لهو زۆرتر بووه (کاتی سزای خوا هات) پرسیار ناکری له
تاوانه کانی ئەم تاوانبارانه.

۵. گرنگی دان به دڵ: هه مه به پهروه ده کردنی، هه مه به ئافاته کانی
به تایبەت به هوی قورئان خویندن، زیکر، فکر، شوکر، سه ده ده قه،
خویندنه وهی کتایه کانی تایبەت به پهروه دهی دڵ و ئافاته کانی.

۶. دوور کهوتنه وه له وهس وه سه به هه موو جوړه کانی وه: چ سه بارهت
به بیرو باوه، چ سه بارهت به عیبادەت، چ سه بارهت به هه ئس و کهوت.
۷. چاوهروانی کردنی نوێژ به تامه زرۆییه وه.

۸. گرته دهست نوێژکی پاک وه لامدانه وهی بانگ به ته واوی.

۹. ره چاو کردنی ئەدهی رویشتن بو مزگهوت.

۱۰. نوێژه کان به جه ماعهت بی، به تایبەت بو پیاوان.
۱۱. ئەنجام دانی به جه ماعهت.
۱۲. أعوذ بالله کردن.
۱۳. دعای الاستفتاح.
۱۴. جی به جیکردنی سونه ته کانی پیش و پاشی نوێژ.
۱۵. گرنگی دان به زیکره کانی په یوهند به نوێژ له ناوه و دهره وهی نوێژ.
۱۶. ههول دهی به دلێکی ئاماده بچی نه نوێژ.
۱۷. زور گرنگه بتوانی بیر له وه بکه یه وه که ئەمه له وانه یه کو تا نوێژی ژیانم بی.
۱۸. دلت به نوێژه کهت خوشبی و بیزار و ته مبهل خوت نیشان مه ده.
۱۹. نوێژ قسه کردنه له گهل زاتی پهروه دگار.
۲۰. فریشته کان زور به چری چاویریت ده کهن ئەوانه بهنده ی گەردن که چی پهروه دگارن.
۲۱. خوت له دنیا بیچرینه.
۲۲. ئامیره ئەلیکترۆنیه کان بیدهنگ که.

٢٣. لە شوێنیک نوێژ مە کە تە لە فزیوۆن و مۆبایل و ژاوه ژاوی لێی.
٢٤. بونی زیکی زۆر زۆر گرنگی هەیه بۆ گەردن کەچی.
٢٥. قورئان خوێندنی زۆر لە ناو نوێژو دەرەوێ نوێژ.
٢٦. هاوڕێیەتی ئەوانە نوێژیان جوانە.
٢٧. خوێندنەوێ نوێژی پێغەمبەر علیە الصلاة والسلام بەوردی.
٢٨. خوێندنەوێ نوێژی هەوێلان و پیاچاکان.
٢٩. ئەو پەرتوکانە تایبەت بەو بابەتە نوسراوە.
٣٠. تەماشاکردنی کتابی (رهبان الليل) لە دەست مەدە ئە گەر عەرەبی دەزانی.
٣١. سەردانی قەبرستان دڵ نەرم دەکا.
٣٢. سەردانی ئەهلی ئیبتلا نەخۆش، نەخۆشخانە، لێقەوماو.
٣٣. بیرکردنەوێ لەوانە تەمەننا دەکەن وەک تۆ ساغ بان بۆ ئەوێ بەدلی خۆیان لە بەرامبەر پەروەردگار راوەستابان رازو نیازیان کردبا.
٣٤. هەولێدە بە نوێژ چاوت رۆن بێ، چونکە پێغەمبەرە کەمان علیە الصلاة والسلام روناکی چاوی لە نوێژدا بوە.

٣٥. بیرکەوہ ئە گەر خوا نہ کردہ تۆی یە کێک بای لە نوێژ نہ کەرە کان
بۆیە سوپاسی خوا بکە لە سەر کردنی نوێژ.
٣٦. بیر لە سودو قازانجە کانی نوێژ بکەوہ.
٣٧. بیر بکەوہ نوێژ نہ کەر چەند مەحرومه لەو ھەموو خوشیە روحیە
کە تۆ دەیبینی.
٣٨. بیر لە قورئان خویندنی کەت بکەوہ.
٣٩. بیر لە زیکرو دوعاکانت بکەوہ.
٤٠. بزانی کە تۆ بەرامبەری خوا ی گەرە راوەستاوی و روی رەحمەتی
لێتە.
٤١. نوێژ شەنی رەحمەتە خۆتی بەدەرە بەر با لەو نہ سیمە بی بەش
نەبی.
٤٢. نوێژ کاتی نزاو پارانەوہی قول و لەدڵەوہیە.
٤٣. نوێژ شوینی گیرابونی دوعایە.
٤٤. بیر لە وشە کانی ناو نوێژ بکەوہ.

۴۵. ههولده لهشت گران نهی، بههوی ئهوهی که نارەحەتی بۆسەر
ئاو.

۴۶. پهله له نوێژدا مه که، چونکه پهله کردن نیشانهی ئهوهیه لهزهت
له نوێژ نه کردوه.

۴۷. بیربکهوه هیچ شتیک له خوا گه وره تر نیه تا تو مه شغوڵ بکا.

۴۸. بیرکردنهوه له مردن هیوای شهیتان دهبرێ.

۴۹. بزانی خیره کهت بهقهدهر کاریگهری نوێژه کهیه لهسهرت.

۵۰. دهنگت بهرز که بهقورئان خویندن مادام کهس بیزار ناکه
بهتایبهت شهو نوێژ.

۵۱. شهونوێژ به دلوه له کیس خۆت نهدهی چونکه شهونوێژ پیشه
سالخانه.

۵۲. بیرکردنهوه له رهحمهتی فراوانی خوا.

۵۳. بیرکردنهوه له مانای جووله کان بیر کهوه راوهستان یه عنی چی، به
مل کهچی، چه مانهوه، کرنۆش، نیوان سهجده کان، دهست
بهرزکردنه کان، ته حیات، الله اکبری نوێژ دابهستن، سهلاوات لهسهر

پیغه مبه‌ر علیه الصلاة والسلام، نزاكان، زیكړه‌كان، شیوازی دانیشنت،
سه‌لام دانه‌وه...

۵۴. قول بونه‌وه له فاتحه و حیکمه‌ت دوباره بونه‌وه‌ی.

۵۵. ئاور نه‌دانه‌وه و خو سه‌رقال نه‌کردن مه‌گه‌ر پیویستیه‌ک هه‌بی.

۵۶. ئه‌م شتانه مه‌خو که خه‌لک و فریشته‌كان بیزار ده‌که‌ن.

۵۷. به‌هه‌یئه‌تیکی ریک و پیک نوژ بکه.

۵۸. باشتین و خاوینترین و بونخوشتین له‌به‌ر بکه و به‌کار بی‌نه.

۵۹. یاری به‌ریش و سمیل و میزه‌رو ئه‌ندامه‌كان مه‌که.

۶۰. ئه‌گه‌ر له ده‌شتبوی سوتره به‌کار بیته.

۶۱. له‌شوی پیس نوژ مه‌که.

۶۲. بائافره‌ت له‌پیش نه‌بی یان پیاو بو ئافره‌تان نوژ نابری به‌س ئه‌جر
که‌م ده‌کا.

۶۳. له‌په‌نای دره‌نده و ئاژه‌لی مه‌ترسیدار نوژ مه‌که چونکه تام له‌نوژت
ناکه‌ی.

۶۴. له‌مزگه‌وتدا به‌س له‌یه‌ک شوین نوژ مه‌که.

٦٥. ئە گەر کرا لە مالهوه باشوینی تایبەتی نوێژن هەبێ و خاوین بێ.
٦٦. ئە گەر کرا بە رامبەری وینە نوێژ مە کە باسە رنجت را نه کیشی.
٦٧. بە بێ هۆکار سە گ بە خێو مە کە.
٦٨. دەست بە سەری هەتیو دا بینە و دلخۆشی کە.
٦٩. بپارێوه خوای گۆره خشوع ت بە نسیب بکا.
٧٠. داوا بکا لە چاکە کاران دوعای خشوع ت بۆ بکەن.
٧١. دوعای نوێژو گەردن کەچی بۆ خۆت و مال و منال و نهوه کانت بکە.
٧٢. بە پێی توانا لە نوێژی جە نازە بە شداری بکە زۆر کاریگەرە بە تایبەت ئازیزان.
٧٣. دەنگی خۆت خۆش بکە لە قورئان خویندن.
٧٤. هەریەک لە وانە ی کە با سمان کرد کاریگەری خۆی هەیه، جا مەرج نیه لەیه ک کاتدا بتوانی هەموو ئەوانە بە کار بێنی بە لام دەتوانی سودیان سودیان لیوهر بگری.
٧٥. گوی نه گرتن لە گۆرانی و موسیقا بە تایبەت ئەوهی کە ناشەرعیە.

۷۶. حه ج و عه مره کاریگه‌ری باشیان هه‌یه، به هوی بینینی ئه و هه‌موو شوینه‌وارو مه‌شه‌ده و زۆری زیکرو دوعایه‌ی که بابای زیارتکار ده‌یینی و ده‌یکات.

بەشیکی لە گەردن کەچی پێغەمبەری ئازیزمان لە نوێژدا

صلاة الخاشعين: ئەوانەى خشوع و گەردن کەچیان هەبوە لە نوێژەکانیاندا.

بێگومان زۆرن ئەوانەى لە نوێژەکانیاندا گەردن کەچن بۆ خواى پەرورەدگار، وەپێشتریش باسمان کرد رۆحى نوێژ گەردن کەچیە و ئەوەیە هەمیشە لەیادی خوادابین، وە دورکەوینە وە لەتاوانى گەورە و گچکە و دیار و نادیار و گوشتار و رەفتار، وە ژيانى پیاو چاکان بۆ ئێمە هاندەرێکی باشە بۆ ئەوەى کارمان تێبکا و فیڕى گەردن کەچی بین، جا بۆیە ئەم بەشەم تاییبەت کردووە بۆ ئەوانەى لە نوێژەکانیان گەردن کەچ بون لە سەرورمانە وە علیه الصلاة والسلام تا هاوێلان و شوینکەوتوان و خەلکانى هاوچەرە.

۱. نوێژى پێغەمبەرى خوا علیه الصلاة والسلام لەروى گەردن کەچیە وە: پێغەمبەرى ئازیز کەسیک بۆ خواى گەورە بەرەحمەت بۆ جیهانیان ناردووەتى کەواتە میهرەبانیه کەى بەشى هەموو کەسى کردووە،

ڪهواته ٿه گهر دلي پر رحمته بو بي بؤ بهنده ڪان ده بي دلي بهرامبهري
پهروهردگاري چؤن بو بي؟!

پيغهمبهري خوا زور له نوٽڙدا ده گريا ٿه مهش نيشانهي ٿهويهري
گهردنڪه چي بو، هاوٿان ههستيانه بههه نسڪ و ناله ي سينيگي پيغهمبهري
کردوه عليه الصلاة والسلام، عائشه دهه رموي ٿه گهر کاتي نوٽڙ داهاتبا
وه ڪ ٿه وهي ڪه نه مان ناسي، وه دهيفه رمو پوناڪي چاوم له نوٽڙدا، وه
دهيفه رمو بيلال دل خوشمان بڪه بهبانگدان بؤ نوٽڙ، وه لهه جي
مائلوايي و کاتي سهه ره مهري دهيفه رمو (الصلاة الصلاة) ٿاگاتان
له نوٽڙه ڪان بي.

۲. بيلال رهزاي خوي لبي نه ريتي وابو بهيانيان پيغهمبهري خه بهر
ده کردهه عليه الصلاة والسلام، بهيانيه ڪ بيني پيغهمبهري له دواي شهو
نوٽڙ ده گريا، وتي ٿه پيغهمبهري خوا بؤ ده گري له ڪاتيڪدا خوي
گه وره له گوناھي سهه ره تاو ڪوتاي خوشبوه، دهيفه رمو ٿه بيلال نابي
بهندهيه ڪي سوپاس گوزار بم، ٿه مشه و ٿا به تيڪم بؤ دابه زيوه. {إِنَّ فِي خَلْقِ

السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَاخْتِلَافِ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ لَآيَاتٍ لِأُولِي الْأَلْبَابِ} (آل

عمران: ۱۹۰).

واته: به پاستی له دروست کردنی ئاسمانه کان و زهوی دا و له جیاوازی و گۆرانی شهوو رۆژدا چهنده ها به لگه ههیه بۆ خاوهن ژیری یه کان. تا کۆتای آل عمران هاوار بۆ ئهو کهسهی دهیخوینیته وهو لیی رانامینی.

۳. هه مان شتیش له گه ل عائیشهی خیزانی رویداوه که پیتی وتوه هینده خۆت ئازار مه ده خوای گه وره له گونا هه کانت خوشبوه، ئه ویش فهرموی ئایا نابی بهنده یه کی سوپاس گوزاریم؟

۴. عبد اللهی کوری شه خیر دهیوت هاتم بۆ خزمه تی پیغه مبه ر عله الصلاة والسلام نوێژی ده کرد ناله له سینگیه وه ده هات له بهر گریان، جا بزانه ده بی له چ حاله تیکی روحی به رزدا بو بی که هاواری لی هاتوه و دلی کولیوه؟! { عَنْ ثَابِتٍ ، عَنْ مُطَرِّفٍ ، عَنْ أَبِيهِ ، قَالَ : اَنْتَهَيْتُ إِلَى رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَهُوَ يُصَلِّي ، وَلِصَدْرِهِ أَزِيْرٌ كَأَزِيْرِ الْمَرْجَلِ . } رواه أحمد حكم الحديث: إسناده صحيح على شرط مسلم.

۵. پیغه مبه ر هینده له نوێژدا ده مایه وه تاپیکانی ده ئاوسا که پرسیاریان لیکردبا بۆ واده که ی؟ ده یفه رمو ئه ی نابی سوپاس گوزار بم: { إِنَّ كَانَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ لَيَقُومُ لِيُصَلِّيَ حَتَّى تَرِمُ قَدَمَاهُ أَوْ سَاقَاهُ ، فَيُقَالُ لَهُ فَيَقُولُ : " أَفَلَا أَكُونُ عَبْدًا شَكُورًا " . } رواه البخاری.

٦. عائشه ده‌فهرموئ ره‌زای خوای لێئ، پێغه‌مبه‌ری خوا علیه‌الصلاة والسلام هێنده له‌سه‌جده ده‌مايه‌وه وامده‌زانی نه‌ماوه بۆیه ده‌ستم ده‌کرده قاچه‌کانی بزانه‌م ماوه.

٧. جاری وابوه تابه‌یانی ئایه‌تیکی دووباره‌کردۆته‌وه‌و گریاوه وه‌ک ئایه‌تی ، { إِنْ تُعَذِّبْهُمْ فَإِنَّهُمْ عِبَادُكَ وَإِن تَغْفِرْ لَهُمْ فَإِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ } ،
(المائدة: ١١٨).

واته: ئه‌گه‌ر سزایان بده‌یت، ئه‌وه بێگومان به‌نده‌ی خۆتن وه‌ ئه‌گه‌ر لێشيان خۆش بێ ئه‌وه بێگومان ته‌نها خۆتی به‌ ده‌سته‌لاتی کاردروست.

٨. جاری واهه‌بوه له‌یه‌ک ره‌کات دا سورته‌ی البقره، آل عمران، ال‌النساء، خویندوه ئه‌وه مانای ئه‌وه‌یه که یه‌کجار له‌زه‌تی له‌ نوێژ بینیه‌ چونکه جه‌نابیان قورئانی به‌هیاوشی خویندوه.

٩. جار وابوه هاوه‌لان له‌ کاتی شه‌و نوێژدا له‌خزمه‌تی راوه‌ستان خه‌ریک بوه بپرستیان بپڕی له‌ درێژی نوێژه‌کانی .

١٠. خوای گه‌وره‌ فهرمانی پێکردوه که نوێژ بکا بۆ ئه‌وه‌ی بگاته مه‌قامی بالا له‌قیامه‌ت دا که هه‌مو دروست کراوه‌کان سوپاسی ده‌که‌ن: {وَمِنْ

الَّيْلِ فَتَهَجَّدْ بِهِ نَافِلَةً لَّكَ عَسَىٰ أَنْ يَبْعَثَكَ رَبُّكَ مَقَامًا تَحْمُودًا { (الإسراء:

(٧٩) واتە: وه (ئەه ی موحه مەه د) (صلی اللہ علیہ وسلم)) له به شیکی شه و دا ههسته شه و نوێژ بکه به قورئان خویندن تێیدا ئەوه زیاده نوێژی تایبەت به تۆیه ئومێده وار به پهروه ردگارت بتگه یه نیتته پله و جیگایه کی په سه ند کراو.

١١. ههر وه سفیک له قورئان دا هاتی دهر باره ی شه و نوێژ، وه خشوع و گەردن کەچی، له پیغه مبه ردا هه بوه علیه الصلاة والسلام، (كان خلقه القرآن) وه ک دایکمان عائشه ده فهرموی رهزای خوای لێی.

١٢. هه رچی خشوع و گەردن کەچی و ریک راوه ستان و گریان و هه نسک و قورئان خویندن، به دهنگی خوش و هه زین له دلی جه نابیاندا ئاماده بوه، به هه زاران سه لات و سه لامی له سه ر بی هه ر که سی له ئومه ته که ی هه ر چاکه یه ک فیروبی و هه ر پابه ندیه کی بو بی و گەردن که چ بو بی بو خوا هه موی له دوا ی فه زل و ره حمه تی خوا، به سه به ب پینمای و به ره که تی پیغه مبه ره علیه افضل الصلوات وازی التسلیمات.

گەردن کەچی ھاوہلان لەنوێژدا

ھاوہلان لەپیغەمبەرەوێهە علیە الصلواة والسلام فیری دین و دینداری ببوون، بۆیە رەفتارەکانیان زۆر لەرەفتاری ئەو دەچو، لە ھەموو بواریکدا لە بوارەکانی ژیان بەگشتی و خشوع و گەردن کەچی لە نوێژەکانیاندا بەتایبەتی چونکە "ھاوہلان" خواى گەورە وەسفیان دەکا لەقورئانە پیرۆزە کەى خوێ، بگرە لەتەورات و ئینجیل دا وەک دەفەرموێ :

{مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللَّهِ وَالَّذِينَ مَعَهُ أَشِدَّاءُ عَلَى الْكُفَّارِ رُحَمَاءُ بَيْنَهُمْ تَرَاهُمْ رُكَّعًا سُجَّدًا يَبْتَغُونَ فَضْلًا مِّنَ اللَّهِ وَرِضْوَانًا سِيمَاهُمْ فِي وُجُوهِهِمْ مِّنْ أَثَرِ السُّجُودِ ذَلِكَ مَثَلُهُمْ فِي التَّوْرَةِ وَمَثَلُهُمْ فِي الْإِنْجِيلِ كَزَرْعٍ أَخْرَجَ شَطْأَهُ فَآزَرَهُ فَاسْتَغْلَظَ فَاسْتَوَىٰ عَلَىٰ سُوقِهِ يُعْجِبُ الزُّرَّاعَ لِيُغَيِّظَ بِهِمُ الْكُفَّارَ وَعَدَ اللَّهُ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ مِنْهُمْ مَغْفِرَةً وَأَجْرًا عَظِيمًا} (الفتح: ٢٩).

واته: موحه ممه د(صلى الله عليه وسلم) پيغه مبهري خوايه، ئه و
(باوه ردار) انه ش كه له گه ئيدان به رامبه ر بى باوه ران توندو تيزن و له
نيوان خوياندا به به زهيين دهيان بينى (هه ميشه) له كورنوش و سوژده
بردن دان، داواى به ههرو رهامه ندى خودا ده كه ن نيشانهيان له ناو
چاوانياندا دياره، به هوى زور سوژده بردن (يانه وه)، ئه وه نمونه يانه له
تهوراتدا ئه وه نمونه شيان له ئينجيدا وهك كشتوكا لىك وايه چه كه ره ي
دهركردبى (سهوز بووبى) ئينجا چه كه ره كه ي به هيز كردبى و قايم بووبى
جا له سه ر لاسكى خوى ريك وه ستا بى (ئه وه نده جوان بى) جوتياره كانى
سه رسام كردبى تا به (زور بوونى) هه وه لانى داخ و مه راق بدا به كافران
خوا به ئينى داوه به وان هيان كه باوه ريان هيناه وه كرد ه وه ي چاكه يان
كرد وه به لىبوردين و پاداشتى گه وه (كه به هه شت) ه.

كه واته هاوه لان له پيش له داىك بونيان به سه دان سالى مه دحى
كردون، وه له نيوان ئه و سيفه تا نه ي كه ئه وانى پى وه سف كراوه
ده فه رموى (تراهم ركعا سجدا)، واته: به ركوع و كرنوش بردن وه سفيان
ده كا، وه باسى ئه وه ده كا كه كرنوش و چه مانه وه يان كارى كرد و ته وه سه ر
سيمارو ره فتاريان ئه مه به لگه ي ئه و په رى گه ردين كه چيه، بۆ تيگه يشتن
له خشوع و گه ردين كه چى هاوه لان چه ند نمونه يه ك باس ده كه ين:

1. ئەبوبەکر رەزای خوای لێی: کە پیغەمبەری خوا نەخۆش کەوت
 علیه الصلاة والسلام وتی بە ئەبوبکر بڵێن با پیش نوێژی بکا، عائشە،
 ئەبوبکر بە ھۆی تۆوہ خەمبارە وەدڵ نەرمە ناتوانی لە جیگای تۆ نوێژ
 بکا. {مُرُوا أَبَا بَكْرٍ فَلْيُصَلِّ بِالنَّاسِ}. فَقِيلَ لَهُ: . . إِنَّ أَبَا بَكْرٍ رَجُلٌ أَسِيفٌ
 ؛ إِذَا قَامَ فِي مَقَامِكَ لَمْ يَسْتَطِعْ أَنْ يُصَلِّيَ بِالنَّاسِ، وَأَعَادَ فَأَعَادُوا لَهُ، فَأَعَادَ
 الثَّالِثَةَ فَقَالَ: "إِنَّكَ صَوَاحِبُ يُوسُفَ، مُرُوا أَبَا بَكْرٍ فَلْيُصَلِّ بِالنَّاسِ".
 فَخَرَجَ أَبُو بَكْرٍ فَصَلَّى فَوَجَدَ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مِنْ نَفْسِهِ خِفَّةً،
 فَخَرَجَ يُهَادِي بَيْنَ رَجُلَيْنِ، كَأَنِّي أَنْظُرُ رِجْلَيْهِ تَحْطَانِ مِنَ الْوَجَعِ، فَأَرَادَ أَبُو
 بَكْرٍ أَنْ يَتَأَخَّرَ، فَأَوْمَأَ إِلَيْهِ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَنْ مَكَانَكَ، ثُمَّ أَتَى بِهِ
 حَتَّى جَلَسَ إِلَى جَنْبِهِ، قِيلَ لِلْأَعْمَشِ: وَكَانَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ
 يُصَلِّي وَأَبُو بَكْرٍ يُصَلِّي بِصَلَاتِهِ، وَالنَّاسُ يُصَلُّونَ بِصَلَاةِ أَبِي بَكْرٍ؟ فَقَالَ
 بِرَأْسِهِ: نَعَمْ. {رَوَاهُ الْبُخَارِيُّ}.

سور بونی پیغەمبەر تا سێ جار لەسەر ئەوێ ئەبوبکر نوێژ بکا
 مانای ئەوێ:

• پیغەمبەری خوای لێی رازیە.

- وه لههه موان به ته قواتره (واجعلنا للمتقين إماما)، ئه گهر ئه بوبکر به ته قوا ترين نه بوایه به ئاماده بونی ئه وهه موو خه لکه نه ده کرا به ئیمام.
- پیغه مبهری خوا له نوێژه کهی رازیویه، چونکه نوێژ له گرن گترین عیبادته کانه ئه گهر نوێژی ئه بوبکر له وپهری ته واوی نه بایه ئهم ئهرکهی پی نه ده سپارد.
- ئه بوبکر ههر به ته بیعت پیاوێکی دل نه رم و به به زهپی بو، ههر بویه له سه ره تایی مسو لمان بونی شهش کویلهی رزگار کرد، دهی ده بی له به رامبهری خوا چه ند دل نه رم و له خوا ترس بو بی.
- ئه بوبه کر یه کییک له مو شریکه کان دالدهی دابو، به لام ئه وه قورئانی ده خویند به ده نگ، قورئان خویند نه کهی ئه وه نه ده کاریگهر بو ئهم مو شریکه له بهر کاریگه یه کهی په نادانه کهی ره تکرده وه، دهی دیاره قورئان خویندن به شیکه له نوێژ.
- ئه بوبکر لههه موو کهس زیاتر به پیغه مبهر کاریگه رتر بوه، دهی مانای ئه وه یه له ههر کهس زیاتر نوێژه کانی به پیغه مبهر چوه، هه تا زانایان ده فه رمون هو کاری وه فاتی ئه بوبکر وه فاتی پیغه مبهر بوه واته تائه و ئه ندازه یه کاریگه ر بوه.

۲. عومەر رەزای خوای لێی: موعاویە کوری خەدیج لە کاتی ئیسراحتی نیوەڕۆ چو بۆ سەردانی ئیمامی عومەر، وەیزانی قەیلۆلە دەکا، بەلام بینی نوێژ دەکا، وتی ئەو موعاویە شتیکی خراپت گوت، یان گومانێکی خراپت برد، ئەگەر لەڕۆژ دا بخەوم رەعیەتە کەم بەزایا دەدەم، وەئەگەر لەشەوا بخەوم، ئەو خۆم بەزایا دەدەم، کەواتە زۆربە کاتی شەوانە لە خەزەمتی خوا پەرستیا بەسەر دەبرد.

— جاریک سۆرەتی یوسفی دەخویند لەریزی پشتوێ گۆیان لە گریان بوو.

۳. عوسمانی کوری عەفان رەزای خوای لێی: خێزانە کە دەیفەرمو عوسمانتان کوشت لە کاتی کەدا شەوی هەموو زیندو دەکردەو بەشەو نوێژ، هەتا دەوتری لەشەوێکدا لەنوێژدا قورئانی خەتم دەکرد، هەتا ئەو کاتەش کە شەهیدیان کرد قورئان لەسەر کۆشی بو لەسەری هەلنەستا زانیشتی کە بۆی هاتونە ژوور بۆ ئەوێ شەهیدی کەن، بەلام ئەو بریاری دابو لەسەر ئەو بەدەستی ئەو لەشاری پیغەمبەردا خوین نەرزی.

۴. عەلی رەزای خوای لێی: کاتیک زیار پرسیاری لە موعاویە کوری ئەو سۆفیان کرد ئایا عەلی چۆن بو؟ ئەویش بەکۆمەلێک وەسف وەسفی کرد لەوانە:

- عه لی سلی له دونیاو خوشیه کانی دنیا ده کرده وه.
- زۆر به شه و و تاریکی شه و دلخۆش ده بو.
- سویند به خوا ده خۆم هه ندیک کات بینومه کاتیک، شه و چارشپوی داده دایه وه، ئه ستیره کان ئاوا ده بون، ده چو شوینی نوێژ خویندنه که ی، وه کو نه خۆش له ترسی خوا ناله نالی بو.
- وه کو خه مبار گریان ی بو.
- وه ک ئه وه وابو بلی ئه ی دنیا ده ته وی فریوم ده ی و عه ودالی منی، ئه وه دوره له من برۆ غه یری من فریو ده، من یه کجاری ته لاقی تۆم داوه، ئه ی دنیا ته مه نت زۆر که مه هه م نشینه کانت زۆر په ست و که من، دوا ی ده یوت ئاه! ئاه! له که می تویشو، له دوری ریگا.
- مو عاویه چاوه کانی پر بون له گریان، وه خه لکه که ش هه موو گریان، وه له پاشان وتی ئافره تان دهسته وستانن که سیکی تری وه ک عه لی بیینه دنیاوه، ئه مه شاهیدی که سیکی نه یاری ئیمامی عه لی یه دوا ی مردنی که شاهیدی ئه م گهردنکه چی و شه و نوێژه ی بۆ داوه.
- ۵. ئه بوده رداء ره زای خوا ی لیی: سه لمانی فارسی له گه ل ئه بوده ردای بپونه برا، بینی أم ده ردای هیه گرنگی به خوی ناده دا، وتی (یا أم دردا مالی

أراک متبذلة) ئەویش لەوەلامدا وتی جا من خوۆ بۆ کێ جوان کەم براکەت
 ئەبودەردا رۆژ بەرۆژویە، و شەوان شەو نوێژ دەکا. هەرچەندە ئە
 مەکاریکی باش نیە و سەلمان رەخنە ی لێگرت و رەفتارە کە ی پێ گۆری و
 پەغمبەریش علیە الصلاة والسلام پشتیوانی بۆ چوونە کە ی سەلمانی کرد،
 مەبەست لێرەدا ئەوویە هەندیک لە هاوێلان ئەوێندە رۆچوبون لەشەو
 نوێژ، و لەزەت لە نوێژ، هەتا مأل و منالیان فەرامۆش کردبو.

6. عەبدواللهی کوری مەسعود رەزای خوای لێی: ئەم پیاوێ عەدەتی
 وابوێ کە دەبو بەشە و دەچۆ ناو نوێژەکانی، وە ک میێشەهەنگ، دەنگی
 دەبیسترا، وە دەیفەرمو پێویستە ئەو کە سە ی هەلگرو خزمەت کاری
 قورئان بناسرێتەو بەشەو بیدار، یان کاتیک کە خەلک خەوتون، وە بە
 بەرۆژوبونی رۆژ، یان کاتیک خەلک سەرگەرمی خواردن و خواردنەوێ،
 وە بەخەمباری و خەمخۆریان، کاتیک خەلکی بێباکن و لە کەیف و
 سەیفەدان، وە بەگریانیان، لە کاتیک خەلکان پێدەکەن، وە بەبێ
 دەنگیان، کاتیک خەلک لەقسەو باسی بێهودەدان، وە بەگەردن کەچی و
 خشوعیان، کاتیک خەلک خەریکی فیزو خوۆ بەزل نواندن.

۷. ئەبو هورەیره رەزای خوای لێی: خۆی و خیزانی و خزمەت کارێکیان هەبوو شەویان دەکردە سێ بەش ، بۆئەوێ هیچ کام لەشەودا نەبێ کەتێیدا نوێژ بۆ خوا ئەنجام نەدری.

۸. ئەبو موسای ئەشعەری رەزای خوای لێی: دەنگی شەو نوێژەکانی لە کۆلان دەبیسەترا وەزۆریش دەنگی خۆش بوو، هەتا پێغەمبەر علیە الصلاة والسلام خۆی گوێی لەدەنگە خۆشەکە ی دەگرت لەکاتی شەو نوێژدا، دەیفەرموو نەغمە و ئاوازی ئالی داودتان پێدراوه، مەبەستی ئەووە بو دەنگی زۆر خۆشە: { نَ أَبِی مُوسَى رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ لَهُ : " يَا أَبَا مُوسَى، لَقَدْ أُوتِيتَ مِرْمَارًا مِنْ مَرَامِيرِ آلِ دَاوُدَ "}. رواه البخاری.

۹. عەبدواللە ی کوری عومەر رەزای خوا لەخۆی و باوکی بێ: خەونیکی بۆ حەفسە گێرایەووە ئەویش بۆ پێغەمبەری گێرایەووە علیە لصلاة والسلام ئەویش فەرمو ی باشتەین بەندە عبداللە یە ئەگەر بەردەوام شەو نوێژ بکا، لەدوای ئەم فەرمودە یە شەوانە کەمێک نەبا نەدەخەوت: {كَانَ الرَّجُلُ فِي حَيَاةِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِذَا رَأَى رُؤْيَا قَصَّهَا عَلَى رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، فَتَمَنَّتْ أَنْ أَرَى رُؤْيَا فَأَقْصَهَا عَلَى رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، وَكُنْتُ غُلَامًا شَابًّا وَكُنْتُ أَنَامُ فِي الْمَسْجِدِ عَلَى

عَهْدِ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، فَرَأَيْتُ فِي النَّوْمِ كَأَنَّ مَلَكَئِينَ أَخَذَانِي فَذَهَبَا بِي إِلَى النَّارِ، فَإِذَا هِيَ مَطْوِيَّةٌ كَطَيِّ الْبُرِّ، وَإِذَا لَهَا قَرْنَانِ، وَإِذَا فِيهَا أَنَسٌ قَدْ عَرَفْتُهُمْ فَجَعَلْتُ أَقُولُ: أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ النَّارِ. قَالَ: فَلَقِينَا مَلَكًا آخَرَ فَقَالَ لِي: لَمْ فَقَصَصْتُهَا عَلَى حَفْصَةَ، فَقَصَصْتُهَا حَفْصَةُ عَلَى رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَقَالَ: "نِعَمَ الرَّجُلُ عَبْدُ اللَّهِ لَوْ كَانَ يُصَلِّي مِنَ اللَّيْلِ". فَكَانَ بَعْدُ لَا يَنَامُ مِنَ اللَّيْلِ إِلَّا قَلِيلًا. { رواه البخاري.

١٠. تەمیمی داری رەزای خوای لێی: کەم کەس هەبو لەهاوەلان بەقەدەر تەمیم شەو نوێژی کردبێ، جار وا هەبو لە خزمەت یە ک ئایەتدا دەمایەو، مەبەست ئەوێ نوێژی زۆر درێژ دەکردهو، رەزای خوا لەهەمویان بێ خوای گەورە دەفەرموی (تراهم رکعا سجدا) شایەتی خوای گەورە بۆ ئەوان بەسە، هاوەلان مەعووم نین لەتاوان بەلام بەکۆی گشتی باشتیری مەروفاوەتین.

خشوع و گەردن کەچی شوین کەوتوان (تابعین) لەنوێژدا

شوین کەوتوان قوتابی و پەرۆهردەیی هاوێڵە بەریزەکان بون، وە هەڵسوکەوتی هاوێڵان لەواندا زۆر جوان ڕەنگی داوەتەووە رهزای خوا لەهەموویان بێ، بۆیە بەچەند نمونەیه ک لەوان وەربگرین بزاین چۆن بون لەکاتی نوێژکردندا.

۱. وەیسێ قەرەنی رهزای خوای لیبی: {عَنْ عُمَرَ بْنِ الْخَطَّابِ ، قَالَ : إِنِّي سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ : " إِنَّ خَيْرَ التَّابِعِينَ رَجُلٌ يُقَالُ لَهُ : أَوْيسٌ ، وَلَهُ وَالِدَةٌ ، وَكَانَ بِهِ بَيَاضٌ ، فَمُرُّهُ فَلْيَسْتَغْفِرْ لَكُمْ " } . مسلم .

ئایا وەیسێ قەرەنی بەچی گەیشته ئەو پلەیهی کەوای لیبی پیغەمبەر بە عمر بفەرموێ ئەگەر گەیشتی بەو هیس با داوای لیبوردنت بۆ لە خوای گەورە بکات، گومان لەو هەدا نیە کە لە عیبادەتەکاندا لە لوتکە دابو، بۆیە دەبیوت ئەو خوای گەورە پەنا دەگرم لەچاوی کە زۆر دەخەوێ و خەواوێ، وە لە ورگیگ کە تیر نابی، جاری وابو، چاوەدیریان کردووە دوا

نوێژی عیشا تا به یانی به خەبەر بو، وه به یانی تا نیوه رۆ، وه تا عەسر، له عەسر بۆ مه غەرب، له مه غەرب بۆ عیشا نه بو، یان نوێژ نه کا یان زیکر نه کا، هه رچه نده ئه گەر ئه وه وه ک کۆی دین ته ماشا بکهین باش نیه چونکه مسوڵمان ئه رکی تری هه یه، به لām ئه وه هه لویستی شه خسی خۆی بوه خۆیشی ئازاده چۆن ژیا نی خۆی پای ده کا مادام نابیته بار به سه ر کۆمه لگا وه.

۲. سه عیدی کوری موسه یی گه و ره تابعی خوای لی رازی بی: ده و تری ده یان سا ل له عیشا وه تا به یانی نه خه و توه شه و نوێژو موداره سه ی کرد وه و چل سا ل له جه ماعه ت دوا نه که و توه.

۳. سالمی کوری عبدا لله کوری عومه ری کوری خه تاب ره زای خوا له هه مویان بی: موحه مه دی کوری ئه بی ساره ده لی، سالم هات بۆ حه ج بینیم له نزیک ده رگای به نی سه هم دوا ی عیشا نوێژی دابه ست تا به یان به رده وام بو نه یی چری.

۴. ئه حنه فی کوری قه یسی گه و ره ی ئه هلی به سه ره ره زای خوای لی بی: شه وان ه ی به دوعا و نوێژ به سه ر ده برد، وه چرایه کی له په نا خۆی دا نابو ده ستی پیوه ده نا تا تینی بۆ ده هات به خۆی ده وت، ئه حنه ف ئه و رۆژه بۆ وات کرد، ئه و رۆژه بۆ وات وت؟

۵. عه مری کوری مهیمونی ئه و دی رهزای خوی لیئی: ئه وهنده عابد بوه خه لک ئه گهر ئه ویان دیبا خویان بیر ده که و ته وه.

۶. مسروقی کوری ئه بی عبد الرحمن به باوکی عائشه به ناو بانگ بو رهزای خوی لیئی: ئه وهنده له شه و نوێژا ده مایه وه و ده گریا و دوعای ده کرد خیزانه که ی له پشتیه وه به زه بی پیدا ده هاته وه و ده گریا، خیزانه که ی ده لی هه موو شه و پیکانی ده ئاوسا له بهر را وه ستان له نوێژ ئه گهر هیزی لیبرا با داده نیشته.

۷. ئه بو لعالیه رهزای خوی لیئی: ده فهرموئی ئیمه ئه وه مان پی گهره ترین تاوان بوو که مروّف فیری قورئان پی شه و تابه یانی بخه و ی و شه و نوێژ نه کا.

۸. حه سه نی به سری رهزای خوی لیئی هاری ترس له خوا و خه م، دائیم دلبه په روّش، پیاوی پی خه و، له یونسی کوری عوبه یدیان پرسی که ست دیوه کرده وه ی حه سه نی به سری هه بی، وتی که سم نه دیوه قسه ی وه ک قسه ی ئه و وای چ جای بگا به کرده و، ده وتری له ئوم سه له مه ی خیزانی پیغه مبه ر شیری خواردوه بو یه ئه وهنده به هر مه ندو به ره که ت داربوه، ئه گهر ئاموژگاری خه لکی ده کرد چاوه کانی پر ده کرد له گریان، که س نه بو

بهقهدهر ئه و قسهی له قسهی پیغه مبه ران بچی، ئه گهر له ترسی خوا گریا با وات ده زانی ئاگر ته نیا بو ئه و دروست بوه وابه توندی ده گریا.

۹. ره بیعی کوری خوسه یم ره زای خوی لئی: قوتابی عبد اللهی کوری مه سعود ره زای خوی لئی، عبد الله پیی ده فهرموو ئه ی ره بیع ئه گهر پیغه مبه ری خوا تووی بینیا زور دلی پیت خوش ده بو علیه افضل الصلوات وازی التسلیمات، هه موو له بهر ئه وه بو عابدیکی راسته قینه بو، عبد الرحمن کوری عه جلان ده لی شهوی لای مامه وه تابه یانی به گریانی تونده وه ئه و ئایه ته ی خوینده وه: **{أَمْ حَسِبَ الَّذِينَ اجْتَرَحُوا**

السَّيِّئَاتِ أَنْ تَجْعَلَهُمْ كَالَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ سَوَاءٌ مَحْيَاهُمْ وَمَمَاتُهُمْ سَاءَ مَا يَحْكُمُونَ} (الجاثية: ۲۱)،

واته: ئایا ئه وانه ی که خراپه کانیا ن کردووه وا گومان ده به ن ئیمه ئه وانه وه کو که سانی داده نین که بروایان هی ناوه و چاکه کانیا ن کردووه وه کو یه ک بیت ژیا نیا ن و مردنیا ن ئای چه ند خراپ دادوهری ده که ن.

۱۰. عوروه ی کوری زوبه یری کوری عه وام، نه وه ی ئه بوبه کر و نه وه ی زوبه یر ره زای خوا له هه مویا ن بی: ئه و پیاوه ی ناسرابو به (المجتهد المتعبد الصوم) ئه و که سی که زور خو ی ماندو ده کردو به ندایه تی

ده كرده زور بهرؤژو دهبو، عوروه عادهتى وابوه رؤژانه يه ك له سهر چوارى قورئانى موراجهعه ده كرده وه شهوانه له شهو نوژر شهوانه دوباره ده كرده وه.

۱۱. موحه مەدى كورى سىرين خهون زانى گه ورهى ئومهت رهزاي خواى لىي: هاورىكانى دهيان وت شهو گويمان له گريان و نالهى بو له شهو نوژدا، بهرؤژيش گويمان له پىكه نىنى بو.

۱۲. مالكى كورى دىنار رهزاي خواى لىي: دهچؤ مىحرا به كهى دهيو ت ئهى پهروهردگارم خؤت دهزاني كى ئههلى بههه شته و كى ئههلى ئاگره، ياره ب ده بى مالك له كامه يان بى ئه و جار دهستى ده كرد به گريان.

۱۳. ئه بو حه نيفه ي سهر مه زه ه ب رهزاي خواى لىي: ئه بو عاصم دهيو ت ئه بو حه نيفه پييده و ترا سينگ، يان گو لميخ، چونكه له شه ودا وه ك سينگ ده چه قى له نوژدا، سوفيانى كورى عويهينه دهيو ت له سهر ده مى ئيمه دا كه س به قه دهر ئه بو حه نيفه نوژى نه ده كرد، به ته و اتور لىيان بينيوه كه شه و تا به يانى به خه بهر بو وه گريا وه تا جيرانه كان و هاورىكانى به زه ييان پيدا هاتؤ ته وه.

ياره ب خوا لىتان رازى بى هه لگرانى دين و مه شخه لانى ريگاي خوا.

خشوع و گەردن کەچی زانایان و خواناسان لە نوێژدا

بەدریژای میژوو پیاو چاکانی زۆر هەبۆن لەزانایان و نەخوێندەواران
کە میژوو شانازیان پێوە دەکا، وە لەئاسمانی هیدایەتدا بۆنە چرایەکی
پەرسنگدار کە ئێمە لەبەر ڕۆشناییە کە ی ڕیگا دەرنە کەین، بۆیە پێم خۆشە
ساتیک لەخزمەتی خشوعی ئەم خوا ناسانە دا کاتە کانمان بەسەر
بەڕین، {لَقَدْ كَانَ فِي قَصَصِهِمْ عِبْرَةٌ لِأُولِي الْأَلْبَابِ مَا كَانَ حَدِيثًا يُفْتَرَى
وَلَكِنْ تَصَدِيقَ الَّذِي بَيْنَ يَدَيْهِ وَتَفْصِيلَ كُلِّ شَيْءٍ وَهُدًى وَرَحْمَةً لِّقَوْمٍ
يُؤْمِنُونَ} (یوسف: ۱۱۱).

۱. ئیمام مالک ی سەر مەزھەب رەزای خوای لێی: دەبێ ئەو ئیمامە
حالی چۆن بوبێ لەخزمەتی خوا لە کاتی نوێژدا، کاتیک دەفەرموێ هەموو
شەوێک بەخزمەتی رەسول الله دەگەم بەخەون علیه افضل الصلوات
وآزکی التسلیمات، ئیمامی مالک لەناو مەدینە سواری وەلاخ نەدەبو
دەیفەرمو بێ ئەدەبیە بەسواری وەلاخ بەسەر خاکیک دا برۆم

خۆشه‌ويسته‌كه‌مى تيدا نىژراوه، ئەگەر هەر كاتىك بيوستبا هه‌ديسى
 ره‌سول الله بخوينتته‌وه عليه‌أفضل الصلوات وأتم التسليمات ، جلى
 جوان و خاوينى له‌به‌ر ده‌کرد، خۆى بۆن خۆش ده‌کرد، ته‌واو به‌ئه‌ده‌ب
 داده‌نيشت، جا ئه‌و جار فه‌رموده‌ى ده‌خوينده‌وه.

۲. سوفیانی سه‌وری ره‌زای خوی لیی: کاتی‌ک که‌شه‌و دی دلخوش
ده‌بم کاتی‌ک که‌شه‌و ده‌روا دل ته‌نگ ده‌بم، رۆژیک ئی‌واره نانی باشی
خوارد ده‌یوت ئه‌گه‌ر گا تیر بی جوتی باش ده‌کا، ئه‌و شه‌وه تابه‌یانی به‌پی‌وه
بو شه‌و نو‌ئژیکرد.

۳. به‌شیری کوری حارسی حافی ره‌زای خوای لیئی: پییان گوت بۆ شه‌و سه‌عاتیک پشوو ناده‌ی؟ وتی پیغه‌مبه‌ری خوا علیه الصلاة والسلام شه‌و ئه‌وه‌نده شه‌و نوێژی ده‌کرد پێ یه‌کانی ده‌ئاوسان، له‌کاتی‌کدا خوای گه‌وره له‌گونا‌هه‌کانی خو‌ش ببوو، به‌س من نازانم داخوا خوای گه‌وره له‌گونا‌هه‌کانم خو‌ش بوه یان نا، وه‌ ده‌یفه‌رموو ده‌ترسم کاتی‌ک مردن ده‌گاته سه‌رم من خه‌وتبم.

۴. عبدالرحمن ی کوری مه هدی رهزای خوی لپی: عهلی کوری مه دینی مامؤستای بوخاری دهیفه رموو عبدالرحمن له هه موو کهس

زاناتره به فەرمووده، ئەم پیاوه به دوو شەو له شەو نوێژدا قورئانی خەتم ده کرد، واته شەوی پازده جوزئی ده خویند.

۵. ئیمامی شافعی رهزای خوای لێی: رهبعی کوری سولهیمان دهیغهرموو ئیمام شەوی ده کرد به سی بهش، بهشیک دهینوسی، بهشیک شەو نوێژی ده کرد، بهشیک دهخهوت، ئیمام له شەو رۆژیکدا خهتیمی ده کرد به لام رهمه زانان دوو خهتمی ده کرد، ئیمامی ئەحمەد دهیغهرموو شافعی وهک رۆژ وایه بۆ دونیا، وه وهک لهش ساغی وایه بۆ خهک، ئایا خهک دهتوانن لهم دوو شته بێ ئیحتیاج بن؟

۶. ئەحمەدی کوری حەنبەل رهزای خوای لێی: عبد الله کوری ده لێ، باوکم له سه رهتای شەو نوستنیک سوک دهخهوت له پاشان تا به یانی دوای ده کردو قورئانی ده خویند، ئەبوبه کری میروەزی ده لێ چوار مانگ له غهزوه له گه لێ دابوم به هیچ شیوهیهک نه مدی واز له قورئان و شەو نوێژو قورئان خویندنی شەو بێی، قازی ئەبو یهعلا ده لێ، شەویک له مه که ئیمام ئەحمەد هه موو قورئانی بۆ خویندین له شەو نوێژ.

۷. ئیبن تهیمیه رهزای خوای لێی: ئیمامی موززی ده لێ نه مدیوه وینهی شهیخ الاسلام، وه خوشی وینهی خۆی نه دیوه، وه که سیش نه دیدیه، هه لبه ته مه بهستی زهمانی خۆیه تی، ئیمام (ئیبن تهیمیه) شەوه کانی به ته نیا

له خزمەت پەرۆردگاری برێده کرد به جۆره ها عیبادەت، به سهعات و چه ند سهعات له سه جده دا ده مایه وه،

هه موو کتاب و قه له م و که ل و په لی نوسینیان لیستاندبوو له زینداندا، له وکاتانه دا به ته واوه تی که وتبوه سه ر قورئانو، زیکرو، نوێژ کردن، زیاتر له هه شتا جار له زیندا قورئانی خه تم کرد تا کو تایی ده وتری له خزمەت ئه و ئایه ته روحی ده رچو که ده فه رموی: {إِنَّ الْمُتَّقِينَ فِي جَنَّاتٍ

وَنَهْرٍ} (القمر: ۵۴). {فِي مَقْعَدٍ صِدْقٍ عِنْدَ مَلِكٍ مُّقْتَدِرٍ} (القمر: ۵۵)

واته: له نیشته گه یه کی په سه ندان لای پاشایه کی به ده سه لاتی توانا.

۸. مامۆستا سه ید محمودی نو لچکه ی ره حمه تی خوای لیی: من خۆم شاهیدم ئه وکات که له بۆسکین له خزمه تی دابوم ئه لفیه ی ئیبن مالکم هه ندیک له خزمه تی خویند دوای راپه رین هه رکاتییک له شه ودا چوبای بۆ مزگه وت ئه و له وێ بو به ده گمه ن وابو له وێ نه بوێ به زۆری که ده تبینی یان شه ونوێژی ده کرد، یان شه ونوێژی ته واو کردبوو، ده سه بیحه که ی به ده سه ته وه بو پالی به پایه یه کی مزگه وت ده دا زیکری ده کرد، مامۆستا هه فته ی جارێک قورئانی خه تمده کرد،

رهمه زانان هه مو شه وو رۆژی خه تمیکی ده کرد، ئه وکات حاجی
ئه حمه دی پور زینه ب هه بوو ره حمه تی خوی لی بی نه مده بینی که شه و
شه و نوێژ نه کا به رده وام له مزگهوت بو پیش بانگی به یانی.

۹. ئه مسال له مونساه به ی ژن ماره کردن پیاویکم بینی کوری ملا
سه عدی قه لادزی بوو ئه و مه لا سه عدی پیاویکی به دین و به که رامهت
و خاوه نی شه و نوێژی زۆر بوه خوی گه و ره لی رازی بی کوره که ی که
ناوی سه لامه، وتی پیاویک هاوړپ بابم بو واته هه وړپ ملا سه عدی
بو، شه ویک بگره چهند شه ویک چاوه دیری ئه و هاوړپیه ی بابم ده کرد
شیست ره کات شه و نوێژی ده کرد، منیش پیم سه یر بو وتم بو ئه و
هه موو شه و نوێژه ده که ی؟! وتی پیت زۆره ! وتی دهنه باوکت واته
ملا سه عدی شه وانه هه فتا و پینج ره کاتی ده کرد.

۱۰. ئه وکات مه قه پمان له خدراوه بو ماله که ی مامۆستا علی باپیر
له نزیک مزگه و ته که بو، زۆر به وردی موبابه عه م ده کرد خوا شاهیده
مامۆستا که به یانیان ده هات بو مزگهوت زۆر جار هه ستم ده کرد
فرمیسکه کانی ده سری و شوینه واری گریانی پیوه دیار بو، من زۆر سودم
له و پیاوه بینیه له ژیانم دا له هه موو رویه که وه، خوی گه و ره سه ربه رزی
دین و دونیای کا، من تا مردن قه رزاری ئه و پیاوه م...

ئە گەر پێ یە کانیشمان کورت بێئێ لەوہی کہ پێ یان بگہین، با
زمانمان کورت نہہیئێ لەوہی زیکری خێریان بگہین.

شه و نوئژ فیڤرگه و ژوانگه ی دل بیداران

پیگه ی شه و نوئژ له قورئان و سونه ت دا:

ئه م به شه تایبته ده که م به "شه و نوئژ"، چونکه شه و نوئژ پایه یه کی گرنگی هه یه له قورئان سونه ت دا وه کاریگه ری زۆری هه یه له پهروه ده کردنی مروّفی ئیمانداردا، هه موو شتیک له شه ریه ت دا به یی گرنگیه که ی پانتای له کتاب و سونه تدا داگیر کردوه، با سه ره تا ته ماشای قورئان بکه ین بزانی چۆن باسی "شه و نوئژی" کردوه.

۱. { يَا أَيُّهَا الْمُرْمِلُ } (المزمل: ۱)

واته: ئه ی ئه و که سه ی که خۆت داپۆشیوو.

{ قُمْ اللَّيْلَ إِلَّا قَلِيلًا } (المزمل: ۲)

واته: شه و هه سته (شه و نوئژ بکه) مه گهر که میکی نه بیت.

{ نَصْفَهُ أَوْ انْقُصْ مِنْهُ قَلِيلًا } (المزمل: ۳)

واتە: نیوهی یا کەمێ له نیوهی کەم بکەرەوه.

{أَوْ زِدْ عَلَيْهِ وَرَبِّ الْقُرْآنَ تَرْتِيلًا} (المزمل: ٤)

واتە: یا کەمێ لێ ی زیاد بکە وه دەوری قورئان بکەرەوه به له سەر خۆی
واتە به رێک و پێکی،

{إِنَّا سَنُلْقِي عَلَيْكَ قَوْلًا ثَقِيلًا} (المزمل: ٥)

واتە: بێگومانم ئێمه له مهولا بۆت ده نێرینه خوارهوه گوشتاری (قورئان)
ی قورس و گران.

{إِنَّ نَاشِئَةَ اللَّيْلِ هِيَ أَشَدُّ وَطْئًا وَأَقْوَمُ قِيلًا} (المزمل: ٦)

واتە: به راستی ههستانی شهو دواى خهو (بۆ خوا په رستی) قورستره و
گرانتره له پرووی کردارهوه (له هی رۆژ به هیژتره بۆ دڵ) دروستره له پرووی
وتنهوه.

{إِنَّ لَكَ فِي النَّهَارِ سَبْحًا طَوِيلًا} (المزمل: ٧)

واتە: به راستی تۆ له رۆژدا له هاتوو چۆکردنیکی زۆردایت و توشی گرفتی
زۆر ده بی پیویستت به تویشوی شهوه.

هه ر بۆیه مسوولمانه کان له خزمهتی پیغه مبهردا بهم هیزه روحیه، بهم به ندایه تیه ناوازه روبه روی ئه وه موو سهختی و ئازارو گالته پیکران و سزادان و برسیکرانه ده بونه وه، من وا نازانم له میژوی مسوولماناندا زانایان و پیاو چاکان هه بوبن و دهوری کارایان له ئوممه تدا بوبی خواهنی شه و نوێژ نه بوبن، با که میش بوبی.

۲. {وَالَّذِينَ يَبِيتُونَ لِرَبِّهِمْ سُجَّدًا وَقِيَمًا} (الفرقان: ۶۴)،

واته: وه که سانیکن له شهودا بۆ پهروهردگاریان سوژده بهرن و شهو نوێژ ده کهن. واته شهو له خزمهتی پهروهردگاریان به سهر ده بهن ده میک به پیوه، ده میک به کرنۆش، به راستی وه سفیکی گه ورهیه بۆ (عباد الرحمن).

۳. له شهودا کهم ده خهون و له پیش به یانی کاتی سه حهر داوا ی لیبوردن له خوا ده کهم {كَانُوا قَلِيلًا مِّنَ اللَّيْلِ مَا يَهْجَعُونَ} (الذاریات: ۱۷) واته: ئه وانه که میک له شهودا ده خهوتن واته شهو نوێژیان ده کرد.

{وَبِالْأَسْحَارِ هُمْ يَسْتَغْفِرُونَ} (الذاریات: ۱۸)

واته: وه له بهره به یاناندا داوای لی خوشبوونیان ده کرد. خوئیان به خاوه نی مالی خوئیان نازانن له بهرام بهر پهروه ردگاریان.

{ وَفِي أَمْوَالِهِمْ حَقٌّ لِّلسَّائِلِ وَالْمَحْرُومِ } (الذاریات: ۱۹)

واته: وه مال و دارایی یاندا بو (هه ژاری) داواکه رو داوانه کهر مافی خوئیان هه بوو.

۴. شهو له تامه زرۆی مونا جات له گه ل پهروه ردگاریان که له که کانیا ن له سه ر جیگا ئوقره ناگری: { تَتَجَافَى جُنُوبُهُمْ عَنِ الْمَضَاجِعِ يَدْعُونَ رَبَّهُمْ

خَوْفًا وَطَمَعًا وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنفِقُونَ } (السجدة: ۱۶)

واته: ته نشتیان دوور ئه که ویته وه له جیگای خه و تنیا ن (له خه و هه لده سن شهو نوێ ده که ن) هاوارو نزا له پهروه ردگاریان ده که ن به ترس و هیوا وه و له و رۆزی و سامانه ی پیمان داو ن ده به خشن.

۵. رۆژیک دی به م شهو بیداریه یان چاویان رون ده بی به شیوه یه ک که به خه یا لیا ندا نه هاتوه: { فَلَا تَعْلَمُ نَفْسٌ مَّا أُخْفِيَ لَهُم مِّن قُرَّةِ أَعْيُنٍ جَزَاءً

بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ } (السجدة: ۱۷)

واته: ئینجا هیچ کهس نازانی چی شاراوتهوه بویان له (بهههشت دا که هوی) کهشبوونی چاوانن ئەم پاداشته (دهدرینهوه)، بههوی ئەو کردهوانهوهی که کردویانه.

6. بیدارانی شهوئههلی عیلم ن به خوای خویمان و بهمافی پهروهردگاریان:

{ اَمَّنْ هُوَ قَنِيتْ ءَانَاءَ اللَّيْلِ سَاجِدًا وَقَائِمًا يَحْذَرُ آلَاءَ آخِرَةٍ وَيَرْجُوا رَحْمَةَ رَبِّهِ }

قُلْ هَلْ يَسْتَوِي الَّذِينَ يَعْلَمُونَ وَالَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ إِنَّمَا يَتَذَكَّرُ أُولُوا

الْأَلْبَابِ { (الزمر: ٩)

واته: هاوبهش دانهران چاکترن یا کهسی ملکهچ و پهست کاره (بو خوا) له کاتهکانی شهودا به سوجده بردن و راوهستان (له شهو نوێژدا) که له (سزای) دوا روژ دهترسیت و به هیوای بهزهپی پهروهردگاریهتی (ئهی موحهممه(صلی الله علیه وسلم)) بلی ئایا ئهوانهی دهزانن یه کسانن له گهڵ ئهوانهی که نازانن بهراستی تهنها خاوهنانی ژیری ئاموژگاری وهردهگرن.

قیرائهتیکمان ههیه که هه مزه که به (نیدا) بانگردن دهخوینیتهوهو میمه که به توندی ناخوینیتهوهی، واته ئهی ئهو کهسانهی که شهوا بیدارن و مل کهچن و سهجده دهبن و بهپیوه وهستاون، له دوا روژ

ده ترسین و نومیدتان بهرهمه تی خوايه، چ خوشه پروادار له و کاته دا بیدار بی که پهروه ردگاری بانگی ده کات.

۷. که سیک به ته مای پیگه ی گه وره بی ده بی ئه هلی شه ونوژی و هه ستانه وه بی، {وَمِنْ أَلْيَلٍ فَتَهَجَّدُ بِهِ نَافِلَةً لَّكَ عَسَى أَنْ يَبْعَثَكَ رَبُّكَ

مَقَامًا مَّحْمُودًا} (الإسراء: ۷۹)

واته: وه (ئهی موحه ممه د(صلى الله عليه وسلم)) له به شیکی شه ودا هه سته شه و نوژی بکه به قورئان خویندن تیدا ئه وه زیاده نوژی تایبته به تویه نومیده وار به پهروه ردگارت بتگه یه نیته پله و جیگایه کی په سهند کراو.

۸. {وَمِنْ أَلْيَلٍ فَاسْجُدْ لَهُ وَسَبِّحْهُ لَيْلًا طَوِيلًا} (الإنسان: ۲۶)

واته: وه له شه و سوژده ی بو بهره (نوژی بکه) وه ستایشی خوا بکه له به شیکی زور له شه ودا.

۹. {وَمِنْ أَلْيَلٍ فَسَبِّحْهُ وَادْبَرْ أَلْجُومَ} (الطور: ۴۹)

واته: وه بیپهرسته و ستایشی بکه له بهشیک له شهودا وه کاتی
ئهستیړهکان ون دهبن پشت هه‌ل ده‌که‌ن. له‌شه‌وا ته‌سبیحات کردن له
ههرشتیک زیاتر شه‌و نوێژ ده‌گریته‌وه.

۱۰. {الصَّابِرِينَ وَالصَّادِقِينَ وَالْقَنِتَّةِينَ وَالْمُسْتَغْفِرِينَ بِالْأَسْحَارِ}

(آل عمران: ۱۷)

واته: ئه‌وانه بریتین له ئارام گران و راست‌گوویان و فه‌رمانبه‌ران و
دارایی به‌خت که‌ران و ئه‌وانه‌ی که داوای لی خو‌شبوون ده‌که‌ن له پیش
به‌یانان دا.

ئه‌و که‌سانه‌ی که په‌روه‌ردگار له‌ئایه‌ته‌کانی پیش‌ودا بریاری رازیبون
به‌هه‌شتی پیدابون، ئه‌وانه سیفه‌تیانه: {الصَّابِرِينَ وَالصَّادِقِينَ وَالْقَنِتَّةِينَ}

{وَالْمُسْتَغْفِرِينَ بِالْأَسْحَارِ} (آل عمران: ۱۷)

واته: ئه‌وانه بریتین له ئارام گران و راست‌گوویان و فه‌رمانبه‌ران و
دارایی به‌خت که‌ران و ئه‌وانه‌ی که داوای لی خو‌شبوون ده‌که‌ن له پیش
به‌یانان دا.

۱۱. {لَيْسُوا سَوَاءً مِّنْ أَهْلِ الْكِتَابِ أُمَّةٌ قَائِمَةٌ يَتْلُونَ آيَاتِ اللَّهِ آنَاءَ

الَّيْلِ وَهُمْ يَسْجُدُونَ} (آل عمران: ۱۱۳)

واته: هه موو (نامه داره کان) چوون یه ک نین له ناو خاوهن
نامه کانداهسته یه ک راست و ریگ هه ن ئایه ته کانی خوا ده خوین له
(کاته کانی) شه ودا وه له (کاته کانی) کرنوش بردنیاندا.

ئه وانیه جیاوازن و خوای گه وره لییان رازیه ئه وانه ن له شه ودا
ئایه ته کانی ده خوین و کرنوش بو خوا ده به ن.

۱۲. شه و نوێژ زور گه وره یه له بهر ئه وه ی ئه و هه موو به لگه ی قورئانی
له سه ره که باسما ن کرد بیجگه له به لگه کانی تری قورئان و سونه ت.

۱۳. شه و نوێژ پیشه ی سالحانه : {نُ أَبِی أَمَامَةً ، عَنْ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى
اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَنَّهُ قَالَ : " عَلَيْكُمْ بِقِيَامِ اللَّيْلِ ؛ فَإِنَّهُ ذَابُّ الصَّالِحِينَ
قَبْلَكُمْ ، وَهُوَ قُرْبَةٌ إِلَى رَبِّكُمْ ، وَمَكْفَرَةٌ لِلْسَّيِّئَاتِ ، وَمَنْهَاةٌ لِلْإِثْمِ " . وَهَذَا
أَصْحُ مِنْ حَدِيثِ أَبِي إِدْرِيسَ عَنْ بِلَالٍ . حَكَمُ الْحَدِيثِ : (حَدِيثُ بِلَالٍ)
ضَعِيفٌ ، (حَدِيثُ أَبِي أَمَامَةَ) حَسَنٌ صَحِيحٌ رَوَاهُ التِّرْمِذِيُّ .

۱۴. پیغه مبهری خوا ههتا پی کانی ئاوساون شهو نوژی کردوه: {عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا، أَنَّ نَبِيَّ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كَانَ يَقُومُ مِنَ اللَّيْلِ حَتَّى تَتَفَطَّرَ قَدَمَاهُ، فَقَالَتْ عَائِشَةُ: لِمَ تَصْنَعُ هَذَا يَا رَسُولَ اللَّهِ؟ وَقَدْ غَفَرَ اللَّهُ لَكَ مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبِكَ وَمَا تَأَخَّرَ. قَالَ: "أَفَلَا أُحِبُّ أَنْ أَكُونَ عَبْدًا شَكُورًا". فَلَمَّا كَثُرَ لَحْمُهُ صَلَّى جَالِسًا، فَإِذَا أَرَادَ أَنْ يَرْكَعَ قَامَ فَقَرَأَ، ثُمَّ رَكَعَ}. رواه البخاری.

۱۵. شهو نوژی باشتین هوکاری چونه بهه شته: {عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، قَالَ: "أَفْشُوا السَّلَامَ، وَأَطْعِمُوا الطَّعَامَ، وَاضْرِبُوا الْهَامَ، تَوَرَّثُوا الْجَنَانَ"}. رواه الترمذی.

۱۶. ئهوهی شهو نوژی دهکا میرات گری کوشکه کانی بهه شته: {النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: "إِنَّ فِي الْجَنَّةِ غُرَفًا تَرَى ظُهُورَهَا مِنْ بُطُونِهَا، وَبُطُونِهَا مِنْ ظُهُورِهَا، فَقَامَ أَعْرَابِيٌّ، فَقَالَ: لِمَنْ هِيَ يَا رَسُولَ اللَّهِ؟ قَالَ: لِمَنْ أَطَابَ الْكَلَامَ، وَأَطْعَمَ الطَّعَامَ، وَأَدَامَ الصِّيَامَ، وَصَلَّى لِلَّهِ بِاللَّيْلِ وَالنَّاسُ نِيَامٌ"}. رواه الترمذی.

۱۷. ئهوهی پارێزه‌ری له شهو نوێژ بکا ده‌بیته (محسن) چاکه کار، {عَاخِذِينَ مَا آتَاهُمْ رَبُّهُمْ إِنَّهُمْ كَانُوا قَبْلَ ذَلِكَ مُحْسِنِينَ} (الذاریات: ۱۶)،

واته: ئهوهی خوا پێی داوون وه‌ری ده‌گرن (چونکه) بێگومان ئه‌وان له‌وه‌پێش چاکه کاربوون.

۱۸. خوای گه‌وره‌ شایه‌تی ئیمانی ته‌واوی بو‌ داوون : {إِنَّمَا يُؤْمِنُ بِآيَاتِنَا الَّذِينَ إِذَا ذُكِّرُوا بِهَا خَرُّوا سُجَّدًا وَسَبَّحُوا بِحَمْدِ رَبِّهِمْ وَهُمْ لَا يَسْتَكْبِرُونَ} (السجدة: ۱۵)

واته: ته‌نها كه‌سانی باوه‌ر به‌ ئایه‌ته‌کانی ئیمه‌ دین هه‌ر کاتی به‌و (ئایه‌تانه‌) ئامۆژگاری بکړین ئه‌كه‌ون به‌ روودا به‌ سوژده‌ بردنه‌وه‌ و به‌ پاکی ستایشی په‌روه‌ردگاریان ده‌که‌ن و خو‌یان به‌ گه‌وره‌ دانانین.

۱۹. گه‌وره‌ترین نوێژ له‌ دوا‌ی نوێژه‌ فه‌رزه‌کان شه‌و نوێژه‌: {يَقُولُ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: "أَفْضَلُ الصَّلَاةِ بَعْدَ الْفَرِيضَةِ قِيَامُ اللَّيْلِ، وَأَفْضَلُ الصَّيَامِ بَعْدَ رَمَضَانَ الْمُحَرَّمِ"}. رواه النسائي.

۲۰. شه و نوڤر شه ره فی ئیمانداره، ئه وهی شه و نوڤر ده کات شایه نی ئیره یی پیردنه: {سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ: " لَا حَسَدَ إِلَّا عَلَى اثْنَتَيْنِ ؛ رَجُلٍ آتَاهُ اللَّهُ الْكِتَابَ، وَقَامَ بِهِ آثَاءَ اللَّيْلِ، وَرَجُلٍ أَعْطَاهُ اللَّهُ مَالًا فَهُوَ يَتَصَدَّقُ بِهِ آثَاءَ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ "}. رواه البخاری.

۲۱. هه رکه سیک ده ئایه ت له شه و نوڤر بخوینی له ئه هلی بیئاگا حساب ناکری: {رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: " مَنْ قَامَ بَعَشْرَ آيَاتٍ لَمْ يُكْتَبْ مِنَ الْعَافِلِينَ، وَمَنْ قَامَ بِمِائَةِ آيَةٍ كُتِبَ مِنَ الْقَانِتِينَ، وَمَنْ قَامَ بِأَلْفِ آيَةٍ كُتِبَ مِنَ الْمُقْنُطَرِينَ ". حکم الحديث: صحیح رواه أبوداود.

۲۲. له نیوهی دوه می شه و بهنده له هه رکات له خوا نزیکتره: {سَمِعْتُ أَبَا أُمَامَةَ يَقُولُ: حَدَّثَنِي عَمْرُو بْنُ عَبْسَةَ أَنَّهُ سَمِعَ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ: " أَقْرَبُ مَا يَكُونُ الرَّبُّ مِنَ الْعَبْدِ فِي جَوْفِ اللَّيْلِ الْآخِرِ ؛ فَإِنْ اسْتَطَعْتَ أَنْ تَكُونَ مِمَّنْ يَذْكُرُ اللَّهَ فِي تِلْكَ السَّاعَةِ فَكُنْ رَوَاهُ التِّرْمِذِيُّ "}. هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ غَرِيبٌ مِنْ هَذَا الْوَجْهِ. حکم الحديث: صحیح.

ئادابه کانی شه و نوڤژ

بو ئه وهی به هرهمه ند بین له شه و نوڤژو به رده وام بین ده بی ئه م ئادابانه ره چاو بکهین:

۱. له سه ره تا که ده خه وین نیه تی شه و نوڤژمان هه بی چونکه (إنما الأعمال بالنیات).

۲. زیکره کانی کاتی خه و بخوینین.

۳. ئه گه ره هه ستاین خه و له چاومان بسرین، واته ده ست به چاومان دابینین پیش چاو شوردن، وه ک له صحیح ی مسلم دا هاتوه پیغه مبهی خوا وای کردوه علیه الصلاة والسلام.

۴. زیکری له خه و هه ستان.

۵. ده ست به ئاو گه یانندن ده ست نوڤژیکی پاک.

۶. کوڤتای سوره تی آل عمران بخوینین.

۷. ده ست پیکردن به دوو رکاتی کورت.

۸. ئە گەر بکری له مالهوه بی چونکه ئەسل وایه سونهت له مالهوه بی: وهک بوخاری و موسلم ده گیرنهوه له پیغه مبهری خوا علیه الصلاة والسلام.

۹. بهردهوام بون له سهه شهو نوێژ با کهمیش بی، چونکه چاکترین کردوه بهردهوامیه با کهمیش بی وهک سهوره رمان دهفه رموی. ۱۰. ئە گەر زۆر خهوی هات با بخهوی دواتر ههستیتهوه.

۲۲. ههستانهوهی مأل و منأل ههتا بکری.

۲. پیغه مبهری خوای فه رموی (قومی فأتوری یاعائشه) وهک له بوخاری و موسلم دا هاتوه.

۱۳. ههتا بکری قورئان زۆر بخوینی و بهتیرامانهوه.

۱۴. ئەوهنده شهو نوێژ بکا تا دلی بهئاگیه.

۱۵. ئە گەر بیخاته دواي خهوتن و ههستان لهخه و باشته واته بیکاته تهجد.

۱۶. دوعا له سهجده و رکوع.

۱۷. جار جار شه و نوڙ به جه ماعت بکری سودی زوری هه یه هه م
فیرکردنه، هه م هاندانه.

۱۸. نوڙی وه تر له بیر نه کهین ئه گهر بیخهینه کو تایی شه و باشتره
دهنا ئاساییه پیش خه و تن بکری یان دوا ی نوڙی خه و تنان.

هۆکارەنی ئاسان بونی شەونوێژ

۱. بزانی که شەو نوێژ خێرو پاداشتیکی زۆر گەورە هەیه.
۲. بزانی شەیتان لە کەمێندایە با فێلمان لێنەکا، پێمان دەڵێ جاری بخەوه، جا خۆ واجب نیه، یان جاری زویه، یان بۆ شەوێکی تر.
۳. بیر کردنەوه لە مردن و دوا رۆژ.
۴. قۆستنهوهی لەش ساغی و دەرفەت .
۵. زوو خەوتن مەگەر پێویست بێ.
۶. کەم خواردن و خواردنەوه.
۷. زیاد لە پێویست خۆماندو نەکە ی بەرۆژ.
۸. قەیلولە ی پیش نیوەرۆ.
۹. زیکرو دوعاو قورئان خویندنی رۆژ، زۆر هاوکارن.
۱۰. ئادابەکانی خەوتن رەچاو بکری.

۱۱. خۆپاراستن لە گوناھو تاوان باشتەین ھۆکاری شەو نوێژە.
۱۲. بە کار ھێنانی جەرەس یان جەرەسی مۆبایل بۆ ھەستان لەخەو.
۱۳. گرنگی دان بە نوێژی تەراویح خۆراھێنانیکی باشە بۆ فێر بونی شەو نوێژ.
۱۴. ئەگەر سەرھەتا قورس بێ بەلام دواتر ئاسان دەبێ شەرت بەردەوام بونە.
۱۵. بێر کردنەوہ لە ژیاپی پیاو چاکان و خۆئێدەوہی زۆر کاریگەرە.
۱۶. ھاوێی یەتی پیاو چاکان و ئەوانە ی ئەھلی شەو نوێژن.
۱۷. بەرپۆژو بون کاریگەری زۆری ھە یە بۆ ھەستانەوہ.
۱۸. سەفەری حەج و عەمرە مەعنەویاتی مسوولمان تەواو بەرز دەکەنەوہ.
۱۹. گرنگی دان بە کتەبەکانی تەزکیەو خۆ پەروەردکردن بە رەوشتە بەرزەکان و پەرستشەکان.
۲۰. زیکرۆ قورپان خۆئێدن نابێ لەیاد بکەین.

٢١. خێرو سەدەقە بەردەواممان دەکاو بەهرەمەندمان دەکا لەشەو
نوێژ.

٢٢. زوو خوێندنەوێ ئەو ئایەتانی باسی گەورەیی شەو نوێژ دەکەن،
هەرۆهە فەر مودە کان.

٢٣. دوعا بکەین بۆ ئەوێ شەو نوێژت بە نسیب بێ.

سوده کانی شه و نوئژو ههستانه وه

۱. یه کهم سود ئه وه یه که ئیمه فه رمانی خوا جی به جی ده کهین.
۲. سونه تی پیغه مبه ران زیندو ده کهینه وه.
۳. شه و نوئژ مونه وه رو دلخۆشمان ده کا.
۴. به ئه هلی زیکر هه ژمار ده کریین.
۵. هه لوه رانی تاوان.
۶. زیاد بونی ئیمان هاندان بو کرده وه ی چاک زیاترو زیاتر.
۷. له زهت وه رگرتن له قورئان و به ندایه تی.
۸. دوربوون له ریایی.
۹. دوری له نیفاق.
۱۰. له ش ساغی و ته ندروستی.
۱۱. وه گه رکه وتنی هوړمۆنی گه شه کردن و دلخۆش بوب.

۱۲. وه‌لام درانه‌وه‌ی نزاو پارانه‌وه.
۱۳. مروّف له‌روژدا چالاک و ئازاو دلخۆش ده‌بێ.
۱۴. چونه ناو ریزی کاروانی گه‌وره‌ی شه‌و نوێژ خوێنان.
۱۵. هوکاري رزق و روژی و ده‌رو لیکرانه‌وه‌یه، (نجیناهم بسحر).
۱۶. درانه‌وه‌ی قه‌رز.
۱۷. شه‌و نوێژ ماڵ نورانی ده‌کا.
۱۸. ته‌بابی بو‌خیزان دروست ده‌کات.
۱۹. ژن و پیاو لای یه‌کتر خو‌شه‌ویست ده‌کا.
۲۰. فریشته‌کانی رحمة‌ت هه‌میشه له‌گه‌لمان ده‌بێ.
۲۱. شه‌و نوێژ فی‌ری زانست و زانیاریمان ده‌کا.
۲۲. رق هه‌ستانی شه‌یتان.
۲۳. کرداره‌کان قه‌بوڵ و وه‌رگیراو ده‌بن.
۲۴. به‌ره‌که‌ت که‌وته‌ نه‌و ژیان.
۲۵. مروّف ده‌کاته خاوه‌نی شه‌رم و شکو‌و هه‌یه‌ت.

{ پیرست }

بابهت	لاپهره
پیشهکی.....	۲
بهشی یهکه م.....	۳
پیگه و گرینگی نویژ.....	۳
بهشی دووهم.....	۲۵
فلسفه و حکمهتی نویژ.....	۲۵
بهشی سییم.....	۴۶
حوکمی نویژ.....	۴۶
بهلگهی ئهوانهی نویژنه کهر به کافر دهزانن.....	۵۳
حوکمی نویژنه کهر له سونهت دا.....	۶۸
بوچونی زانایان له سهر نویژنه کهر.....	۸۵
بهشی چوارهم.....	۹۳
گهردن کهچی (خشوع) له نویژ دا.....	۹۳

- گرینگی گهردن کهچی له نویژ دا..... ۹۵
- هۆکارهکانی گهردن کهچی بوون له نویژ دا(أسباب الخشوع فی الصلاة). ۱۰۲
- بهشیک له گهردن کهچی پیغمبهری تازیزمان له نویژدا..... ۱۱۹
- گهردن کهچی هاوهلان له نویژدا..... ۱۲۴
- خشوع و گهردن کهچی شوین کهوتوان (تابعین) له نویژدا..... ۱۳۳
- خشوع و گهردن کهچی زانایان و خواناسان له نویژدا..... ۱۳۸
- شهو نویژ فیرگهو ژوانگهی دل ییداران..... ۱۴۴
- ئادابهکانی شهو نویژ..... ۱۵۵
- هۆکارهنی ئاسان بونی شهونویژ..... ۱۵۸
- سودهکانی شهو نویژو همستانوه..... ۱۶۱
- پیرست..... ۱۶۳
- سهرچاوه..... ۱۶۵

سمرچاوه‌کان لهدوای قورئانی پیروژ

- صحیح البخاری.
- صحیح مسلم
- سنن النسائي.
- سنن أبوداود.
- سنن الترمذي.
- سنن ابن ماجه.
- سنن الدارمي.
- موطأ إمام مالك.
- مسند إمام أحمد.
- الصلاة وحکم تارکها. لابن القيم الجوزية.
- حکم تارک الصلاة. للألباني.
- رهبان الليل. دکتور سيد بن حسين العفاني.
- قيام الليل. سعيد بن علي بن وهف القحطاني.

- الخشوع فی الصلاة فی ضوء الكتاب والسنة. سعيد بن علي بن وهف القحطاني.
- حکم تارک الصلاة. لابن عثيمين.
- پوختهی تفسیری قورئان. محمد ملا صالح باموکی.